

Euroopan unionin virallinen lehti

L 328

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

49. vuosikerta

24. marraskuuta 2006

Sisältö	I	Säädökset, jotka on julkaistava	
	★	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1692/2006, annettu 24 päivänä lokakuuta 2006, toisesta Marco Polo -ohjelmasta yhteisön rahoitustuen myöntämiseksi tavarankuljetusjärjestelmän ympäristönsuojelun tason parantamista varten ("Marco Polo II") ja asetuksen (EY) N:o 1382/2003 kumoamisesta ⁽¹⁾	1
	★	Neuvoston direktiivi 2006/88/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 2006, vesiviljelyeläimiin ja niistä saataviin tuotteisiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista sekä vesieläinten tiettyjen tautien ehkäisemisestä ja torjunnasta	14
	II	Säädökset, joita ei tarvitse julkaista	
		Neuvosto	
		2006/782/EY:	
	★	Neuvoston päätös, tehty 24 päivänä lokakuuta 2006, tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista tehdyn päätöksen 90/424/ETY muuttamisesta	57
		<i>Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osastoa soveltamalla annetut säädökset</i>	
	★	Neuvoston puitepäätös 2006/783/YOS, tehty 6 päivänä lokakuuta 2006, vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta menetetyksi tuomitsemista koskeviin päätöksiin	59

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

Hinta: 18 EUR

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1692/2006,**annettu 24 päivänä lokakuuta 2006,****toisesta Marco Polo -ohjelmasta yhteisön rahoitustuen myöntämiseksi tavarankuljetusjärjestelmän ympäristönsuojelun tason parantamista varten ("Marco Polo II") ja asetuksen (EY) N:o 1382/2003 kumoamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 71 artiklan 1 kohdan ja 80 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Syyskuussa 2001 julkaistussa yhteistä liikennepolitiikkaa koskevassa komission valkoisessa kirjassa korostetaan, että intermodaaliliikenteen kehittäminen on käytännöllinen ja tehokas keino saavuttaa tasapainoinen liikennejärjestelmä, ja esitetään että sekä merten moottoriteiden eli korkealaatuisten yhdenmukaistettujen intermodaalisten meriliikennevaihtoehtojen kehittäminen että raide- ja sisävesiliikenteen käytön tehostaminen ovat tämän strategian avaintekijöitä. Göteborgissa 15 ja 16 päivänä kesäkuuta 2001 kokoonnutunut Eurooppa-neuvosto julisti, että uuden tasapainon saavuttaminen eri liikennemuotojen välillä on kestävä kehityksen strategian keskeinen tavoite. Lisäksi Eurooppa-neuvosto korosti 15 ja 16 päivänä maaliskuuta 2002 Barcelonassa pidetyssä kokouksessaan, että on tarpeen vähentää liikenteen pullonkaulojen ruuhkaantumista monilla alueilla. Tässä yhteydessä mainittiin erityisesti Alpit, Pyreneet ja Itämeri, mikä on osoitus siitä, että merten moottoriteiden meriliikennereitit ovat olennainen ja tärkeä osa Euroopan laajuista liikenneverkkoa. Markkina-ohjelma intermodaaliliikenteen rahoitusohjelma on keskeinen väline intermodaaliliikenteen jatkokehittämisessä.

Sillä olisi erityisesti tuettava merten moottoriteiden perustamista — varmistaen muun muassa, että taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus kohenee — ja raide- ja sisävesiliikennettä.

(2) Jos päättäväisiin toimiin ei ryhdytä, Euroopan maanteiden tavaraliikenteen odotetaan kokonaisuudessaan kasvavan noin 60 prosenttia vuoteen 2013 mennessä. Tästä olisi seurauksena maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen arviolta 20,5 miljardin tonnikilometrin suuruinen vuotuinen kasvu ajanjaksolla 2007—2013 Euroopan unionin 25 jäsenvaltiossa sekä tällaisen kasvun negatiiviset vaikutukset, mitä tulee ylimääräisiin tieninfrastruktuurikustannuksiin, onnettomuuksiin, ruuhkiin, paikalliseen ja maailmanlaajuisen saastumiseen, toimitusketjujen ja logististen prosessien luotettavuuteen sekä ympäristövahinkoihin.

(3) Näin suureen maanteiden tavaraliikenteen kasvuun vastauksena on lisättävä lyhyen matkan merenkulun sekä rautatie- ja sisävesiliikenteen käyttöä ja kannustettava liikenne- ja logistiikka-alaa uusiin tehokkaisiin aloitteisiin ja esimerkiksi teknisten innovaatioiden kehittämiseen vauvun kaluston osalta, jotta teiden ruuhkaantumista voidaan vähentää.

(4) Yhteisön rahoitustuen myöntämisestä tavarankuljetusjärjestelmän ympäristönsuojelun tason parantamiseksi (Marco Polo -ohjelma) 22 päivänä heinäkuuta 2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1382/2003 ⁽³⁾ perustettua ohjelmaa olisi sen vuoksi vahvistettava uusilla toimilla, joiden päämääränä on kansainvälisen tieliikenteen todellinen vähentäminen. Tämän vuoksi komissio on ehdottanut lujitettua ohjelmaa, jäljempänä 'Marco Polo II -ohjelma' tai 'ohjelma', jonka tarkoituksena on lisätä intermodaaliliikennettä, vähentää tieliikenteen ruuhkia ja parantaa tavaraliikennejärjestelmän ympäristönsuojelun tasoa yhteisössä. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi ohjelmalla olisi tuettava tavarankuljetus- ja logistiikka-alalla ja muilla asiaan liittyvillä markkinoilla

⁽¹⁾ EUVL C 234, 22.9.2005, s. 19.⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 17. toukokuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 12. lokakuuta 2006.⁽³⁾ EUVL L 196, 2.8.2003, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 788/2004 (EUVL L 138, 30.4.2004, s. 17).

- toteutettavia toimia ottaen huomioon pienten ja keskisuuren yritysten tarpeet. Tarkoituksena on auttaa siirtämään vähintään maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen ennakoitu kokonaiskasvu mutta mielellään enemmänkin lyhyen matkan meriliikenteeseen, rautatieliikenteeseen ja sisävesiliikenteeseen tai liikennemuotojen yhdistelmään, jossa tiematkat ovat mahdollisimman lyhyitä. Asetuksen (EY) N:o 1382/2003 mukainen Marco Polo -ohjelma olisi sen vuoksi korvattava.
- (5) Marco Polo II -ohjelmaan sisältyy erilaisia toimia, joilla pyritään mitattavissa olevaan ja kestäväan liikennemuoto-siirtymään sekä intermodaaliliikenteen markkinoiden yhteistyön parantamiseen. Tämän lisäksi Marco Polo II — ohjelman toimilla pitäisi pystyä myös vähentämään maanteiden kansainvälistä tavaraliikennettä.
- (6) Marco Polo II -ohjelmasta rahoitettujen toimien maantieteellisen soveltamisalan olisi oltava kansainvälinen. Kyseisten toimien Euroopan laajuisen ulottuvuuden esille tuomiseksi toimien ehdottajina olisi oltava eri maihin sijoittautuneita yrityksiä, jotka tekevät ehdotuksen yhteensijaintuneita yrityksiä, jotka tekevät ehdotuksen yhteensijaintuneina. Julkisoikeudellisten yhteisöjen olisi voitava olla mukana tällaisessa yhteensijaintuneissa osallistuessaan taloudelliseen toimintaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- (7) Hakijoiden olisi voitava ehdottaa uusia tai tilanteen mukaan jo olemassa olevia hankkeita, jotka parhaiten vastaavat markkinoiden nykyisiä tarpeita. Hyväksyttävistä hankkeista, etenkin sellaisia, joilla otetaan huomioon pk-yritysten tarpeet, ei pidä rajoittaa antamalla tukikelpoisille toimille liian ahdasta määritelmää.
- (8) Joissain tapauksissa nykyistä palvelua kehittämällä voidaan liikennemuotojen välisen lisäsiirtymän, laadun, ympäristölle koituvien etujen ja kannattavuuden parantamisen ansiosta saada aikaan yhtä suuri tai suurempi hyöty kuin jos aloitettaisiin uusi, huomattavia kustannuksia aiheuttava palvelu.
- (9) Jotta esimerkiksi liikennemuoto-siirtymään liittyville toimille myönnetty käynnistysvaiheen tuki olisi avointa, puolueetonta ja selvästi rajattua, sen olisi perustuttava siihen, että yhteiskunnalle aiheutuu kustannussäästöjä lyhyen matkan meriliikenteen, rautatieliikenteen ja sisävesiliikenteen käytöstä pelkän maanteliikenteen käytön sijaan. Tästä syystä tässä asetuksessa olisi säädettävä jokin rahoitustuen ohjeellinen määrä tiettyä maanteiden tavaraliikenteen tonnikilometrien siirtymää kohden.
- (10) Yhteisön tukea, jota myönnetään maanteliikenteestä lyhyen matkan merenkulkuun, raide- tai sisävesiliikenteeseen siirrettyjen tonnikilometrien perusteella taikka maanteliikenteessä vältettyjen tonnikilometrien tai ajoneuvokilometrien perusteella, olisi voitava mukauttaa, jotta voidaan palkita korkealaatuisia hankkeita tai hankkeita, joista koituu todellisia ympäristöetuja.
- (11) Rahoitusta kohdennettaessa olisi myös kiinnitettävä erityistä huomiota herkkiin alueisiin ja suurkaupunkialueisiin ohjelman maantieteellisellä soveltamisalalla.
- (12) Julkisuuden ja avoimuuden sekä parhaita käytäntöjä koskevan tiedonvaihdon varmistamiseksi tietoja ohjelman kaikkien toimien tuloksista olisi levitettävä riittävästi.
- (13) Valintamenettelyn ja toimien elinkaaren aikana on tarpeen varmistaa, että valittavat toimet tuovat todellista edistystä yhteiseen liikennepolitiikkaan eivätkä vääristä kilpailua yhteisen edun vastaisesti. Sen vuoksi komission olisi arvioitava kummankin ohjelman täytäntöönpanoa. Sen olisi annettava arviointikertomus Marco Polo -ohjelmalla vuosina 2003—2006 saavutetuista tuloksista viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2007.
- (14) Toimien ei pitäisi aiheuttaa kilpailun vääristymisiä etenkin muiden liikennemuotojen kuin maanteliikenteen välillä tai kunkin yksittäisen vaihtoehtoisen liikennemuodon yhteydessä siinä määrin, että se olisi yhteisten etujen vastaista. Tällaista vääristymistä olisi pyrittävä välttämään erityisen huolellisesti, jotta toimilla edistettäisiin rahtiliikenteen siirtymistä maanteliikenteestä vaihtoehtoihin liikennemuotoihin sen sijaan, että rahtiliikenne vetäytyisi nykyisistä raideliikennepalveluista, lyhyen matkan merenkulun palveluista tai sisävesiliikennepalveluista.
- (15) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa Marco Polo II -ohjelman tavoitetta, vaan se voidaan ohjelman soveltamisalan vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (16) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (17) Tässä asetuksessa vahvistetaan ohjelman koko keston ajaksi rahoituspuitteet, joita budjettivallan käyttäjän olisi pidettävä Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välillä talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta tehdyn toimielinten sopimuksen⁽²⁾ 37 kohdan mukaisena ensisijaisena ohjeenaan vuosittaisessa talousarviomenettelyssä.

(1) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

(2) EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

- (18) Marco Polo -ohjelman jatkuvuuden ja avoimuuden turvaamiseksi olisi annettava siirtymäsäännöksiä sopimuksista ja valintamenettelystä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella perustetaan rahoitusväline, jäljempänä 'Marco Polo II -ohjelma' tai 'ohjelma', jolla on tarkoitus vähentää ruuhkia, parantaa liikennejärjestelmän ympäristönsuojelun tasoa ja tehostaa intermodaaliliikennettä ja siten edistää tehokkaan ja kestävä liikennejärjestelmän toteutumista tuottaen Euroopan unionille lisäarvoa ilman kielteisiä vaikutuksia taloudelliseen, sosiaaliseen tai alueelliseen yhteenkuuluvuuteen. Ohjelman kesto on 1 päivästä tammikuuta 2007 31 päivään joulukuuta 2013, jotta ohjelman päättymiseen mennessä päästäisiin liikennemuotojen muutokseen siten, että huomattava osuus maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen ennakoidusta vuotuisesta kokonaiskasvusta tonnikilometreinä mitattuna siirretään lyhyen matkan meriliikenteeseen, rautatieliikenteeseen ja sisävesiliikenteeseen tai liikennemuotojen yhdistelmään, jossa tiematkat ovat mahdollisimman lyhyitä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) 'toimella' tarkoitetaan yritysten toteuttamaa hanketta, jolla edistetään maanteiden tavaraliikennejärjestelmän ruuhkien vähentämistä ja/tai liikennejärjestelmän ympäristönsuojelun tason parantamista jäsenvaltioiden tai osallistujavaltioiden alueilla; katalyyttiset toimet, liikennemuotosiirtymätoimet ja yhteiset oppimistoimet voivat koostua useista yhteensoviteista hankkeista;
- b) 'katalyyttisellä toimella' tarkoitetaan innovatiivista tointa, jolla pyritään poistamaan merkittäviä yhteisön tavaraliikennemarkkinoiden rakenteellisia esteitä, jotka haittaavat markkinoiden tehokasta toimintaa, lyhyen matkan meriliikenteen, rautatieliikenteen tai sisävesiliikenteen kilpailukykyä ja/tai näitä liikennemuotoja käyttävien kuljetusketjujen tehokkuutta, mukaan luettuna täydentävän infrastruktuurin muuttaminen tai perustaminen; tässä määritelmässä rakenteellisilla esteillä tarkoitetaan muita kuin sääntelyyn liittyviä, tosiasialisia ja ei pelkästään väliaikaisia esteitä, jotka haittaavat tavarankuljetusketjun asianmukaista toimintaa;
- c) 'merten moottoritiet -toimella' tarkoitetaan innovatiivista tointa, jolla siirretään välittömästi tavarankuljetuksia tieliikenteestä lyhyen matkan merenkulkuun tai lyhyen matkan merenkulun ja muiden liikennemuotojen yhdistelmäkuljetuksiin, joissa tiematkat ovat mahdollisimman lyhyitä; tällaisiin toimiin voi sisältyä sellaisen täydentävän infrastruktuurin muuttaminen tai perustaminen, jonka avulla saadaan aikaan suurten määrien ja suuren liikennetiheyden intermodaalinen meriliikennepalvelu, johon sisältyy yleensä kaikkein ympäristöystävällisempien liikennemuotojen, kuten sisävesiliikenteen ja rautateiden, käyttö syrjäseutujen tavarankuljetuksiin sekä integroituihin ovelta ovelle -palveluihin; syrjäisimpien alueiden resurssit olisi myös integroitava mahdollisuuksien mukaan;
- d) 'liikennemuotosiirtymätoimella' tarkoitetaan tointa, jolla suoraan, mitattavasti, huomattavasti ja viiveettä siirretään tavarankuljetuksia maanteiltä lyhyen matkan merenkulkuun, rautateille, sisävesille tai eri liikennemuotojen yhdistelmäkuljetuksiin, joissa tiematkat ovat mahdollisimman lyhyitä, ja joka ei ole katalyyttinen toimi; tähän sisältyvät myös olemassa olevien palvelujen kehittämisellä aikaansaadut liikennemuotosiirtymät; komissio tarkastelee mahdollisuutta tukea täydentäviä infrastruktuurihankkeita;
- e) 'liikenteen välttämistoimella' tarkoitetaan innovatiivista tointa, jolla liikenne integroidaan tuotantologistiikkaan, jotta vältetään tavaraliikenteen suuren prosentiosuuden kuljettaminen maanteitse vaikuttamatta kielteisesti tuotannon määrään tai työvoimaan; näihin toimiin voi sisältyä myös täydentävän infrastruktuurin ja laitteiston muuttaminen tai perustaminen;
- f) 'yhteisellä oppimistoimella' tarkoitetaan tointa, jolla pyritään parantamaan tavarankuljetusketjun työmenetelmien ja menettelyjen rakenteelliseen optimointiin liittyvää yhteistyötä, ottaen huomioon logistiikan vaatimukset;
- g) 'innovatiivisella toimella' tarkoitetaan tointa, johon sisältyy tietyillä markkinoilla aiemmin esiintymättömiä osatekijöitä;
- h) 'täydentävällä infrastruktuurilla' tarkoitetaan toimien päämäärien saavuttamiseen tarvittavaa riittävää infrastruktuuria, mukaan luettuina tavara- ja henkilöliikenteeseen liittyvät rakenteet;
- i) 'liitännäistoimenpiteellä' tarkoitetaan toimenpidettä, jolla pyritään valmistelemaan tai tukemaan nykyisiä tai tulevia toimia, mukaan luettuina tulosten levittämiseen liittyvät toimet, hankkeiden seuranta ja arviointi sekä tilastotietojen keruu ja analyysi; tuotteiden, prosessien tai palvelujen markkinoille saattaminen, markkinointi tai myynnin edistäminen eivät ole liitännäistoimenpiteitä;
- j) 'valmistelutoimenpiteellä' tarkoitetaan toimenpidettä, jolla valmistellaan katalyyttisiä toimia, merten moottoritiet -toimia tai liikenteen välttämistoimia; tällaisia ovat esimerkiksi tekniset, operatiiviset tai taloudelliset toteutettavuustutkimukset ja laitteiston testaus;

- k) 'yrityksellä' tarkoitetaan taloudellista toimintaa harjoittavia tahoja niiden oikeudellisesta asemasta ja rahoitustavasta riippumatta;
- l) 'yhteenliittymällä' tarkoitetaan järjestelyä, jonka avulla vähintään kaksi yritystä toteuttavat yhdessä toimen ja jakavat siihen liittyvät riskit;
- m) 'tonnikilometrillä' tarkoitetaan yhden tavaratonnin tai sitä tilavuudeltaan vastaavan tavaramäärän kuljettamista yhden kilometrin matkan;
- n) 'ajoneuvokilometrillä' tarkoitetaan kuormatun tai tyhjän kuorma-auton liikkumista yhden kilometrin matkan;
- o) 'lähellä sijaitsevalla kolmannella maalla' tarkoitetaan maata, joka ei ole Euroopan unionin jäsen ja jolla on yhteinen raja Euroopan unionin kanssa tai joka rajoittuu Euroopan unionin rajana olevaan suljettuun tai puolisoljettuun merialueeseen.

3 artikla

Soveltamisala

1. Ohjelma koskee toimia, jotka:
 - a) toteutetaan vähintään kahden jäsenvaltion alueella
tai
 - b) toteutetaan vähintään yhden jäsenvaltion ja lähellä sijaitsevan kolmannen maan alueella.
2. Jos toimi toteutetaan kolmannen maan alueella, ohjelman perusteella myönnettyin varoin ei kateta kyseisen maan alueella aiheutuvia kustannuksia muuten kuin 3 ja 4 kohdassa esitetyissä olosuhteissa.
3. Ohjelmaan voivat osallistua maat, jotka ovat ehdolla Euroopan unionin jäseniksi. Osallistumiseen sovelletaan näiden maiden kanssa tehdyissä assosiaatiosopimuksissa määrättyjä edellytyksiä ja kunkin asianomaisen maan assosiaationeuvoston päätöksessä vahvistettuja sääntöjä.
4. Ohjelmaan voivat osallistua myös EFTAn ja ETA:n jäsenvaltiot ja lähellä sijaitsevat kolmannet maat lisämäärärahojen turvin ja näiden maiden kanssa sovittavien menettelyjen mukaisesti.

II LUKU

TUKIKELPOISET HAKIJAT JA TOIMET

4 artikla

Tukikelpoiset hakijat

1. Toimen ehdottajan on oltava kahden tai useamman yrityksen yhteenliittymä, johon osallistuvien yritysten on oltava sijoittautuneita vähintään kahteen eri jäsenvaltioon tai vähintään yhteen jäsenvaltioon ja yhteen lähellä sijaitsevaan kolmanteen

maahan, tai poikkeuksellisesti johonkin jäsenvaltioon sijoittautunut yksittäinen yritys, kun on kyse liikenneyhteydestä lähellä sijaitsevaan kolmanteen maahan.

2. Hankkeessa voi olla mukana muualle kuin 3 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuihin osallistujamaihin sijoittautuneita yrityksiä, mutta nämä eivät voi missään tapauksessa saada ohjelman mukaista yhteisön rahoitusta.

5 artikla

Tukikelpoiset toimet ja rahoitusedellytykset

1. Ohjelmasta voidaan rahoittaa seuraavia toimia:
 - a) erityistä huomiota on syytä kiinnittää katalyyttisiin toimiin, joiden tavoitteena on parantaa rautatiealan, sisävesiliikenteen ja lyhyen matkan merenkulun (merten moottoritiet mukaan lukien) yhteisvaikutusta tehostamalla infrastruktuurin käyttöä;
 - b) merten moottoritiet -toimet, joissa on Euroopan unionin alueella käytettävä hyväksi yhteisön suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi 23 päivänä heinäkuuta 1996 tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1692/96/EY ⁽¹⁾ määritellyjä Euroopan laajuisia verkkoja;
 - c) liikennemuutosiirtymätoimet;
 - d) liikenteen välttämistöimet;
 - e) yhteiset oppimistöimet.
2. Eri toimiin liittyvät rahoitusedellytykset ja muut vaatimukset vahvistetaan liitteessä I. Edellä 2 artiklan h alakohdassa tarkoitettujen täydentävien infrastruktuurin rahoitusta koskevat edellytykset vahvistetaan liitteessä II.
3. Yhteisön rahoitustuki perustuu komission ja tuensaajan neuvottelemiin sopimuksiin. Sopimusehtojen on oltava mahdollisimman pitkälti sellaisia, että taloudellinen ja hallinnollinen rasitus pysyy sovellettavien säännösten, erityisesti Euroopan parlamentin yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ⁽²⁾ säännösten, puitteissa mahdollisimman pienenä esimerkiksi helpottamalla yrittäjävällisten pankkitakuiden saamista, jotta voidaan toimia hallintoteknisesti mahdollisimman tehokkaasti ja joustavasti.

⁽¹⁾ EYVL L 228, 9.9.1996, s. 1, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä N:o 884/2004/EY (EUVL L 167, 30.4.2004, s. 1. Oikaisu EUVL L 201, 7.6.2004, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

4. Komissio vahvistaa 10 artiklassa tarkoitetun komitean avustamana ja 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen katalyyttisiä toimia ja yhteisiä oppimistoimia koskevien hakemuspyyntöjen vuosittaiset painopistealueet ja tarkastelee niitä tarvittaessa uudelleen, sanotun rajoittamatta 1 artiklassa tarkoitettua toiminnan yleistavoitetta.

6 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt

Yksityiskohtaiset säännöt hankkeiden ehdottamisesta ja valinnasta ohjelman mukaisesti annetaan 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

7 artikla

Valtiontuki

Tämän ohjelman soveltamisalaan kuuluville toimille myönnettävän yhteisön rahoitustuen saaminen ei estä valtiontuen myöntämistä samalle toimelle kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla, jos kyseinen tuki on yhteensopiva perustamissopimuksessa tarkoitettun valtiontukijärjestelmän kanssa ja myönnetty tuki ei ylitä liitteessä I kullekin toimityypille vahvistettuja kumulatiivisia rajoja. Täydentävään infrastruktuuriin valtiontukena ja yhteisön rahoitustukena myönnetyn tuen yhteismäärä saa olla enintään 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

III LUKU

TOIMIEN EHDOTTAMINEN JA VALINTA

8 artikla

Toimien ehdottaminen

Toimia ehdotetaan komissiolle 6 artiklan nojalla vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti. Ehdotettaessa on annettava kaikki tiedot, joita komissio tarvitsee valinnan suorittamiseen 9 artiklan mukaisesti.

9 artikla

Rahoitustukea saavien toimien valinta

Komissio arvioi ehdotetut toimet. Ohjelman rahoitukseen oikeutettujen toimien valinnassa komissio ottaa huomioon seuraavat:

- 1 artiklassa tarkoitetut tavoitteet;
- liitteissä I ja II esitetyt edellytykset soveltuvien osin;

- toimien vaikutus teiden ruuhkautumisen vähentämiseen;
- toimien suhteelliset ympäristöhyödyt, mukaan luettuna niiden vaikutus lyhyen matkan merenkulun, rautatie- ja sisävesiliikenteen negatiivisten ympäristövaikutusten vähentämiseen. Eryitystä huomiota kiinnitetään hankkeisiin, joissa ylitetään oikeudellisesti sitovat ympäristövaatimukset;
- toimien yleinen kestävyys.

Päätös rahoitustuen myöntämisestä tehdään 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Komissio ilmoittaa tuensaajille päätöksestään.

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

10 artikla

Komitea

- Komissiota avustaa komitea.
- Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa ottaen huomioon kyseisen päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuksi määräjäksi vahvistetaan kolme kuukautta.

- Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

11 artikla

Talousarvio

Rahoituspuitteet Marco Polo II -ohjelman toteuttamiseksi 1 päivästä tammikuuta 2007 31 päivään joulukuuta 2013 ovat 400 miljoonaa euroa ⁽¹⁾.

Budjettivallan käyttäjä myöntää vuotuiset määrärahat rahoituskehityksen rajoissa.

12 artikla

Määrärahojen varaaminen liitännäistoimenpiteisiin ja ohjelman arviointiin

Tässä asetuksessa säädetyistä talousarviosta varataan enintään 5 prosenttia liitännäistoimenpiteisiin ja 5 artiklan täytäntöönpanon riippumattomaan arviointiin.

⁽¹⁾ Määrä perustuu vuoden 2004 lukuihin ja siihen on tehtävä teknisiä mukautuksia inflaation huomioon ottamiseksi.

13 artikla

Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaaminen

1. Komissio varmistaa, että kun tämän asetuksen mukaisesti rahoitettuja toimia pannaan täytäntöön, Euroopan yhteisöjen taloudelliset edut suojataan petoksia, korruptiota ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä, tehokkailla tarkastuksilla ja perusteettomasti maksettujen varojen takaisinperinnällä ja — jos väärinkäytöksiä todetaan — soveltamalla tehokkaita, oikeasuhtaisia ja varoittavia seuraamuksia Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95⁽¹⁾ ja komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja toden-tamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi 11 päivänä mar-raskuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (Euratom, EY) N:o 2185/96⁽²⁾ sekä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroo-pan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999⁽³⁾ mukaisesti.

2. Tämän asetuksen mukaisia toimia rahoitettaessa asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 1 artiklassa tarkoitettulla väärinkäy-töksellä tarkoitetaan kaikkea yhteisön oikeuden säännösten tai määräysten taikka sopimusvelvoitteiden rikkomista, joka johtuu taloudellisen toimijan teosta tai laiminlyönnistä ja jonka tulok-sena on tai voisi olla vahinko Euroopan unionin yleiselle talous-arviolle tai sen hoidossa oleville talousarvioille perusteettoman menon takia.

3. Tämän asetuksen mukaisissa sopimuksissa samoin kuin ohjelmaan osallistuvien kolmansien maiden kanssa tehtävissä sopimuksissa on oltava määräyksiä komission tai sen valtuutta-mien edustajien suorittamista tarkastuksista ja rahoituksen val-vonnasta sekä tilintarkastustuomioistuimen tarvittaessa paikan päällä tekemistä tilintarkastuksista.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 24 päivänä lokakuuta 2006.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
J. BORRELL FONTELLES

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
P. LEHTOMÄKI

14 artikla

Arviointi

1. Komissio tiedottaa komitealle vähintään kahdesti vuodessa ohjelman määrärahojen toteutuksesta ja antaa kaikista ohjel-masta rahoitetuista toimista päivitetetyt tilannetiedot.

Komissio tekee ohjelman sekä väli- että loppuarvioinnit sen mää-rittämiseksi, millä tavoin se on edistänyt yhteisön liikennepolitiin-kan tavoitteiden saavuttamista ja onko määrärahoja käytetty tehokkaasti.

2. Komissio antaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2007 Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaa-likomitealle sekä alueiden komitealle arviointikertomuksen Marco Polo -ohjelman tuloksista ajanjaksolla 2003—2006. Jos tästä ker-tomuksesta käy ilmi, että Marco Polo II -ohjelmaa on mukautet-tava, komissio laatii vastaavat ehdotukset.

15 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 1382/2003 14 päivästä joulukuuta 2006.

Asetuksen (EY) N:o 1382/2003 mukaisiin toimiin liittyviin sopimuksiin sovelletaan kyseistä asetusta siihen asti, kun sekä toimet että niiden rahoitus on saatettu päätökseen. Myös vuo-den 2006 koko arviointi- ja valintamenettelyyn sovelletaan ase-tusta (EY) N:o 1382/2003, vaikka menettely päättyisi vasta vuonna 2007.

16 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 14 päivänä joulukuuta 2006.

⁽¹⁾ EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

LIITE I

5 artiklan 2 kohdan mukaiset rahoitusedellytykset ja vaatimukset

Toiminnan tyyppi	A. Katalyyttinen	B. Merten moottoritiet	C. Liikennemuutosiirtymä	D. Liikenteen välttäminen	E. Yhteinen oppiminen
	5 artiklan 1 kohdan a alakohta	5 artiklan 1 kohdan b alakohta	5 artiklan 1 kohdan c alakohta	5 artiklan 1 kohdan d alakohta	5 artiklan 1 kohdan e alakohta
1. Rahoitusedellytykset	<p>a) Katalyyttinen toimi saavuttaa tavoitteensa enintään 60 kuukauden kuluessa ja säilyy elinkelpoisena tämän ajanjakson jälkeen, kuten toimen realistisessa liiketoimintasuunnitelmassa on arvioitu;</p> <p>b) katalyyttinen toimi on logistiikan, teknologian, menetelmien, välineiden, tuotteiden, infrastruktuurin tai tuotettujen palvelujen kannalta innovatiivinen Euroopan tasolla;</p>	<p>a) Merten moottoritiet -toimi saavuttaa tavoitteensa enintään 60 kuukauden kuluessa ja säilyy elinkelpoisena tämän ajanjakson jälkeen, kuten toimen realistisessa liiketoimintasuunnitelmassa on arvioitu;</p> <p>b) merten moottoritiet -toimi on logistiikan, teknologian, menetelmien, välineiden, tuotteiden, infrastruktuurin tai tuotettujen palvelujen kannalta innovatiivinen Euroopan tasolla; huomiota kiinnitetään myös palvelun korkeaan laatuun, yksinkertaistettuihin menettelyihin ja tarkastuksiin, turvallisuusvaatimusten täyttämiseen, satamiin pääsyyn, tehokkaisiin syrjäseutuyhteyksiin sekä joustaviin ja tehokkaisiin satamapalveluihin;</p>	<p>a) Liikennemuutosiirtymä-toimi saavuttaa tavoitteensa enintään 36 kuukauden kuluessa ja säilyy elinkelpoisena tämän ajanjakson jälkeen, kuten toimen realistisessa liiketoimintasuunnitelmassa on arvioitu;</p> <p>b) liikennemuutosiirtymätoimi ei johda yhteisen edun vastaisiin kilpailun vääristymisiin asianomaisilla markkinoilla, etenkin pelkälle maantielikenteelle vaihtoehtoisten liikennemuotojen välillä tai niiden kunkin sisällä;</p>	<p>a) Liikenteen välttämistoimi saavuttaa tavoitteensa enintään 60 kuukauden kuluessa ja säilyy elinkelpoisena tämän ajanjakson jälkeen, kuten toimen realistisessa liiketoimintasuunnitelmassa on arvioitu;</p> <p>b) liikenteen välttämistoimi on innovatiivinen Euroopan tasolla, sillä siinä integroidaan tuotantologistiikkaa kuljetuslogistiikkaan;</p>	<p>a) Yhteinen oppimistoimi johtaa kaupallisten palvelujen parantamiseen markkinoilla ja erityisesti edistää ja/tai helpottaa tieliikenteen välttämistä tai siirtymää tieliikenteestä lyhyen matkan merenkulkuun sekä rautatie- ja sisävesiliikenteeseen parantamalla yhteistyötä ja taitotiedon jakamista; toimen kesto on enintään 24 kuukautta;</p> <p>b) toimi on innovatiivinen Euroopan tasolla;</p>

Toiminnan tyyppi	A. Katalyyttinen	B. Merten moottoritiet	C. Liikennemuotosiirtymä	D. Liikenteen välttäminen	E. Yhteinen oppiminen
	5 artiklan 1 kohdan a alakohta	5 artiklan 1 kohdan b alakohta	5 artiklan 1 kohdan c alakohta	5 artiklan 1 kohdan d alakohta	5 artiklan 1 kohdan e alakohta
	c) katalyyttisen toimen on tarkoitus johtaa kuljetusten tosiasialliseen, mitattavissa olevaan ja kestäväan siirtymiseen maanteiltä lyhyen matkan merenkulkuun, rautateille, sisävesille;	c) merten moottoritiet -toimen tavoitteena on edistää hyvin suurten määrien ja suuren liikennetiheyden tavaraliikenteen intermodaalipalveluja lyhyen matkan merenkulussa, tarvittaessa tavara- ja matkustajaliikennepalvelujen yhdistelmin, tai lyhyen matkan merenkulun ja muiden liikennemuotojen yhdistelmin, joissa tiematkat ovat mahdollisimman lyhyitä; toimeen olisi suotavaa sisällyttää integroituja syrjäseutujen tavaraliikenteen palveluja rautatie- ja/tai sisävesiliikenteen avulla;	c) liikennemuotosiirtymätoimi pohjautuu realistiseen suunnitelmaan, jossa esitetään konkreettiset välitavoitteet toimen tavoitteiden saavuttamiseksi;	c) liikenteen välttämistoimen tavoitteena on edistää kansainvälisen tavaraliikenteen tehokkuutta Euroopan markkinoilla talouskasvua haittaamatta keskittymällä tuotanto- ja/tai jakeluprosessien muuttamiseen, siten, että saadaan lyhennettyä matkoja, parannettua kuormitusasteita, vähennettyä tyhjänä ajoa, jätevirtoja, määriä ja/tai painoa tai saavutetaan muita vaikutuksia, joilla vähennetään merkittävästi maanteiden tavaraliikennettä vaikuttamatta kielteisesti tuotannon määrään tai työvoimaan;	c) toimi ei johda kilpailun vääristymisiin asianomaisilla markkinoilla siinä määrin, että se olisi yhteisen edun vastaista, etenkin pelkälle maantieliikenteelle vaihtoehtoisten liikennemuotojen välillä tai niiden kunkin sisällä;
	d) katalyyttinen toimi pohjautuu realistiseen suunnitelmaan, jossa esitetään konkreettiset välitavoitteet toimen tavoitteiden saavuttamiseksi ja määritellään komission ohjausavun tarve;	d) merten moottoritiet -toimen on tarkoitus johtaa kuljetusten tosiasialliseen, mitattavissa olevaan ja kestäväan sekä maanteiden tavaraliikenteen ennustettua kasvua suurempaan siirtymään maanteiltä lyhyen matkan merenkulkuun, sisävesille tai rautateille;	d) jos toimi edellyttää, että käytetään sellaisten kolmansien osapuolten tarjoamia palveluja, jotka eivät kuulu yhteenliittymään, hakijan on esitettävä todisteet tällaisia palveluja koskevasta avoimesta, puolueettomasta ja syrjimättömästä valintamenettelystä.	d) liikenteen välttämistoimen on tarkoitus johtaa tosiasialliseen, mitattavissa olevaan ja kestäväan liikenteen välttämiseen, jonka määrä on vähintään 10 prosenttia tavaraliikenteen määrästä tonnikilometreinä tai ajoneuvokilometreinä;	d) yhteinen oppimistoimi pohjautuu realistiseen suunnitelmaan, jossa esitetään konkreettiset välitavoitteet toimen tavoitteiden saavuttamiseksi ja määritellään komission ohjausavun tarve.
	e) katalyyttinen toimi ei johda kilpailun vääristymisiin asianomaisilla markkinoilla siinä määrin, että se olisi yhteisen edun vastaista, etenkin pelkälle maantieliikenteelle vaihtoehtoisten liikennemuotojen välillä tai niiden kunkin sisällä;	e) merten moottoritiet -toimi pohjautuu realistiseen suunnitelmaan, jossa esitetään konkreettiset välitavoitteet toimen tavoitteiden saavuttamiseksi ja määritellään komission ohjausavun tarve;		e) liikenteen välttämistoimi pohjautuu realistiseen suunnitelmaan, jossa esitetään konkreettiset välitavoitteet toimen tavoitteiden saavuttamiseksi ja määritellään komission ohjausavun tarve;	

Toiminnan tyyppi	A. Katalyyttinen	B. Merten moottoritiet	C. Liikennemuutosiirtymä	D. Liikenteen välttäminen	E. Yhteinen oppiminen
	5 artiklan 1 kohdan a alakohta	5 artiklan 1 kohdan b alakohta	5 artiklan 1 kohdan c alakohta	5 artiklan 1 kohdan d alakohta	5 artiklan 1 kohdan e alakohta
	f) jos toimi edellyttää, että käytetään sellaisten kolmansien osapuolten tarjoamia palveluja, jotka eivät kuulu yhteenliittymään, hakijan on esitettävä todisteet tällaisia palveluja koskevasta avoimesta, puolueettomasta ja syrjimättömästä valintamenettelystä.	f) merten moottoritiet -toimi ei johda kilpailun vääristymisiin asianomaisilla markkinoilla siinä määrin, että se olisi yhteisen edun vastaista, etenkin pelkälle maantieliikenteelle vaihtoehtoisten liikennemuotojen välillä tai niiden kunkin sisällä;		f) liikenteen välttämistoimi ei johda kilpailun vääristymisiin asianomaisilla markkinoilla siinä määrin, että se olisi yhteisen edun vastaista, etenkin maantieliikenteelle vaihtoehtoisten liikennemuotojen osalta;	
		g) jos merten moottoritiet -toimi edellyttää, että käytetään sellaisten kolmansien osapuolten tarjoamia palveluja, jotka eivät kuulu yhteenliittymään, hakijan on esitettävä todisteet tällaisia palveluja koskevasta avoimesta, puolueettomasta ja syrjimättömästä valintamenettelystä.		g) jos liikenteen välttämistoimi edellyttää, että käytetään sellaisten kolmansien osapuolten tarjoamia palveluja, jotka eivät kuulu yhteenliittymään, hakijan on esitettävä todisteet tällaisia palveluja koskevasta avoimesta, puolueettomasta ja syrjimättömästä valintamenettelystä.	
2. Rahoituksen intensiteetti ja soveltamisala	a) Katalyyttisille toimille annetaan yhteisön rahoitustukea enintään 35 prosenttia toimen tavoitteiden saavuttamiseksi välttämättömien ja toimesta aiheutuvien menojen kokonaismäärästä, valmistelevat toimenpiteet ja täydentävä infrastruktuuri mukaan lukien. Näihin menoihin voidaan antaa yhteisön rahoitustukea siltä osin kuin ne liittyvät välittömästi toimen toteuttamiseen.	a) Merten moottoritiet -toimille annetaan yhteisön rahoitustukea enintään 35 prosenttia toimen tavoitteiden saavuttamiseksi välttämättömien ja toimesta aiheutuvien menojen kokonaismäärästä, valmistelevat toimenpiteet ja täydentävä infrastruktuuri mukaan lukien. Näihin menoihin voidaan antaa yhteisön rahoitustukea siltä osin kuin ne liittyvät välittömästi toimen toteuttamiseen.	a) Liikennemuutosiirtymätoimille annetaan yhteisön rahoitustukea enintään 35 prosenttia toimen tavoitteiden saavuttamiseksi välttämättömien ja toimesta aiheutuvien menojen kokonaismäärästä. Näihin menoihin voidaan antaa yhteisön rahoitustukea siltä osin kuin ne liittyvät välittömästi toimen toteuttamiseen.	a) Liikenteen välttämistoimille annetaan yhteisön rahoitustukea enintään 35 prosenttia toimen tavoitteiden saavuttamiseksi välttämättömien ja toimesta aiheutuvien menojen kokonaismäärästä, valmistelevat toimenpiteet ja täydentävä infrastruktuuri ja laitteet mukaan lukien. Näihin menoihin voidaan antaa yhteisön rahoitustukea siltä osin kuin ne liittyvät välittömästi toimen toteuttamiseen.	a) Yhteisille oppimistoimille annetaan yhteisön rahoitustukea enintään 50 prosenttia toimen tavoitteiden saavuttamiseksi välttämättömien ja toimesta aiheutuvien menojen kokonaismäärästä. Näihin menoihin voidaan antaa yhteisön rahoitustukea siltä osin kuin ne liittyvät välittömästi toimen toteuttamiseen.

Toiminnan tyyppi	A. Katalyyttinen	B. Merten moottoritiet	C. Liikennemuutosiirtymä	D. Liikenteen välttäminen	E. Yhteinen oppiminen
	5 artiklan 1 kohdan a alakohta	5 artiklan 1 kohdan b alakohta	5 artiklan 1 kohdan c alakohta	5 artiklan 1 kohdan d alakohta	5 artiklan 1 kohdan e alakohta
	Kustannukset, jotka syntyvät tukihakemuksen valintaprosessiin jättämispäivänä tai sen jälkeen, hyväksytään rahoitustuen piiriin edellyttäen, että yhteisön tukea päätetään myöntää. Irtaimen omaisuuden kustannuksiin myönnettävän rahoitusosuuden ehtona on velvoite käyttää kyseisen omaisuus tuen keston aikana ja pääasiassa tukisopimuksessa määritellyn toimeen;	Kustannukset, jotka syntyvät tukihakemuksen valintaprosessiin jättämispäivänä tai sen jälkeen, hyväksytään rahoitustuen piiriin edellyttäen, että yhteisön tukea päätetään myöntää. Irtaimen omaisuuden kustannuksiin myönnettävän rahoitusosuuden ehtona on velvoite käyttää kyseisen omaisuus tuen keston aikana pääasiassa tukisopimuksessa määritellyn toimeen;	Kustannukset, jotka syntyvät tukihakemuksen valintaprosessiin jättämispäivänä tai sen jälkeen, hyväksytään rahoitustuen piiriin edellyttäen, että yhteisön tukea päätetään myöntää. Irtaimen omaisuuden kustannuksiin myönnettävän rahoitusosuuden ehtona on velvoite käyttää kyseisen omaisuus tuen keston aikana pääasiassa tukisopimuksessa määritellyn toimeen;	Kustannukset, jotka syntyvät tukihakemuksen valintaprosessiin jättämispäivänä tai sen jälkeen, hyväksytään rahoitustuen piiriin edellyttäen, että yhteisön tukea päätetään myöntää. Irtaimen omaisuuden kustannuksiin myönnettävän rahoitusosuuden ehtona on velvoite käyttää kyseisen omaisuus tuen keston aikana pääasiassa tukisopimuksessa määritellyn toimeen;	Kustannukset, jotka syntyvät tukihakemuksen valintaprosessiin jättämispäivänä tai sen jälkeen, hyväksytään rahoitustuen piiriin edellyttäen, että yhteisön tukea päätetään myöntää;
				b) Liikenteen välttämistoimiin myönnettyä yhteisön tukea ei saa käyttää tukemaan sellaisia liike-elämän toimia tai tuotantotoimia, joilla ei ole suoraa kytköstä liikenteeseen tai jakeluun;	
b) Täydentävän infrastruktuurin rahoitusedellytykset esitetään liitteessä II.	b) Valmistelevia toimenpiteitä ja täydentävää infrastruktuuria lukuun ottamatta yhteisön rahoitustuki, jonka komissio määrittelee maanteiltä lyhyen matkan merenkulkuun, rautateille, sisävesille siirrettyjen tonnikilometrien perusteella, on aluksi 1 euro kutakin maanteiden tavaraliikenteen 500 tonnikilometrin siirtymää kohden. Tätä ohjeellista määrää voidaan mukauttaa muun muassa hankkeen laadun tai tosiasiallisesti saadun ympäristöhyödyn mukaan;	b) Täydentävää infrastruktuuria lukuun ottamatta yhteisön rahoitustuki, jonka komissio määrittelee maanteiltä lyhyen matkan merenkulkuun, rautateille, sisävesille siirrettyjen tonnikilometrien perusteella, on aluksi 1 euro kutakin maanteiden tavaraliikenteen 500 tonnikilometrin siirtymää kohden. Tätä ohjeellista määrää voidaan mukauttaa muun muassa hankkeen laadun tai tosiasiallisesti saadun ympäristöhyödyn mukaan;	c) Valmistelevia toimenpiteitä, täydentävää infrastruktuuria ja laitteita lukuun ottamatta yhteisön rahoitustuki on aluksi 1 euro jokaista vältettyä maanteiden tavaraliikenteen 500:aa tonnikilometriä tai 25:tä ajoneuvokilometriä kohden. Tätä ohjeellista määrää voidaan mukauttaa muun muassa hankkeen laadun tai tosiasiallisesti saadun ympäristöhyödyn mukaan;	b) Täydentävän infrastruktuurin rahoitusedellytykset: ei sovellu.	

Toiminnan tyyppi	A. Katalyyttinen	B. Merten moottoritiet	C. Liikennemuutosiirtymä	D. Liikenteen välttäminen	E. Yhteinen oppiminen
	5 artiklan 1 kohdan a alakohta	5 artiklan 1 kohdan b alakohta	5 artiklan 1 kohdan c alakohta	5 artiklan 1 kohdan d alakohta	5 artiklan 1 kohdan e alakohta
		c) Komissio voi 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun menettelyn mukaisesti tarvittaessa aika ajoin tarkastella uudelleen niiden tekijöiden kehitystä, joihin tämä laskelma perustuu, ja tarvittaessa mukauttaa yhteisön rahoitustukea sen mukaisesti.	c) Komissio voi 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun menettelyn mukaisesti tarvittaessa aika ajoin tarkastella uudelleen niiden tekijöiden kehitystä, joihin tämä laskelma perustuu, ja tarvittaessa mukauttaa yhteisön rahoitustukea sen mukaisesti.	d) Komissio voi 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun menettelyn mukaisesti tarvittaessa aika ajoin tarkastella uudelleen niiden tekijöiden kehitystä, joihin tämä laskelma perustuu, ja tarvittaessa mukauttaa yhteisön rahoitustukea sen mukaisesti.	
		d) Täydentävän infrastruktuurin rahoitusedellytykset esitetään liitteessä II.	d) Täydentävän infrastruktuurin rahoitusedellytykset, sikäli kuin ne soveltuvat, esitetään liitteessä II.	e) Täydentävän infrastruktuurin rahoitusedellytykset esitetään liitteessä II.	
3. Tukisopimuksen muoto ja kesto	Yhteisön rahoitustuki katalyyttisille toimille myönnetään sellaisten tukisopimusten perusteella, joissa on asianmukaiset ohjausta ja seuranta koskevat määräykset. Näiden sopimusten kesto on pääsääntöisesti enintään 62 kuukautta.	Yhteisön rahoitustuki merten moottoritiet -toimille myönnetään sellaisten tukisopimusten perusteella, joissa on asianmukaiset ohjausta ja seuranta koskevat määräykset. Näiden sopimusten kesto on pääsääntöisesti enintään 62 kuukautta.	Yhteisön rahoitustuki liikennemuutosiirtymätoimille myönnetään tukisopimusten perusteella. Näiden sopimusten kesto on pääsääntöisesti enintään 38 kuukautta.	Yhteisön rahoitustuki liikenteen välttämistoimille myönnetään sellaisten tukisopimusten perusteella, joissa on asianmukaiset ohjausta ja seuranta koskevat määräykset. Näiden sopimusten kesto on pääsääntöisesti enintään 62 kuukautta.	Yhteisön rahoitustuki yhteisille oppimistoimille myönnetään sellaisten tukisopimusten perusteella, joissa on asianmukaiset ohjausta ja seuranta koskevat määräykset. Näiden sopimusten kesto on pääsääntöisesti enintään 26 kuukautta.
	Yhteisön rahoitustukea ei voida uusia säädetyn 62 kuukauden enimmäisajan jälkeen.	Yhteisön rahoitustukea ei voida uusia säädetyn 62 kuukauden enimmäisajan jälkeen.	Yhteisön rahoitustukea ei voida uusia säädetyn 38 kuukauden enimmäisajan jälkeen.	Yhteisön rahoitustukea ei voida uusia säädetyn 62 kuukauden enimmäisajan jälkeen.	Yhteisön rahoitustukea ei voida uusia säädetyn 26 kuukauden enimmäisajan jälkeen.
4. Sopimusarvon vähimmäismäärä	Katalyyttiselle toimelle annettavan tuen toimikohtainen ohjeellinen vähimmäismäärä on 2 000 000 euroa.	Merten moottoritiet -toimelle annettavan tuen toimikohtainen ohjeellinen vähimmäismäärä on 1,25 miljardin tonn kilometrin tai sitä tilavuudeltaan vastaavan tavaramäärän liikennemuutosiirtymä tai, suhteutettuna ohjeelliseen euromääräiseen rahoitustukeen, 2 500 000 euroa.	Liikennemuutosiirtymätoimelle annettavan tuen toimikohtainen ohjeellinen vähimmäismäärä on 250 miljoonan tonn kilometrin tai sitä tilavuudeltaan vastaavan tavaramäärän liikennemuutosiirtymä tai, suhteutettuna ohjeelliseen euromääräiseen rahoitustukeen, 500 000 euroa.	Liikenteen välttämistoimelle annettavan tuen toimikohtainen ohjeellinen vähimmäismäärä on 500 miljoonaa vältettyä ajoneuvokilometriä tai, suhteutettuna ohjeelliseen euromääräiseen rahoitustukeen, 1 000 000 euroa.	Yhteiselle oppimistoimelle annettavan tuen toimikohtainen ohjeellinen vähimmäismäärä on 250 000 euroa.

Toiminnan tyyppi	A. Katalyyttinen	B. Merten moottoritiet	C. Liikennemuotosiirtymä	D. Liikenteen välttäminen	E. Yhteinen oppiminen
	5 artiklan 1 kohdan a alakohta	5 artiklan 1 kohdan b alakohta	5 artiklan 1 kohdan c alakohta	5 artiklan 1 kohdan d alakohta	5 artiklan 1 kohdan e alakohta
5. Levitys	Katalyyttisten toimien tuloksia ja menetelmiä on levitettävä ja parhaita käytäntöjä koskevaa tiedonvaihtoa on edistettävä levityssuunnitelman mukaisesti tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi.	Merten moottoritiet -toimien tuloksia ja menetelmiä on levitettävä ja parhaita käytäntöjä koskevaa tiedonvaihtoa on edistettävä levityssuunnitelman mukaisesti tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi.	Liikennemuotosiirtymätoimien osalta ei ole vahvistettu erityisiä levittämisvaatimuksia.	Liikenteen välttämistoimien tuloksia ja menetelmiä on levitettävä ja parhaita käytäntöjä koskevaa tiedonvaihtoa on edistettävä levityssuunnitelman mukaisesti tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi.	Yhteisten oppimistoimien tuloksia ja menetelmiä on levitettävä ja parhaita käytäntöjä koskevaa tiedonvaihtoa on edistettävä levityssuunnitelman mukaisesti tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi.

LIITE II

**TÄYDENTÄVÄN INFRASTRUKTUURIN RAHOITUSEDELLYTYKSET 2 ARTIKLAN H ALAKOHDAN
JA 5 ARTIKLAN 2 KOHDAN MUKAISESTI**

1. Täydentävään infrastruktuuriin voidaan myöntää ohjelman mukaista rahoitusta, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) toimi edellyttää infrastruktuuritöitä sellaisen liikennepalvelun oikea-aikaiseksi toteuttamiseksi, joka siirtää tavarakuljetuksia pois maanteiltä tai ehkäisee tavarakuljetuksia maanteillä;
 - b) infrastruktuurityöt toteutetaan 24 kuukauden kuluessa toimen alkamispäivästä;
 - c) liikennepalvelu tai liikenteen välttäminen alkaa kolmen kuukauden kuluessa infrastruktuuritöiden päätökseen saattamisesta; liikenteen välttämistoimien osalta sovittu vältetyn liikenteen kokonaismäärä saavutetaan tukisopimuksen keston aikana;
 - d) asiaankuuluvaa yhteisön lainsäädäntöä, erityisesti ympäristölainsäädäntöä, on noudatettava.
 2. Kullekin 5 artiklassa tarkoitetulle toimelle laaditun sopimuksen enimmäiskesto voidaan jatkaa ajalla, joka on tarpeen infrastruktuuritöiden päätökseen saattamiseen, mutta yhteiskesto ei missään tapauksessa saa olla yli 74 kuukautta.
 3. Jos infrastruktuurille on haettu tämän ohjelman mukaista rahoitusta, samalle infrastruktuurille ei voi myöntää muiden yhteisön ohjelmien eikä varsinkaan päätöksen N:o 1692/96/EY mukaista rahoitusta.
-

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2006/88/EY,

annettu 24 päivänä lokakuuta 2006,

vesiviljelyeläimiin ja niistä saataviin tuotteisiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista sekä vesieläinten tiettyjen tautien ehkäisemisestä ja torjunnasta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vesiviljelyeläimet ja -tuotteet kuuluvat perustamissopimuksen liitteen I soveltamisalaan elävinä eläiminä, kaloina, nilviäisinä ja äyriäisinä. Vesiviljelyeläinten ja niistä saatavien tuotteiden kasvatusta ja markkinoille saattaminen ovat tärkeä tulonlähde tällä alalla työskenteleville ihmisille.
- (2) Sisämarkkinoiden yhteydessä on säädetty erityisistä eläinten terveyttä koskevista säännöistä sellaisten tuotteiden markkinoille saattamista ja kolmansista maista tuontia varten, joita eläinten terveyttä koskevista edellytyksistä saatettaessa vesiviljeltyjä eläimiä ja tuotteita markkinoille 28 päivänä tammikuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/67/ETY ⁽²⁾ koskee.
- (3) Taudinpurkaukset vesiviljelyeläimissä voivat aiheuttaa suuria menetyksiä kyseiselle elinkeinolle. Vähimmäistoimenpiteet, joita on sovellettava tärkeimpien kaloissa ja nilviäisissä esiintyvien tautien puhkeamisen yhteydessä, on vahvistettu yhteisön vähimmäistoimenpiteistä tiettyjen kalatautiin torjumiseksi 24 päivänä kesäkuuta 1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/53/ETY ⁽³⁾ ja yhteisön vähimmäistoimista simpukoiden tiettyjen sairauksien torjumiseksi 22 päivänä joulukuuta 1995 annetussa neuvoston direktiivissä 95/70/EY ⁽⁴⁾.
- (4) Nykyinen yhteisön lainsäädäntö on laadittu pääasiassa lohien, taimenien ja osterien viljelyn huomioon ottamiseksi. Kyseisen lainsäädännön hyväksymisen jälkeen yhteisön

vesiviljelyelinkeino on kehittynyt merkittävästi. Vesiviljelyssä käytetään nyt useita muita kalalajeja, erityisesti merilajeja. Muita kalalajeja koskevista uudentyypisistä viljelykäytännöistä on myös tullut yhä yleisempiä erityisesti yhteisön äskettäisen laajentumisen jälkeen. Lisäksi äyriäisten, sinisimpukoiden, venussimpukoiden ja abaloniin viljelyn merkitys lisääntyy jatkuvasti.

- (5) Kaikilla taudintorjuntatoimenpiteillä on taloudellista vaikutusta vesiviljelyyn. Riittämätön torjunta voi johtaa taudinaiheuttajien leviämiseen, mikä voi aiheuttaa suuria menetyksiä ja vaarantaa yhteisön vesiviljelyssä käytettävien kalojen, nilviäisten ja äyriäisten terveystilanteen. Toisaalta liiallisella sääntelyllä voidaan asettaa tarpeettomia rajoituksia kaupan vapaudelle.
- (6) Syyskuun 19 päivänä 2002 päivätyssä komission tiedonannossa neuvostolle ja Euroopan parlamentille esitetään yhteisön vesiviljelyalan kestävää kehittämistä koskeva strategia. Mainitussa tiedonannossa esitetään lyhyesti erilaisia toimenpiteitä, jotka on suunniteltu turvaamaan vesiviljelyalan työllisyys pitkällä aikavälillä sekä edistämään eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien tiukkojen vaatimusten käyttöönottoa ja ympäristön kannalta tervettä elinkeinoa. Nämä toimenpiteet olisi otettava huomioon.
- (7) Direktiivin 91/67/ETY antamisen jälkeen yhteisö on ratifioinut Maailman kauppajärjestön (WTO) sopimuksen terveys- ja kasvinuojelutoimien soveltamisesta (SPS-sopimus). SPS-sopimuksessa viitataan Maailman eläintautijärjestön (OIE) standardeihin. Eläviä vesiviljelyeläimiä ja niistä saatavien tuotteiden markkinoille saattamista yhteisössä koskevat direktiivin 91/67/ETY mukaiset eläinten terveysvaatimukset ovat mainittuja standardeja tiukemmat. Tästä syystä tässä direktiivissä olisi otettava huomioon vesieläinten terveyttä koskeva säännöstö ja OIE:n vesieläinten diagnostisia testejä käsittelevä käsikirja.
- (8) Vesieläinten terveyttä koskevista säännöistä olisi säädettävä yhteisön tasolla vesiviljelyalan järkevän kehityksen varmistamiseksi ja tuottavuuden lisäämiseksi. Säännöt ovat tarpeen muun muassa sen vuoksi, että voidaan edistää sisämarkkinoiden toteutumista ja välttää tarttuvien tautien leviämistä. Lainsäädännön olisi oltava joustavaa, jotta voidaan ottaa huomioon vesiviljelyelinkeinoon jatkuva kehitys ja monimuotoisuus sekä yhteisössä vallitseva vesieläinten terveystilanne.

⁽¹⁾ EUVL C 88, 11.4.2006, s. 13.

⁽²⁾ EYVL L 46, 19.2.1991, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 175, 19.7.1993, s. 23, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

⁽⁴⁾ EYVL L 332, 30.12.1995, s. 33, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

- (9) Tämän direktiivin olisi katettava vesiviljelyeläimet ja ne elinympäristöt, jotka voivat vaikuttaa tällaisten eläinten terveystilanteeseen. Yleisesti ottaen tämän direktiivin säännöksiä olisi sovellettava luonnonvaraisiin vesieläimiin ainoastaan silloin, kun elinympäristö voi vaikuttaa vesiviljelyeläinten terveystilanteeseen tai kun se on tarpeen yhteisön muun lainsäädännön, kuten luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾, tavoitteiden täyttämiseksi tai niiden lajien suojelemiseksi, joihin viitataan villieläimistön ja -kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen (CITES) puitteissa laaditussa luettelossa. Tämä direktiivi ei saisi rajoittaa alkuperäiseen lajistoon kuulumattomien lajien istuttamista koskevien tiukempien sääntöjen hyväksymistä.
- (10) Tämän direktiivin soveltamista varten nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten olisi suoritettava tehtävänsä ja velvollisuutensa niiden yleisten periaatteiden mukaisesti, joista säädetään ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden virallisen valvonnan järjestämistä koskevista erityissäännöistä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 854/2004⁽²⁾ sekä rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 882/2004⁽³⁾.
- (11) Vesiviljelyn kehittämiseksi yhteisössä on tarpeen lisätä toimivaltaisten viranomaisten ja vesiviljelytuotannon harjoittajien tietoisuutta ja valmiuksia vesieläinten tautien ennaltaehkäisyyn, torjuntaan ja hävittämisen osalta.
- (12) Jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava mahdollisuus käyttää ja niiden olisi sovellettava viimeisintä tekniikkaa ja tietoa riskianalyysien ja epidemiologian alalla. Tämä tulee koko ajan tärkeämmäksi, koska kansainvälisissä veloitteissa keskitytään nyt riskianalyysiin, kun on kyse terveyttä koskevien toimenpiteiden hyväksymisestä.
- (13) On aiheellista ottaa yhteisön tasolla käyttöön vesiviljelyn tuotantoyritysten lupajärjestelmä. Tällainen luvananto antaisi toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuuden luoda kattava kokonaiskuva vesiviljelyelinkeinosta, mikä edistäisi vesieläinten sairauksien ennaltaehkäisyä, torjuntaa ja hävittämistä. Lisäksi lupamenettely antaa mahdollisuuden asettaa erityisvaatimuksia, jotka vesiviljelyn tuotantoyrityksen olisi täytettävä voidakseen harjoittaa toimintaansa. Tällainen lupamenettely olisi mahdollisuuksien mukaan yhdistettävä tai sisällytettävä lupajärjestelmään, jonka jäsenvaltiot ovat jo voineet perustaa muita tarkoituksia varten esimerkiksi ympäristölainsäädännön nojalla. Tällaisen lupamenettelyn ei pitäisi näin ollen aiheuttaa lisätaakkaa vesiviljelyalalle.
- (14) Jäsenvaltioiden olisi kieltäydyttävä luvan antamisesta, jos asianomainen toiminta aiheuttaisi kohtuuttoman riskin tautien leviämistä muihin vesiviljelyeläimiin tai luonnonvaraisiin vesieläinten kantoihin. Ennen kuin päätös luvan epäämisestä tehdään, olisi kuitenkin harkittava riskinhalintatoimenpiteitä tai kyseisen toiminnan vaihtoehtoisia sijoituspaikkaa.
- (15) Vesiviljelyeläinten kasvatusta ihmisravinnoksi määritellään elintarvikehygieniasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 852/2004⁽⁴⁾ alkuutuotannoksi. Tämän direktiivin nojalla yksittäisille vesiviljelyn tuotantoyrityksille asetettujen velvollisuuksien, kuten kirjaaminen ja sisäiset järjestelmät, joiden avulla vesiviljelyn tuotantoyritykset voivat osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että ne täyttävät asiaankuuluvat direktiivin vaatimukset, olisi mahdollisuuksien mukaan yhdistettävä asetuksessa (EY) N:o 852/2004 säädettyihin velvollisuuksiin.
- (16) Enemmän huomiota olisi kiinnitettävä tautien ennaltaehkäisyyn kuin taudin torjumiseen sen ilmaannuttua. Sen vuoksi on aiheellista säätää tautien ehkäisyyn ja riskinhallinnan vähimmäistoimenpiteistä, joita olisi sovellettava vesiviljelyn koko tuotantoketjuun hedelmöityksestä ja munien hautomisesta vesiviljelyeläinten jalostukseen ihmisravinnoksi, kuljetus mukaan luettuna.
- (17) Eläinten yleisen terveyden parantamiseksi ja eläintautien ehkäisyyn ja torjuntaan edistämiseksi tehokkaamman jäljitettävyyden avulla olisi vesiviljelyeläinten siirroista pidettävä kirjaa. Tarvittaessa tällaisissa siirroissa olisi myös edellytettävä eläinten terveystodistuksia.
- (18) Jotta tautitilanteesta saataisiin yleiskuva ja jotta edistettäisiin nopeaa reagoitua tautiepäilyn ilmetessä ja suojattaisiin viljelylaitoksia ja nilviäisten viljelyalueita, joilla eläinten terveystaso on korkea, olisi riskiperustaista eläinten terveyden seuranta sovellettava kaikilla tällaisilla viljelylaitoksilla ja nilviäisten viljelyalueilla.
- (19) On tarpeen varmistaa, että yhteisön tasolla tärkeimmät vesieläinten taudit eivät leviä. Markkinoille saattamista varten olisi sen vuoksi säädettävä eläinten terveyttä koskevia yhdenmukaistettuja säännöksiä sekä erityissäännöksiä, joita sovelletaan kyseisille taudeille alttiisiin lajeihin. Sen vuoksi olisi säädettävä luettelo tällaisista taudeista ja niille alttiista lajeista.

(1) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

(2) EUVL L 139, 30.4.2004, s. 206, oikaisu EUVL L 226, 25.6.2004, s. 83. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2076/2005 (EUVL L 338, 22.12.2005, s. 83).

(3) EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1, oikaisu EUVL L 191, 28.5.2004, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 776/2006 (EUVL L 136, 24.5.2006, s. 3).

(4) EUVL L 139, 30.4.2004, s. 1, oikaisu EUVL L 226, 25.6.2004, s. 3.

- (20) Tällaisten vesieläintautien esiintyvyys ei ole sama joka puolella yhteisöä. Sen vuoksi olisi viitattava taudista vapaaksi vahvistettujen jäsenvaltioiden käsitteeseen, samoin kuin käsiteltäessä asianomaisen alueen osia, vyöhykkeiden tai osastojen käsitteeseen. Tällaisen aseman myöntämistä, säilyttämistä, voimassaolon keskeyttämistä, palauttamista ja peruuttamista varten on tarkoituksenmukaista määritellä yleiset perusteet ja menettelytavat.
- (21) Jotta vesieläinten yleinen terveystilanne voitaisiin säilyttää ja sitä voitaisiin parantaa yhteisössä, olisi jäsenvaltioita, vyöhykkeitä ja osastoja, jotka on vahvistettu vapaiksi yhdestä tai useammasta luetteloon merkitystä taudista, suojattava tällaisten tautien pääsemiseltä niiden alueelle, tämän kuitenkin rajoittamatta eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY soveltamista ⁽¹⁾.
- (22) Tarvittaessa jäsenvaltiot voivat toteuttaa väliaikaisia varotoimenpiteitä direktiivin 90/425/ETY 10 artiklan ja kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista annetun neuvoston direktiivin 91/496/ETY ⁽²⁾ 18 artiklan mukaisesti.
- (23) Jotta vältetään tarpeettomien kaupan esteiden luominen, olisi vesiviljelyeläinten kauppa sallittava sellaisten jäsenvaltioiden, vyöhykkeiden tai osastojen välillä, joissa esiintyy yhtä tai useampaa tällaisista taudeista, edellyttäen että asianmukaisia riskinhallintatoimenpiteitä toteutetaan myös kuljetuksen aikana.
- (24) Taudintorjuntatoimenpiteiden kohteena olevien vesiviljelyeläinten teurastus ja jalostaminen voivat levittää tautia muun muassa sen seurauksena, että jalostuslaitoksista päästetään taudinaiheuttajia sisältäviä jätevesiä. Sen vuoksi on tarpeen, että jäsenvaltioilla on käytettävissään jalostuslaitoksia, joille on annettu asianmukaisesti lupa tällaiseen teurastukseen ja jalostamiseen ilman, että ne vaarantavat viljeltyjen ja luonnonvaraisten vesieläinten terveystilannetta, myöskään jätevesien päästöjen osalta.
- (25) Yhteisön ja jäsenvaltioiden vertailulaboratorioiden nimeämisen olisi osaltaan edistettävä diagnostisten tulosten korkeaa laatua ja yhtenäisyyttä. Tämä tavoite voidaan saavuttaa toimilla, joita ovat esimerkiksi validoitujen diagnostisten testien soveltaminen ja vertailutestien ja laboratorioiden henkilöstön koulutuksen järjestäminen.
- (26) Virallisten näytteiden tutkimiseen osallistuvien laboratorioiden olisi työssään noudatettava kansainvälisesti hyväksytyjä menettelyjä tai suorituskäytäntöjä perustuvia vaatimuksia ja käytettävä validoituja diagnostisia menetelmiä aina kun se on mahdollista. Useita tällaisiin tutkimuksiin liittyviä toimintoja varten ovat Euroopan standardointikomitea CEN (European Committee for Standardisation) ja kansainvälinen standardisointijärjestö ISO (International Organisation for Standardisation) kehittäneet eurooppalaisia standardeja (EN-standardit) ja kansainvälisiä standardeja (ISO-standardit), jotka soveltuvat tämän direktiivin tarkoituksiin. Nämä standardit liittyvät erityisesti laboratorioiden toimintaan ja arviointiin sekä valvontaelinten toimintaan ja akkreditointiin.
- (27) Vesieläinten tautien mahdollisten taudinpurkauksen varhaisen havaitsemisen varmistamiseksi on tarpeen velvoittaa taudille alttiiden vesieläinlajien parissa toimivat ilmoittamaan kaikista epäilyttävistä tautitapauksista toimivaltaiselle viranomaiselle. Jäsenvaltioissa olisi suoritettava rutiinitarkastuksia sen varmistamiseksi, että vesiviljelytuotannon harjoittajat tuntevat tässä direktiivissä säädetyt tautien torjuntaa ja bioturvallisuutta koskevat yleiset säännöt ja soveltavat niitä.
- (28) On tarpeen estää muiden kuin eksoottisten mutta vakavien tautien leviäminen vesiviljelyeläimissä heti taudinpurkauksen ilmetessä valvomalla huolellisesti elävien vesiviljelyeläinten ja niistä saatavien tuotteiden siirtoja ja saastumiselle alttiiden laitteiden käyttöä. Toimivaltaisten viranomaisten toteutettavaksi tarkoitettujen toimenpiteiden valinta olisi mukautettava kyseisen jäsenvaltion epidemiologiseen tilanteeseen.
- (29) Jotta eläinten terveystilannetta voidaan edistää yhteisössä, jäsenvaltioiden on aiheellista toimittaa yhteisön tasolla hyväksyttäviksi epidemiologiaan perustuvat ohjelmat, jotka koskevat tiettyjen tautien torjumista ja hävittämistä.
- (30) Niiden tautien osalta, joita yhteisön toimenpiteet eivät koske mutta joilla on paikallista merkitystä, vesiviljelyeläinkeinon olisi jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten avustuksella otettava enemmän vastuuta tällaisten tautien ehkäisemisestä tai torjunnasta vapaaehtoisten ohjelmien avulla ja kehittämällä yhteisiä toimintasäntöjä. Voi kuitenkin olla tarpeen, että jäsenvaltiot toteuttavat tiettyjä kansallisia toimenpiteitä. Tällaisten kansallisten toimenpiteiden olisi oltava perusteltuja, välttämättömiä ja oikeasuhteisia asetettuihin tavoitteisiin nähden. Ne eivät myöskään saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, ellei se ole välttämätöntä taudin ehkäisemiseksi tai torjumiseksi, ja ne olisi hyväksyttävä ja säännöllisesti tarkistettava yhteisön tasolla. Neuvoston direktiivin 91/67/ETY täytäntöönpanosta vesiviljeltyjen eläinten eräiden tautien vastaisten toimenpiteiden osalta 29 päivänä huhtikuuta 2004 tehdystä komission päätöksessä 2004/453/EY ⁽³⁾ myönnetty lisätakeet olisi pidettävä voimassa, kunnes kyseisistä toimenpiteistä on säädetty tämän direktiivin mukaisesti.

(1) EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/33/EY (EYVL L 315, 19.11.2002, s. 14).

(2) EYVL L 268, 24.9.1991, s. 56, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

(3) EUVL L 156, 30.4.2004, s. 5, oikaisu EUVL L 202, 7.6.2004, s. 4. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2006/272/EY (EUVL L 99, 7.4.2006, s. 31).

- (31) Tietämys tähän mennessä tuntemattomista vesieläinten taudeista lisääntyy jatkuvasti. Sen vuoksi voi olla tarpeen, että jäsenvaltio soveltaa torjuntatoimenpiteitä tällaisen uuden taudin osalta. Tällaisten toimenpiteiden olisi oltava nopeita ja kuhunkin yksittäiseen tapaukseen mukautettuja, mutta niitä ei olisi pidettävä voimassa kauemmin kuin on välttämätöntä niiden tavoitteen saavuttamiseksi. Koska tällaiset uudet taudit voivat vaikuttaa myös muihin jäsenvaltioihin, kaikille jäsenvaltioille ja komissiolle olisi tiedotettava uuden taudin esiintymisestä ja mahdollisesti toteutetuista torjuntatoimenpiteistä.
- (32) Perustavoitteen saavuttamiseksi eli taudista vapaan aseman säilyttämiseksi ja taudinpurkauksen ilmetessä tämän aseman palauttamiseksi jäsenvaltioissa on tarpeen ja aiheellista, että vahvistetaan säännöt toimenpiteille, joilla lisätään valmiusastetta tautien varalta. Taudinpurkaukset olisi torjuttava mahdollisimman nopeasti, tarvittaessa hätärokotuksilla, jotta voidaan rajoittaa elävien vesiviljelyeläinten ja niistä saatavien tuotteiden tuotantoon ja kauppaan kohdistuvia haitallisia vaikutuksia.
- (33) Eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/82/EY⁽¹⁾ ja ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön lupaja valvontamenettelyistä ja Euroopan lääkeviraston perustamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 726/2004⁽²⁾ edellytetään, että vähäisiä poikkeuksia lukuun ottamatta kaikilla yhteisössä markkinoille saatettavilla eläinlääkkeillä on oltava myyntilupa. Yleensä kaikilla yhteisössä käytetyillä rokotteilla olisi oltava myyntilupa. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vakavan epidemian kyseessä ollessa sallia myyntilupaa vailla olevan tuotteen käytön tietyin ehdoin asetuksen (EY) N:o 726/2004 mukaisesti. Vesiviljelyeläinten eksoottisia ja uusia tauteja vastaan tarkoitetuille rokotteille voidaan myöntää tällainen poikkeus.
- (34) Tässä direktiivissä olisi annettava säännöksiä, joilla varmistetaan riittävä valmiusaste sellaisten hätätilanteiden tehokkaaseen hoitamiseen, jotka liittyvät vesiviljelyyn kohdistuvien vakavien eksoottisten tai uusien tautien yhteen tai useampaan taudinpurkaukseen, erityisesti laatimalla valmiussuunnitelmia niiden torjumiseksi. Tällaiset valmiussuunnitelmat olisi säännöllisesti tarkistettava ja saatettava ajan tasalle.
- (35) Kun vakavan vesieläintaudin torjunta kuuluu yhdenmukaistettujen yhteisön hävittämistoimenpiteiden piiriin, olisi jäsenvaltioiden voitava hyötyä yhteisön rahoitusosuudesta Euroopan kalatalousrahastosta 27 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006⁽³⁾ nojalla. Yhteisön tukea koskevia hakeuksia olisi arvioitava siltä osin, onko tässä direktiivissä säädettyjä torjuntasäännöksiä noudatettu.
- (36) Elävät vesiviljelyeläimet ja niistä saatavat tuotteet, joita tuodaan kolmansista maista, eivät saisi aiheuttaa terveysvaaraa vesieläimille yhteisössä. Tätä varten tässä direktiivissä olisi säädettävä toimenpiteistä eläinkulikutautien kulkeutumisen ehkäisemiseksi.
- (37) Vesieläinten terveystilanteen turvaamiseksi yhteisössä on tarpeen edelleen varmistaa, että yhteisön kautta kulkevat elävien vesiviljelyeläinten lähetykset ovat asianmukaisten kyseisiin lajeihin sovellettavien eläinten terveysvaatimusten mukaisia.
- (38) Koristevesieläinten markkinoille saattaminen koskee suurta joukkoa erilaisia, usein trooppisia lajeja, joita tuodaan markkinoille pelkästään koristetarkoituksiin. Näitä koristevesieläimiä pidetään yleensä yksityisissä akvaarioissa tai lammikoissa, puutarhakeskuksissa tai näyttelyakvaarioissa, eikä suorassa yhteydessä yhteisön vesiin. Näin ollen tällaisissa olosuhteissa pidetyt koristevesieläimet eivät aiheuta samaa riskiä yhteisön vesiviljelyalan muille sektoreille tai luonnonvaraisille kannoille. Sen vuoksi on aiheellista antaa erityissäännöksiä, joita sovelletaan tällaisissa olosuhteissa pidettyjen koristevesieläinten markkinoille saattamiseen, kauttakuljetukseen ja tuontiin.
- (39) Silloin kun koristevesieläimiä pidetään suljettujen järjestelmien tai akvaarioiden ulkopuolella suorassa yhteydessä yhteisön luonnonvesiin, ne voivat kuitenkin aiheuttaa merkittävän riskin yhteisön vesiviljelyalalle tai luonnonvaraisille kannoille. Tämä koskee erityisesti karppikaloja (*Cyprinidae*), sillä suosittu koristekalat, kuten koikarppi, ovat alttiita joillekin taudeille, joita esiintyy yhteisössä viljeltävissä tai luonnosta löytyvissä muissa karppilajeissa. Näissä tapauksissa olisi sovellettava tämän direktiivin yleisiä säännöksiä.
- (40) Sähköisten tiedonvaihtomenetelmien käyttöönotto on ensiarvoisen tärkeää yksinkertaistamisen vuoksi, mistä hyötyvät sekä vesiviljelyelinkeino että toimivaltaiset viranomaiset. Tämän velvoitteen täyttämiseksi on tarpeen ottaa käyttöön yhteiset vaatimukset.
- (41) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä seuraamusjärjestelmästä, jota sovelletaan tämän direktiivin säännösten rikkomiseen, ja varmistettava näiden seuraamusten täytäntöönpano. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

⁽¹⁾ EYVL L 311, 28.11.2001, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2004/28/EY (EUVL L 136, 30.4.2004, s. 58).

⁽²⁾ EUVL L 136, 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 223, 15.8.2006, s. 1.

- (42) Paremmasta lainsäädännöstä toimielinten välillä tehdyn sopimuksen ⁽¹⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukkojaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne.
- (43) Tämän direktiivin tavoitetta, joka on niiden käsitteiden, periaatteiden ja menettelyjen lähentäminen, jotka muodostavat vesieläinten terveyttä koskevan lainsäädännön yhteisen perustan yhteisössä, ei tämän direktiivin laaja-alaisuuden ja vaikutusten vuoksi voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (44) Tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽²⁾ mukaisesti.
- (45) On aiheellista saattaa ajan tasalle eläinten terveyttä koskeva yhteisön lainsäädäntö, joka liittyy vesiviljelyeläimiin ja niistä saataviin tuotteisiin. Direktiivit 91/67/ETY, 93/53/ETY ja 95/70/EY olisi sen vuoksi kumottava ja korvattava tällä direktiivillä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

1. Tässä direktiivissä säädetään
 - a) eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista, joita sovelletaan vesiviljelyeläinten ja niistä saatavien tuotteiden markkinoille saattamiseen, tuontiin ja kauttakuljetukseen;
 - b) ennaltaehkäisevistä vähimmäistoimenpiteistä, joiden tarkoituksena on lisätä toimivaltaisten viranomaisten, vesiviljelytuotannon harjoittajien ja muiden tähän elinkeinon liittyvien toimijoiden tietoisuutta ja valmiuksia vesiviljelyeläinten tauteihin liittyvissä kysymyksissä;

⁽¹⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1, oikaisu EUVL C 4, 8.1.2004, s. 7.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

- c) vähimmäistorjuntatoimenpiteistä, joita sovelletaan, kun kyseessä on vesieläinten tiettyjen tautien taudinpurkaus tai epäily siitä.

2. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa tiukempia toimenpiteitä II luvun, 13 artiklan ja V luvun soveltamisalalla, mikäli kyseiset toimenpiteet eivät vaikuta muiden jäsenvaltioiden kanssa käytävään kauppaan.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä ei sovelleta
 - a) koristevesieläimiin, joita kasvatetaan ei-kaupallisissa akvaarioissa;
 - b) luonnonvaraisiin vesieläimiin, joita kerätään tai pyydystetään tuotavaksi suoraan elintarvikeketjuun;
 - c) vesieläimiin, joita pyydystetään kalajauhon, kalanrehun, kalaöljyn ja vastaavien tuotteiden tuotantoa varten.
2. Tämän direktiivin II luku, III luvun 1–4 jaksoa ja VII luku ei sovelleta silloin, kun koristevesieläimiä pidetään lemmikkieläinkaupoissa, puutarhakeskuksissa, puutarhalammikoissa, kaupallisissa akvaarioissa tai tukkumyyjien tiloissa,
 - a) joilla ei ole mitään suoraa yhteyttä luonnonvesiin yhteisössä; tai
 - b) jotka on varustettu jätevedenkäsittelyjärjestelmällä, jolla riski tautien leviämistä luonnonvesiin alennetaan hyväksyttävälle tasolle.
3. Tätä direktiiviä sovelletaan siten, ettei rajoiteta lajien säilyttämistä tai alkuperäiseen lajistoon kuulumattomien lajien istuttamista koskevien säännösten soveltamista.

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan
 - a) 'vesiviljelyllä' vesieliöiden kasvatusta tai viljelyä, jossa käytetyllä tekniikalla on tarkoitus lisätä kyseisten eliöiden tuotantoa ympäristön luonnollista kapasiteettia suuremmaksi ja jossa eliöt pysyvät koko kasvatus- tai viljelyvaiheen ajan aina keräysvaiheeseen asti yhden tai useamman luonnollisen tai oikeushenkilön omistuksessa;

- b) 'vesiviljelyeläimellä' kaikkia viljelylaitoksessa tai nilviäisten viljelyalueella kasvatettavia vesieläimiä niiden kehitysvaiheesta riippumatta, mätimunat ja maiti/sukusolut mukaan luettuina, myös kaikkia vastaavia luonnosta saatuja vesieläimiä, jotka on tarkoitettu viljelylaitokselle tai nilviäisten viljelyalueelle;
- c) 'vesiviljelyn tuotantoyrityksellä' voittoa tuottavaa tai tuottamatonta, julkista tai yksityistä yritystä, joka harjoittaa mitä tahansa toimintaa, joka liittyy vesiviljelyeläinten kasvatukseen, pitoon ja viljelyyn;
- d) 'vesiviljelytuotannon harjoittajalla' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka on vastuussa siitä, että huolehditaan tämän direktiivin vaatimusten noudattamisesta kyseisen henkilön valvonnassa olevassa vesiviljelyn tuotantoyrityksessä;
- e) 'vesieläimellä'
- i) kaloja, jotka kuuluvat yläluokkaan *Agnatha* sekä luokkiin *Chondrichytes* ja *Osteichytes*;
- ii) nilviäistä, jotka kuuluu pääjaksoon *Mollusca*;
- iii) äyriäistä, jotka kuuluu alajaksoon *Crustacea*;
- f) 'luvan saaneella jalostuslaitoksella' elintarvikealan yritystä, joka on hyväksytty jalostamaan vesiviljelyeläimiä elintarvikkeiksi eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004 ⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisesti ja joka on saanut luvan tämän direktiivin 4 ja 5 artiklan mukaisesti;
- g) 'luvan saaneen jalostuslaitoksen toiminnanharjoittajalla' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka on vastuussa siitä että huolehditaan tämän direktiivin vaatimusten noudattamisesta kyseisen henkilön valvonnassa olevassa luvan saaneessa jalostuslaitoksessa;
- h) 'viljelylaitoksella' tiloja, suljettua aluetta tai laitosta, jossa toimintaa harjoittaa vesiviljelyn tuotantoyritys ja jossa kasvatetaan vesiviljelyeläimiä niiden markkinoille saattamista varten, lukuun ottamatta niitä, joissa ihmisravinnoksi kerättyjä tai pyydystettyjä luonnonvaraisia vesieläimiä pidetään väliaikaisesti ja ilman ruokintaa odottamassa teurastusta;
- i) 'viljelyllä' vesiviljelyeläinten kasvatusta viljelylaitoksessa tai nilviäisten viljelyalueella;
- j) 'nilviäisten viljelyalueella' tuotantoaluetta tai uudelleensijoitusalueella, jossa kaikki vesiviljelyn tuotantoyritykset toimivat yhteisen bioturvallisuusjärjestelmän mukaisesti;
- k) 'koristevesieläimellä' vesieläintä, jota pidetään ja kasvatetaan tai joka saatetaan markkinoille ainoastaan koristetarkoituksiin;
- l) 'markkinoille saattamisella' myyntiä, myös myytäväksi tarjoamista tai muuta joko korvausta tai korvausta vastaan tapahtuvaa siirtoa, sekä kaikenlaista vesiviljelyeläinten kuljetusta;
- m) 'tuotantoalueella' makean veden, meri-, laguuni-, manner- tai suistoaluetta, jossa on luonnollisia nilviäisesiintymiä, tai paikkoja, joita käytetään nilviäisten viljelyyn ja joista nilviäisiä kerätään;
- n) 'istuta ja ongi -kalastuspaikoilla' lampia tai muita laitoksia, joissa kantaa ylläpidetään ainoastaan virkistyskalastusta varten istuttamalla vesiviljelyeläimiä;
- o) 'uudelleensijoitusalueella' makean veden, meri-, laguuni- tai suistoaluetta, jonka rajat on merkitty selvästi ja osoitettu poi-juilla, viitoilla tai muilla paikalleen kiinnitetyillä välineillä ja jota käytetään yksinomaan elävien nilviäisten luonnolliseen puhdistumiseen;
- p) 'luonnonvaraisella vesieläimellä' vesieläintä, joka ei ole vesiviljelty.
2. Tässä direktiivissä sovelletaan myös seuraavia määritelmiä:
- a) liitteessä I säädetyt tekniset määritelmät;
- b) tarvittaessa jäljempänä mainituissa kohdissa säädetyt määritelmät:
- i) elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ⁽²⁾ 2 ja 3 artikla;
- ii) asetuksen (EY) N:o 852/2004 2 artikla;
- iii) asetuksen (EY) N:o 853/2004 2 artikla;
- iv) asetuksen (EY) N:o 882/2004 2 artikla.

II LUKU

VESIVILJELYN TUOTANTOYRITYKSET JA LUVAN SAANEET
JALOSTUSLAITOKSET

4 artikla

Luvan antaminen vesiviljelyn tuotantoyrityksille ja
jalostuslaitoksille

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kullakin vesiviljelyn tuotantoyrityksellä on asianmukainen lupa, jonka toimivaltainen viranomainen on antanut 5 artiklan mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 139, 30.4.2004, s. 55.

⁽²⁾ EUVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

Tällainen lupa voi tarvittaessa kattaa useita nilviäisten vesiviljelyn tuotantoyrityksiä samalla nilviäisten viljelyalueella.

Samana nilviäisten viljelyalueen sisällä sijaitsevilla lähettämöillä, puhdistuslaitoksilla tai vastaavilla laitoksilla on kuitenkin oltava erillinen lupa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kullakin jalostuslaitoksella, joka teurastaa vesiviljelyeläimiä taudintorjuntatarkoituksia varten V luvun 33 artiklan mukaisesti, on asianmukainen lupa, jonka toimivaltainen viranomaisena on antanut 5 artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kullakin vesiviljelyn tuotantoyrityksellä ja luvan saaneella jalostuslaitoksella on ainutkertainen lupanumero.

4. Jäsenvaltiot voivat 1 kohdassa olevasta lupavaatimuksesta poiketen vaatia ainoastaan, että toimivaltainen viranomaisena rekisteröi

- a) laitokset, jotka eivät ole vesiviljelyn tuotantoyrityksiä ja joissa vesieläimiä pidetään ilman että niitä olisi tarkoitus saattaa markkinoille;
- b) istuta ja ongi -kalastuspaikat;
- c) vesiviljelyn tuotantoyritykset, jotka saattavat vesiviljelyeläimiä markkinoille ainoastaan ihmisravinnoksi asetuksen (EY) N:o 853/2004 1 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti.

Näissä tapauksissa tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan tarpeellisin muutoksin ottaen huomioon asianomaisen laitoksen, istuta ja ongi -kalastuspaikan tai tuotantoyrityksen luonne, ominaispiirteet ja sijainti sekä riski vesieläinten tautien leviämisestä muihin vesieläinten populaatioihin sen toiminnan seurauksena.

5. Jos tämän direktiivin säännöksiä ei noudateta, toimivaltainen viranomaisena on toimittava asetuksen (EY) N:o 882/2004 54 artiklan mukaisesti.

5 artikla

Luvan antamisen edellytykset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomaisena antaa 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyt luvat ainoastaan, jos vesiviljelytuotannon harjoittaja tai luvan saaneen jalostuslaitoksen toiminnanharjoittaja

a) täyttää asiaankuuluvat 8, 9 ja 10 artiklassa säädetty vaatimukset;

b) on ottanut käyttöön järjestelmän, jonka avulla sen on mahdollista osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että kyseiset asiaankuuluvat vaatimukset täyttyvät;

ja

c) on toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa, joka suorittaa 54 artiklan 1 kohdassa säädetty velvollisuudet.

2. Lupaa ei saa antaa, jos kyseinen toiminta johtaisi kohtuutomaan riskiin tautien leviämisestä viljelylaitoksille, nilviäisten viljelyalueille tai luonnonvaraisiin vesieläinten kantoihin viljelylaitoksen tai nilviäisten viljelyalueen läheisyydessä.

Ennen kuin päätös luvan epäämisestä tehdään, on kuitenkin harjoitettava riskinhallintatoimenpiteitä, kuten mahdollista kyseisen toiminnan vaihtoehtoista sijoituspaikkaa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vesiviljelytuotannon harjoittaja tai luvan saaneen jalostuslaitoksen toiminnanharjoittaja toimittaa kaikki asiaankuuluvat tiedot, joiden perusteella toimivaltainen viranomaisena voi arvioida luvan edellytysten täyttyvän, mukaan luettuina tiedot, jotka vaaditaan liitteen II mukaisesti.

6 artikla

Rekisteri

Jäsenvaltioiden on perustettava, pidettävä ajan tasalla ja asetettava julkisesti saataville vesiviljelyn tuotantoyrityksiä ja luvan saaneita jalostuslaitoksia koskeva rekisteri, joka sisältää vähintään liitteessä II säädetty tiedot.

7 artikla

Virallinen valvonta

1. Asetuksen (EY) N:o 882/2004 3 artiklan mukaisesti toimivaltainen viranomaisena on suoritettava vesiviljelyn tuotantoyritysten ja luvan saaneiden jalostuslaitosten virallinen valvonta.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyyn viralliseen valvontaan on kuultava ainakin kutakin vesiviljelyn tuotantoyritystä koskevia säännöllisiä tarkastuksia, käyntejä, auditointeja ja tarvittaessa näytteidenottoa ottaen huomioon se, millainen riski vesiviljelyn tuotantoyrityksistä tai luvan saaneista jalostuslaitoksista aiheutuu taudin tarttumisen ja leviämisen osalta. Tällaisen valvonnan tiheyttä koskevia suosituksia, jotka riippuvat kyseessä olevan vyöhykkeen tai osaston terveystilanteesta, annetaan liitteessä III olevassa B osassa.

3. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä voidaan hyväksyä 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

8 artikla

Kirjaamista koskevat velvoitteet – Jäljitettävyys

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vesiviljelyn tuotantoyritykset pitävät kirjaa

a) kaikista vesiviljelyeläinten ja niistä saatavien tuotteiden siirroista viljelylaitokselle tai nilviäisten viljelyalueelle ja sieltä pois;

b) kuolleisuudesta kussakin epidemiologisessa yksikössä tuotantotyyppille soveltuvalla tavalla;

ja

c) jäljempänä 10 artiklassa säädetyn riskiin perustuvan eläinten terveyden seurantajärjestelmän tuloksista.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luvan saaneet jalostuslaitokset pitävät kirjaa kaikista vesiviljelyeläinten ja niistä saatavien tuotteiden siirroista tällaisiin laitoksiin ja niistä pois.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun vesiviljelyeläimiä kuljetetaan, kuljettajat pitävät kirjaa

a) kuolleisuudesta kuljetuksen aikana siten kuin tämä voidaan kuljetustyyppi ja kuljetetut lajit huomioon ottaen toteuttaa käytännössä;

b) viljelylaitoksista, nilviäisten viljelyalueista ja jalostuslaitoksista, joilla kuljetusväline käy;

ja

c) veden vaihdosta kuljetuksen aikana, erityisesti uuden veden lähteistä ja veden poistopaikasta.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki vesiviljelytuotannon harjoittajien 1 kohdan a alakohdan mukaisesti kirjaamat eläinten siirrot rekisteröidään siten, että lähtö- ja määräpaikan jäljittäminen voidaan taata, tämän kuitenkaan rajoittamatta jäljitettävyyttä koskevien erityissäännösten soveltamista. Jäsenvaltiot voivat vaatia tallentamaan tällaiset siirrot kansalliseen rekisteriin ja säilyttämään ne atk-muodossa.

9 artikla

Hyvä hygieniakäytäntö

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vesiviljelyn tuotantoyritykset ja luvan saaneet jalostuslaitokset noudattavat asianomaisen toiminnan edellyttämää hyvää hygieniakäytäntöä tautien kulkeutumisen ja leviämisen estämiseksi.

10 artikla

Eläinten terveyden seurantajärjestelmä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että riskiin perustuvan eläinten terveyden seurantajärjestelmää sovelletaan kaikilla viljelylaitoksilla ja nilviäisten viljelyalueilla tuotantotyyppille soveltuvalla tavalla.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun riskiin perustuvan eläinten terveyden seurantajärjestelmän tavoitteena on havaita

a) lisääntynyt kuolleisuus kaikilla viljelylaitoksilla ja nilviäisten viljelyalueilla tuotantotyyppille soveltuvalla tavalla;

ja

b) liitteessä IV olevassa II osassa luetellut taudit niillä viljelylaitoksilla ja nilviäisten viljelyalueilla, joilla on kyseisille taudeille alttiita lajeja.

3. Tällaisen eläinten terveyden seurannan tiheyttä koskevia suosituksia, jotka riippuvat kyseessä olevan vyöhykkeen tai osaston terveystilanteesta, annetaan liitteessä III olevassa B osassa. Tätä seurantaa sovelletaan rajoittamatta V luvun tai 49 artiklan 3 kohdan, 50 artiklan 4 kohdan ja 52 artiklan mukaisesti suoritettua näytteenottoa ja seurantaa.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa riskiin perustuvassa eläinten terveyden seurantajärjestelmässä on otettava huomioon ohjeet, jotka komissio laatii 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5. Komissio toimittaa 7 artiklan mukaisesti suoritettua virallisen valvonnan tulosten ja 58 artiklan mukaisesti suoritettua yhteisön valvonnan tulosten sekä muiden asiaan liittyvien tietojen perusteella neuvostolle kertomuksen riskiin perustuvan eläinten terveyden seurantajärjestelmän yleisestä toiminnasta jäsenvaltioissa. Kertomukseen voidaan tarvittaessa liittää 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen asiaankuuluva ehdotus tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohdallisista säännöistä.

III LUKU

VESIVILJELYELÄIMIÄ JA NIISTÄ SAATAVIEN TUOTTEIDEN MARKKINOILLE SAATTAMISTA KOSKEVAT ELÄINTEN TERVEYSVAATIMUKSET

1 JAKSO

Yleiset säännökset

11 artikla

Soveltamisala

1. Jollei toisin säädetä, tätä lukua sovelletaan ainoastaan liitteessä IV olevassa II osassa lueteltuihin tauteihin ja niille alttiisiin lajeihin.

2. Jäsenvaltiot voivat sallia tämän luvun vaatimusten vastaisen vesiviljelyeläinten ja niistä saatavien tuotteiden markkinoille saattamisen tieteellisiä tarkoituksia varten toimivaltaisen viranomaisen tiukassa valvonnassa.

Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että tällainen markkinoille saattaminen ei vaaranna vesieläinten terveystilannetta määräpaikassa tai kauttakuljetuspaikoissa liitteessä IV olevassa II osassa lueteltujen tautien osalta.

Mitään tällaisia siirtoja jäsenvaltioiden välillä ei saa toteuttaa ilman asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille annettua ennakoilmoitusta.

12 artikla

Vesiviljelyeläinten markkinoille saattamista koskevat yleiset vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vesiviljelyeläinten ja niistä saatavien tuotteiden markkinoille saattaminen ei vaaranna vesieläinten terveystilannetta määräpaikassa liitteessä IV olevassa II osassa lueteltujen tautien osalta.

2. Tässä luvussa säädetään vesiviljelyeläinten kuljetusta koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, erityisesti liitteessä III olevassa A kohdassa tarkoitettujen terveystilaltaan erilaisten jäsenvaltioiden, vyöhykkeiden tai osastojen välisten kuljetusten osalta.

13 artikla

Kuljetukseen liittyvät tautien ehkäisyvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että

a) tarpeellisia tautien ehkäisytöimenpiteitä sovelletaan vesiviljelyeläinten kuljetuksen aikana, jottei kyseisten eläinten terveystilanne muutu kuljetuksen aikana ja jotta tautien leviämisen riskiä alennetaan;

ja

b) vesiviljelyeläimiä kuljetetaan olosuhteissa, jotka eivät muuta niiden terveystilannetta eivätkä vaaranna terveystilannetta määräpaikassa eikä mahdollisissa kauttakuljetuspaikoissa.

Tätä kohtaa sovelletaan myös tauteihin ja niille alttiisiin lajeihin, joita ei ole lueteltu liitteessä IV olevassa II osassa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että veden vaihto kuljetuksen aikana suoritetaan paikoissa ja olosuhteissa, jotka eivät vaaranna seuraavien eläinten terveystilannetta:

a) kuljetettavana olevat vesiviljelyeläimet;

b) mahdolliset vesieläimet veden vaihtopaikassa;

ja

c) vesieläimet määräpaikassa.

14 artikla

Eläinten terveystodistukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vesiviljelyeläinten markkinoille saattaminen edellyttää eläinten terveystodistuksia silloin, kun eläimet tuodaan sellaiseen jäsenvaltioon, vyöhykkeeseen tai osastoon, joka on julistettu taudista vapaaksi 49 ja 50 artiklan mukaisesti tai johon sovelletaan seuranta- tai hävittämishjelmaa 44 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti:

a) viljelyä ja istutuksia varten;

b) jatkojalostettaviksi ennen ihmisravinnoksi käyttämistä, paitsi jos:

i) kalojen osalta: ne teurastetaan ja niiden sisälmykset poistetaan ennen lähettämistä;

ii) nilviäisten ja äyriäisten osalta: ne lähetetään jalostamattomina tai jalostettuina tuotteina.

2. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että vesiviljelyeläinten markkinoille saattaminen edellyttää eläinten terveystodistuksia silloin, kun eläimiä saa viedä pois alueelta, johon sovelletaan V luvun 3, 4, 5 ja 6 jaksossa annettuja torjuntasäännöksiä.

Tätä kohtaa sovelletaan myös sellaisiin tauteihin ja niille alttiisiin lajeihin, joita ei ole lueteltu liitteessä IV olevassa II osassa.

3. Seuraavista siirroista on ilmoitettava direktiivin 90/425/ETY 20 artiklan 1 kohdassa säädetyn tietokonejärjestelmän mukaisesti:

a) vesiviljelyeläinten siirrot jäsenvaltioiden välillä, jos eläinten terveystodistus vaaditaan tämän artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti;

b) kaikki muut elävien vesiviljelyeläinten siirrot viljelyä tai istutuksia varten jäsenvaltioiden välillä, jos eläinten terveystodistusta ei vaadita tämän direktiivin mukaisesti.

4. Jäsenvaltiot voivat päättää käyttää 3 kohdassa tarkoitettua tietokonejärjestelmää jäljittämään kokonaan niiden omalla alueella tapahtuvia siirtoja.

2 JAKSO

16 artikla

Viljelyyn ja istutuksiin tarkoitetut vesiviljelyeläimet

15 artikla

Vesiviljelyeläinten markkinoille viljelyä ja istutuksia varten saattamista koskevat yleiset vaatimukset

1. Jollei V luvussa annetuista säännöksistä muuta johdu, jäsenvaltioiden on varmistettava, että viljelyä varten markkinoille saatettavat vesiviljelyeläimet ovat

a) kliinisesti terveitä;

eivätkä

b) tule viljelylaitoksesta tai nilviäisten viljelyalueelta, jossa ilmenee selvittämätöntä lisääntynyttä kuolleisuutta.

Tätä kohtaa sovelletaan myös tauteihin ja niille alttiisiin lajeihin, joita ei ole lueteltu liitteessä IV olevassa II osassa.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan b alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia tällaisen riskinarviointiin perustuvan markkinoille saattamisen edellyttäen, että eläimet ovat peräisin sellaisesta viljelylaitoksen tai nilviäisten viljelyalueen osasta, joka on erillään siitä epidemiologisesta yksiköstä, jossa on ilmennyt lisääntynyttä kuolleisuutta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että V luvussa säädettyjen taudintorjuntatoimenpiteiden mukaisesti hävitettäväksi tai teurastettaviksi tarkoitettuja vesiviljelyeläimiä ei saateta markkinoille viljelyä ja istutuksia varten.

4. Vesiviljelyeläimiä saa päästää luontoon istutuksia varten tai istuta ja ongi -kalastuspaikkoihin ainoastaan, jos ne

a) ovat 1 kohdassa esitettyjen vaatimusten mukaisia;

ja

b) tulevat viljelylaitoksesta tai nilviäisten viljelyalueelta, jonka liitteessä III olevassa A osassa tarkoitettu terveystilanne on vähintään vastaava kuin niiden vesien terveystilanne, joihin ne on tarkoitettu päästää.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää, että vesiviljelyeläinten on tultava vyöhykkeestä tai osastosta, joka on julistettu taudista vapaaksi 49 tai 50 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa tätä kohtaa myös 43 artiklan mukaisesti laadittuihin ja sovellettuihin ohjelmiin.

Tietylle taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien vesiviljelyeläinten tuominen tästä taudista vapaille alueille

1. Jotta tietylle taudille alttiisiin lajeihin kuuluvia vesiviljelyeläimiä voidaan tuoda viljelyä tai istutuksia varten jäsenvaltioon, vyöhykkeeseen tai osastoon, joka on julistettu tietystä taudista vapaaksi 49 tai 50 artiklan mukaisesti, niiden on oltava peräisin toisesta jäsenvaltiosta, vyöhykkeestä tai osastosta, joka on myös julistettu kyseisestä taudista vapaaksi.

2. Jos voidaan tieteellisesti osoittaa, että tietylle taudille alttiit lajit eivät määrättyissä kehitysvaiheissa levitä kyseistä tautia, 1 kohtaa ei sovelleta näihin kehitysvaiheisiin.

Luettelo niistä lajeista ja kehitysvaiheista, joihin ensimmäistä alakohtaa voidaan soveltaa, hyväksytään, ja tarvittaessa muutetaan tieteellisen ja teknologisen kehityksen huomioon ottamiseksi, 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

17 artikla

Tartunnanlevittäjälajeihin kuuluvien elävien vesiviljelyeläinten tuominen taudista vapaille alueille

1. Jos tieteellinen tieto tai käytännön kokemus osoittaa, että muut kuin liitteessä IV olevassa II osassa mainitut lajit voivat levittää tiettyä tautia toimimalla tartunnanlevittäjälajeina, jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos tartunnanlevittäjälajeja tuodaan viljelyä tai istutusta varten jäsenvaltioon, vyöhykkeeseen tai osastoon, joka on julistettu kyseisestä taudista vapaaksi 49 tai 50 artiklan mukaisesti, kyseisten lajien on

a) oltava peräisin toisesta jäsenvaltiosta, vyöhykkeestä tai osastosta, joka on julistettu asianomaisesta taudista vapaaksi;

tai

b) niitä on pidettävä karanteenissa kyseisestä taudinaiheuttajasta vapaassa vedessä asiaankuuluvan ajan, jos tämä osoitetaan toimitetun tieteellisen tiedon tai käytännön kokemuksen perusteella riittäväksi, jotta kyseisen taudin levittämisen riski alenee hyväksyttävälle tasolle taudin levittämisen ehkäisemisen kannalta.

2. Luettelo niistä tartunnanlevittäjälajeista ja tällaisten lajien kehitysvaiheista, joihin tätä artiklaa sovelletaan, ja tarvittaessa olosuhteista, joissa kyseiset lajit voivat levittää tautia, hyväksytään, ja tarvittaessa muutetaan tieteellisen ja teknologisen kehityksen huomioon ottamiseksi, 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Ennen kuin laji mahdollisesti sisällytetään 2 kohdassa tarkoitettuun luetteloon, komissio voi päättää 62 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, että jäsenvaltiot saavat soveltaa 1 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä.

3 JAKSO

Ihmisravinnoksi tarkoitetut vesiviljelyeläimet ja niistä saatavat tuotteet

18 artikla

Vesiviljelyeläimet ja niistä saatavat tuotteet, jotka saatetaan markkinoille jatkojalostettaviksi ennen ihmisravinnoksi käyttämistä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vesiviljelyeläimiä, jotka kuuluvat lajeihin, jotka ovat alttiita yhdelle tai useammalle liitteessä IV olevassa II osassa luetelluista muista kuin eksoottisista taudeista, ja niistä saatavia tuotteita voidaan saattaa markkinoille jatkojalostusta varten jäsenvaltiossa, vyöhykkeessä tai osastossa, joka on julistettu kyseisistä taudeista vapaaksi 49 tai 50 artiklan mukaisesti, ainoastaan siinä tapauksessa, että ne täyttävät jonkin seuraavista edellytyksistä:

- a) ne ovat peräisin toisesta jäsenvaltiosta, vyöhykkeestä tai osastosta, joka on julistettu kyseisestä taudista vapaaksi;
 - b) ne jalostetaan luvan saaneessa jalostuslaitoksessa olosuhteissa, joilla ehkäistään tautien leviäminen;
 - c) kalojen osalta: ne teurastetaan ja niiden sisälmykset poistetaan ennen lähettämistä;
- tai
- d) nilviäisten ja äyriäisten osalta: ne lähetetään jalostamattomina tai jalostettuina tuotteina.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että eläviä vesiviljelyeläimiä, jotka kuuluvat lajeihin, jotka ovat alttiita yhdelle tai useammalle liitteessä IV olevassa II osassa luetelluista muista kuin eksoottisista taudeista, ja jotka saatetaan markkinoille jatkojalostusta varten jäsenvaltiossa, vyöhykkeessä tai osastossa, joka on julistettu kyseisistä taudeista vapaaksi 49 tai 50 artiklan mukaisesti, voidaan varastoida väliaikaisesti jalostuspaikassa ainoastaan siinä tapauksessa, että

- a) ne ovat peräisin toisesta jäsenvaltiosta, vyöhykkeestä tai osastosta, joka on julistettu kyseisestä taudista vapaaksi;

tai

- b) niitä pidetään väliaikaisesti lähettämöissä, puhdistuslaitoksissa tai vastaavissa laitoksissa, jotka on varustettu kyseiset taudinaiheuttajat inaktiivivalla jätevedenkäsittelyjärjestelmällä tai joissa käytetään muuntotyypistä jätevedenkäsittelyä, jolla riski tautien leviämisestä luonnonvesiin alennetaan hyväksyttävälle tasolle.

19 artikla

Vesiviljelyeläimet ja niistä saatavat tuotteet, jotka saatetaan markkinoille ihmisravinnoksi ilman jatkojalostusta

1. Tätä jaksoa ei sovelleta silloin, kun vesiviljelyeläimiä, jotka kuuluvat lajeihin, jotka ovat alttiita yhdelle tai useammalle liitteessä IV olevassa II osassa luetelluista taudeista, ja niistä saatavia tuotteita saatetaan markkinoille ihmisravinnoksi ilman jatkojalostusta, edellyttäen että ne on pakattu vähittäismyyntipakkauksiin, jotka ovat asetuksessa (EY) N:o 853/2004 säädettyjen pakkauksien ja pakkausmerkintöjä koskevien säännösten mukaisia.

2. Kun eläviä nilviäisiä ja äyriäisiä, jotka kuuluvat lajeihin, jotka ovat alttiita yhdelle tai useammalle liitteessä IV olevassa II osassa luetelluista taudeista, väliaikaisesti uudelleensijoitetaan yhteisön vesiin tai tuodaan lähettämöihin, puhdistuslaitoksiin tai vastaaviin laitoksiin, niiden on oltava 18 artiklan 2 kohdan vaatimusten mukaisia.

4 JAKSO

Luonnonvaraiset vesieläimet

20 artikla

Luonnonvaraisten vesieläinten päästäminen jäsenvaltioihin, vyöhykkeisiin tai osastoihin, jotka on julistettu taudista vapaaksi

1. Luonnonvaraiset vesieläimet, jotka kuuluvat lajeihin, jotka ovat alttiita yhdelle tai useammalle liitteessä IV olevassa II osassa luetelluista taudeista, ja jotka on pyydystetty jäsenvaltiossa, vyöhykkeessä tai osastossa, jota ei ole julistettu taudista vapaaksi 49 tai 50 artiklan mukaisesti, on asetettava toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa karanteeniin sopiviin tiloihin riittävän pituiseksi ajaksi, jotta kyseisen taudin leviämisen riski alenee hyväksyttävälle tasolle, ennen kuin ne voidaan päästää viljelylaitokselle tai nilviäisten viljelyalueelle, joka sijaitsee jäsenvaltiossa, vyöhykkeessä tai osastossa, joka on julistettu kyseisestä taudista vapaaksi 49 tai 50 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat sallia perinteisen laajaperäisen laguunivesiviljelyn ilman 1 kohdassa säädettyä karanteenia, edellyttäen että suoritetaan riskinarviointi ja että riskin ei katsota olevan korkeampi kuin mitä on odotettavissa 1 kohtaa sovellettaessa.

5 JAKSO

Koristevesieläimet

21 artikla

Koristevesieläinten markkinoille saattaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että koristevesieläinten markkinoille saattaminen ei vaaranna vesieläinten terveystilannetta liitteessä IV olevassa II osassa lueteltujen tautien osalta.

2. Tätä artiklaa sovelletaan myös niiden tautien osalta, joita ei ole lueteltu liitteessä IV olevassa II osassa.

IV LUKU

VESIVILJELYELÄINTEN JA NIISTÄ SAATAVIEN TUOTTEIDEN TUOMINEN YHTEISÖÖN KOLMANSISTA MAISTA

22 artikla

Vesiviljelyeläinten ja niistä saatavien tuotteiden kolmansista maista tapahtuvaa tuontia koskevat yleiset vaatimukset

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vesiviljelyeläimiä ja niistä saatavia tuotteita tuodaan yhteisöön ainoastaan sellaisista kolmansista maista tai kolmansien maiden osista, jotka on mainittu luettelossa, joka laaditaan ja saatetaan ajan tasalle 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

23 artikla

Luettelot kolmansista maista ja kolmansien maiden osista, joista vesiviljelyeläinten ja niistä saatavien tuotteiden tuominen on sallittua

1. Kolmas maa tai kolmannen maan osa voidaan mainita 22 artiklassa säädetyssä luettelossa ainoastaan, jos kyseisestä maasta tai kyseisestä kolmannen maan osasta tehty yhteisön arviointi on osoittanut, että toimivaltainen viranomaisen tarjoaa asianmukaiset takeet siitä, että asiaankuuluvat yhteisön lainsäädännön mukaiset eläinten terveystaamukset täyttyvät.

2. Komissio voi päättää, onko 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tarkastus tarpeen 1 kohdassa säädetyin kolmatta maata tai kolmannen maan osaa koskevan arvioinnin täydentämiseksi.

3. Edellä 22 artiklassa tarkoitettuja luetteloita laadittaessa ja ajan tasalle saatettaessa on kiinnitettävä erityistä huomiota

- kolmannen maan lainsäädäntöön;
- kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen ja sen tarkastuslaitosten organisaatioon, näiden laitosten toimivaltaan, niihin kohdistuvaan valvontaan ja niiden voimavaroihin ja henkilöstön määrään, jota tarvitaan niiden lainsäädännön tehokkaaseen täytäntöönpanoon;
- yhteisöön tarkoitettujen elävien vesiviljelyeläinten tuotantoon, valmistukseen, käsittelyyn, varastointiin ja lähettämiseen sovellettaviin voimassa oleviin vesieläinten terveyttä koskeviin vaatimuksiin;
- takeisiin, jotka kolmannen maan toimivaltainen viranomaisen voi antaa vesieläinten terveyttä koskevien vaatimusten noudattamisen tai vastaavuuden osalta;

e) kolmannelle maalle peräisin olevien elävien vesiviljelyeläinten kaupan pitämisestä saatuaan kokemukseen ja tehtyjen tuontitarkastusten tuloksiin;

f) yhteisön arvioinnin tuloksiin, erityisesti asianomaisen kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten arvioinnin tuloksiin tai, jos komissio sitä pyytää, kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten toimittamaan raporttiin mahdollisesti suoritetuista tarkastuksista;

g) viljeltyjen ja luonnonvaraisten vesieläinten terveystilanteeseen kolmannessa maassa, ottaen huomioon erityisesti eksoottiset eläintaudit ja maan yleisen vesieläinten terveystilanteen kaikki näkökohdat, jotka voivat aiheuttaa riskin vesieläinten terveydelle yhteisössä;

h) siihen, miten säännöllisesti, nopeasti ja täsmällisesti kolmas maa toimittaa tiedot vesieläinten infektiotai tartuntatauti esiintymisestä alueellaan, erityisesti Maailman eläintautijärjestön (OIE) luetteloon sisältyvistä ilmoitettavista taudista;

ja

i) vesieläinten tautien ehkäisyä ja torjuntaa koskeviin voimassa oleviin kolmannen maan sääntöihin ja niiden täytäntöönpanoon, mukaan luettuna muista maista tapahtuvaa tuontia koskevat säännöt.

4. Komissio huolehtii kaikkien 22 artiklan mukaisten luetteloitten laatimisesta ja ajan tasalle saattamisesta ja siitä, että ne ovat yleisön saatavilla.

5. Edellä olevan 22 artiklan mukaisesti laadittuja luetteloita voidaan yhdistää muihin luetteloihin, jotka on laadittu eläinten terveyttä ja kansanterveyttä koskeviin tarkoituksiin.

24 artikla

Asiakirjat

1. Vesiviljelyeläinten ja niistä saatavien tuotteiden lähetysten mukana on niiden saapuessa yhteisöön oltava asiakirja, joka sisältää eläinten terveystodistuksen.

2. Eläinten terveystodistuksessa on todistettava, että lähetys täyttää

a) tämän direktiivin mukaiset kyseisiä hyödykkeitä koskevat vaatimukset;

sekä

b) mahdolliset 25 artiklan a alakohdan mukaisesti vahvistetut erityiset tuontiedellytykset.

3. Asiakirjaan voi sisältyä kansanterveyttä ja eläinten terveyttä koskevassa yhteisön muussa lainsäädännössä vaadittuja tarkempia tietoja.

25 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt

Tämän luvun soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan tarvittaessa vahvistaa 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Nämä säännöt voivat koskea erityisesti seuraavia seikkoja:

- a) erityiset kolmansia maita, niiden osia tai kolmansien maiden ryhmiä koskevat tuontiedellytykset;
 - b) perusteet, joiden mukaan kolmannet maat tai niiden osat luokitellaan vesieläinten tautien osalta;
 - c) sähköisten asiakirjojen käyttö;
 - d) eläinten terveystodistusten mallit ja muut asiakirjat;
- ja
- e) menettelyt ja todistukset kauttakuljetusta varten.

V LUKU

VESIELÄINTEN TAUTIEN TORJUNTAA KOSKEVAT ILMOITUKSET JA VÄHIMMÄISTOIMENPITEET

1 JAKSO

Tauteja koskevat ilmoitukset

26 artikla

Kansalliset ilmoitukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että
 - a) jos on aihetta epäillä liitteessä IV olevassa II osassa luetteloidun taudin esiintymistä vesieläimissä tai jos tällaisen taudin esiintyminen on vahvistettu, epäilystä ja/tai vahvistuksesta ilmoitetaan välittömästi toimivaltaiselle viranomaiselle;

ja

 - b) jos vesiviljelyeläimissä ilmenee lisääntyntä kuolleisuutta, kuolleisuudesta ilmoitetaan välittömästi toimivaltaiselle viranomaiselle tai yksityiselle eläinlääkärille jatkotutkimuksia varten.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että velvollisuus ilmoittaa 1 kohdassa tarkoitetuista seikoista asetetaan
 - a) omistajalle ja kaikille vesieläimistä huolehtiville henkilöille;
 - b) kaikille vesiviljelyeläinten mukana kuljetuksen aikana kulkeville henkilöille;
 - c) eläinlääkäreille ja muille ammattihenkilöille, jotka osallistuvat vesieläinten terveyspalveluihin;

- d) virkaeläinlääkäreille, eläinlääketieteellisten tai muiden virallisten tai yksityisten laboratorioiden johtotehtävissä työskenteleville henkilöille;

ja

- e) kaikille muille henkilöille, jotka ovat ammatillisesti tekemisissä taudille alttiisiin lajeihin kuuluvien vesieläinten tai tällaisista eläimistä saatavien tuotteiden kanssa.

27 artikla

Ilmoitukset muille jäsenvaltioille, komissiolle ja EFTAn jäsenvaltioille

Jäsenvaltioiden on annettava ilmoitus muille jäsenvaltioille, komissiolle ja EFTAn jäsenvaltioille 24 tunnin kuluessa siitä, kun on saatu vahvistus

- a) liitteessä IV olevassa II osassa mainitusta eksoottisesta taudista;
- b) liitteessä IV olevassa II osassa mainitusta muusta kuin eksoottisesta taudista, jos asianomainen jäsenvaltio, vyöhyke tai osasto on julistettu kyseisestä taudista vapaaksi.

2 JAKSO

Epäily luetteloon sisältyvästä taudista – epidemiologinen tutkimus

28 artikla

Ensivaiheen torjuntatoimenpiteet

Jos epäillään liitteessä IV olevassa II osassa mainitun eksoottisen taudin tai liitteessä IV olevassa II osassa mainitun muun kuin eksoottisen taudin esiintymistä jäsenvaltioissa, vyöhykkeissä tai osastoissa, joissa on liitteessä III olevassa A osassa tarkoitettu joko luokan I tai III terveystilanne asianomaisen taudin osalta, jäsenvaltioiden on varmistettava, että

- a) asianmukaiset näytteet otetaan ja tutkitaan laboratoriossa, joka on nimetty 57 artiklan mukaisesti;
- b) ennen kuin a alakohdassa säädetyn tutkimuksen tulokset on saatu
 - i) viljelylaitos tai nilviäisten viljelyalue, jolla tautia epäillään esiintyvän, asetetaan viralliseen valvontaan ja asiainkuuluvat torjuntatoimenpiteet toteutetaan, jotta taudin leviäminen muihin vesieläimiin estetään;
 - ii) viljelylaitoksesta tai nilviäisten viljelyalueelta, jolla tautia epäillään esiintyvän, ei saa ilman toimivaltaisen viranomaisen lupaa viedä pois eikä sinne saa tuoda mitään vesiviljelyeläimiä;
 - iii) aloitetaan 29 artiklassa säädetty epidemiologinen tutkimus.

29 artikla

Epidemiologinen tutkimus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 28 artiklan b alakohdan iii alakohdan mukaisesti aloitettu epidemiologinen tutkimus suoritetaan, jos 28 artiklan a alakohdassa tarkoitettu tutkimus osoittaa

- a) liitteessä IV olevassa II osassa mainitun eksoottisen taudin esiintymisen jossain jäsenvaltiossa;

tai

- b) liitteessä IV olevassa II osassa mainitun muun kuin eksoottisen taudin esiintymisen jäsenvaltioissa, vyöhykkeissä tai osastoissa, joilla on liitteessä III olevassa A osassa tarkoitettu joko luokan I tai III terveystilanne kyseisen taudin osalta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen epidemiologisen tutkimuksen tavoitteena on

- a) määrittää tartunnan mahdollinen alkuperä ja mahdolliset tartuntatavat;
- b) tutkia, onko vesiviljelyeläimiä poistunut viljelylaitoksesta tai nilviäisten viljelyalueelta 26 artiklan 1 kohdassa säädetystä epäilystä ilmoittamista edeltävänä merkityksellisenä ajanjaksona;
- c) tutkia, ovatko muut viljelylaitokset tartunnan saastuttamia.

3. Jos 1 kohdassa säädetty epidemiologinen tutkimus osoittaa, että tauti on voinut kulkeutua yhdelle tai useammalle viljelylaitokselle, nilviäisten viljelyalueelle tai rajaamattomille vesialueille, asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että 28 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä sovelletaan tällaisissa viljelylaitoksissa, nilviäisten viljelyalueilla tai rajaamattomilla vesialueilla.

Kun kyseessä on laaja vesistöalue tai rannikkovyöhyke, toimivaltainen viranomaislainen voi päättää rajoittaa 28 artiklan soveltamisen suppeammalle alueelle tartunnan saastuttamaksi epäillyn viljelylaitoksen tai nilviäisten viljelyalueen läheisyydessä, jos se katsoo, että tällainen suppeampi alue on riittävän suuri takamaan, ettei tauti leviä.

4. Naapurivaltioina olevien jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden toimivaltaisille viranomaisille on tarvittaessa ilmoitettava tautiepäilyistä.

Tässä tapauksessa asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin tässä artiklassa säädettyjen toimenpiteiden soveltamiseksi alueellaan.

30 artikla

Rajoitusten poistaminen

Toimivaltaisen viranomaisen on poistettava 28 artiklan b alakohdassa säädetty rajoitukset, kun mainitun artiklan a alakohdassa tarkoitettu tutkimus ei osoita taudin esiintymistä.

3 JAKSO

Vähimmäistorjuntatoimenpiteet, kun eksoottisten tautien esiintyminen vesiviljelyeläimissä on vahvistettu

31 artikla

Johdantosäännös

Tätä jaksoa sovelletaan, kun liitteessä IV olevassa II osassa mainitun eksoottisen taudin esiintyminen vesiviljelyeläimissä on vahvistettu.

32 artikla

Yleiset toimenpiteet

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että

- a) viljelylaitos tai nilviäisten viljelyalue julistetaan virallisesti tartunnan saastuttamaksi;
- b) tartunnan saastuttamaksi julistetun viljelylaitoksen tai nilviäisten viljelyalueen ympärille perustetaan kyseiselle taudille soveltuva rajoitusalue, mukaan luettuna suoja-alue ja seuranta-alue;
- c) rajoitusalueella ei tehdä istutuksia eikä vesiviljelyeläimiä siirretä rajoitusalueelle, sen sisällä eikä sieltä pois ilman toimivaltaisen viranomaisen lupaa;

ja

- d) kaikki tarvittavat lisätoimenpiteet taudin edelleen leviämisen estämiseksi pannaan täytäntöön.

33 artikla

Keräys ja jatkojalostus

1. Myyntikoon saavuttaneita vesiviljelyeläimiä, joissa ei havaita mitään taudin kliinisiä oireita, voidaan kerätä toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa ihmisravinnoksi tai jatkojalostettavaksi.

2. Keräys, tuominen lähettämöihin tai puhdistuslaitoksiin, jatkojalostus ja kaikki muut toimenpiteet, jotka liittyvät vesiviljelyeläinten valmisteluun niiden tuomiseksi elintarvikeketjuun, on suoritettava olosuhteissa, jotka estävät taudin aiheuttavan patogeenin leviämisen.

3. Lähettämöt, puhdistuslaitokset tai vastaavat laitokset on varustettava jätevedenkäsittelyjärjestelmällä, jolla inaktivoidaan taudin aiheuttamisesta vastaava taudinaiheuttaja, tai on käytettävä muuntotyypistä jätevedenkäsittelyä, jolla riski tautien leviämistä luonnonvesiin alennetaan hyväksyttävälle tasolle.

4. Jatkojalostus on suoritettava luvan saaneissa jalostuslaitoksissa.

34 artikla

Poistaminen ja hävittäminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuolleet kalat ja äyriäiset sekä elävät kalat ja äyriäiset, joissa ilmenee taudin kliinisiä oireita, poistetaan ja hävitetään toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveystieteistä 3 päivänä lokakuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 ⁽¹⁾ mukaisesti mahdollisimman pian tämän direktiivin 47 artiklassa tarkoitettujen valmiussuunnitelman mukaisesti.

2. Vesiviljelyeläimet, jotka eivät ole saavuttaneet myyntikokoa ja joissa ei havaita mitään taudin kliinisiä oireita, on kohtuullisessa ajassa sekä ottaen huomioon tuotantotyyppi ja tällaisten eläinten aiheuttama riski kyseisen taudin edelleen leviämistä poistettava ja hävitettävä toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa asetuksen (EY) N:o 1774/2002 ja tämän direktiivin 47 artiklassa säädetyn valmiussuunnitelman mukaisesti.

35 artikla

Tyhjillään pitäminen

Tartunnan saastuttama viljelylaitos tai nilviäisten viljelyalue on mahdollisuuksien mukaan pidettävä asianmukaisen ajan tyhjillään sen jälkeen, kun se on tyhjennetty ja tarvittaessa puhdistettu ja desinfioitu.

Niiden viljelylaitosten tai nilviäisten viljelyalueiden osalta, joilla kasvatetaan vesiviljelyeläimiä, jotka eivät ole alttiita kyseiselle taudille, on tyhjillään pitämistä koskevien päätösten perustuttava riskinarviointiin.

36 artikla

Vesieläinten suojele

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen ehkäisemiseksi, ettei tauti leviä muihin vesieläimiin.

⁽¹⁾ EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 208/2006 (EUVL L 36, 8.2.2006, s. 25).

37 artikla

Toimenpiteiden päättäminen

Tässä jaksossa säädetty toimenpiteet on pidettävä voimassa, kunnes

- tässä jaksossa säädetty taudin hävittämistoimenpiteet on suoritettu;
- kyseiselle taudille ja vesiviljelyn tuotantotyytyypeille soveltuva näytteenotto ja seuranta on toteutettu rajoitusalueella, ja tulokset ovat negatiiviset.

4 JAKSO

Vähimmäistorjuntatoimenpiteet, kun muiden kuin eksoottisten tautien esiintyminen vesiviljelyeläimissä on vahvistettu

38 artikla

Yleiset säännökset

1. Jos on vahvistettu liitteessä IV olevassa II osassa mainitun muun kuin eksoottisen taudin esiintyminen jäsenvaltiossa, vyöhykkeessä tai osastossa, joka on julistettu kyseisestä taudista vapaaksi, asianomaisen jäsenvaltion on joko

- sovellettava 3 jaksossa säädettyjä toimenpiteitä taudista vapaan aseman takaisin saamiseksi;

tai

- laadittava hävittämisohjelma 44 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Jos jäsenvaltio, 34 artiklan 2 kohdasta poiketen, päättää soveltaa 3 jaksossa säädettyjä toimenpiteitä, se voi sallia kliinisesti terveiden eläinten kasvattamisen markkinakokoon ennen teurastamista ihmisravinnoksi tai siirtämisen toiselle tartunnan saastuttamalle vyöhykkeelle tai osastoon. Tällaisissa tapauksissa on toteutettava toimenpiteet taudin edelleen leviämisen vähentämiseksi ja mahdollisuuksien mukaan estämiseksi.

3. Jos asianomainen jäsenvaltio ei halua saada takaisin taudista vapaata asemaa, sovelletaan 39 artiklaa.

39 artikla

Rajoittavat toimenpiteet

Jos on vahvistettu liitteessä IV olevassa II osassa mainitun muun kuin eksoottisen taudin esiintyminen jäsenvaltiossa, vyöhykkeessä tai osastossa, jota ei ole julistettu kyseisestä taudista vapaaksi, asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava toimenpiteitä taudin rajoittamiseksi.

Näihin toimenpiteisiin on kuuluttava vähintään

- a) viljelylaitoksen tai nilviäisten viljelyalueen julistaminen tartunnan saastuttamaksi;
- b) tartunnan saastuttamaksi julistetun viljelylaitoksen tai nilviäisten viljelyalueen ympärille sijoittuvan, kyseiselle taudille soveltuvan rajoitusalueen perustaminen, mukaan luettuna suoja-alue ja seuranta-alue;
- c) vesiviljelyeläinten rajoitusalueelta siirtämisen rajoittaminen siten, että tällaisia eläimiä voidaan ainoastaan
 - i) tuoda viljelylaitoksiin tai nilviäisten viljelyalueille 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 - tai
 - ii) kerätä ja teurastaa ihmisravinnoksi 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
- d) kuolleiden kalojen ja äyriäisten poistaminen ja hävittäminen toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisesti kohtuullisessa ajassa ottaen huomioon tuotantotyyppi ja tällaisten kuolleiden eläinten aiheuttama riski kyseisen taudin edelleen leviämisestä.

5 JAKSO

Vähimmäistorjuntatoimenpiteet, kun liitteessä iv olevassa ii osassa lueteltujen tautien esiintyminen luonnonvaraisissa vesieläimissä on vahvistettu

40 artikla

Liitteessä VI olevassa II osassa lueteltujen tautien torjunta luonnonvaraisissa vesieläimissä

1. Kun luonnonvaraiset vesieläimet ovat saaneet liitteessä IV olevassa II osassa lueteltujen eksoottisten tautien tartunnan tai niillä epäillään tartuntaa, asianomaisen jäsenvaltion on valvottava tilannetta ja toteutettava toimenpiteitä taudin edelleen leviämisen vähentämiseksi ja mahdollisuuksien mukaan ehkäisemiseksi.
2. Kun luonnonvaraiset vesieläimet ovat saaneet liitteessä IV olevassa II osassa lueteltujen muiden kuin eksoottisten tautien tartunnan tai niillä epäillään tartuntaa jäsenvaltiossa, vyöhykkeessä tai osastossa, joka on julistettu kyseisestä taudista vapaaksi, jäsenvaltion on myös seurattava tilannetta ja toteutettava toimenpiteitä taudin edelleen leviämisen vähentämiseksi ja mahdollisuuksien mukaan ehkäisemiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille 62 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa komiteassa toimenpiteistä, jotka ne ovat toteuttaneet 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

6 JAKSO

Torjuntatoimenpiteet, kun on kyse uusista taudeista

41 artikla

Uudet taudit

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet uuden taudin torjumiseksi ja taudin leviämisen estämiseksi, kun asianomainen uusi tauti voi vaarantaa vesieläinten terveystilanteen.
2. Kun on kyse uuteen tautiin liittyvästä tilanteesta, asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava siitä jäsenvaltioille, komissiolle ja EFTAn jäsenvaltioille viipymättä, jos havainnoilla on epidemiologista merkitystä jollekin toiselle jäsenvaltiolle.
3. Asia on saatettava 62 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komitean tietoon neljän viikon kuluessa siitä, kun jäsenvaltioille, komissiolle ja EFTAn jäsenvaltioille on toimitettu 2 kohdassa edellytetty ilmoitus. Asianomaisen jäsenvaltion tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti toteuttamia toimenpiteitä voidaan jatkaa, muuttaa tai kumota 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.
4. Liitteessä IV olevassa II osassa olevaa luetteloa on tarvittaessa muutettava 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä käyttäen kyseisen uuden taudin tai uuden taudille alttiin isäntälajin lisäämiseksi mainittuun liitteeseen.

7 JAKSO

Vaihtoehtoiset toimenpiteet ja kansalliset säännökset

42 artikla

Menettely tapauskohtaisten epidemiologisten toimenpiteiden hyväksymiseksi, kun on kyse liitteessä IV olevassa II osassa luetelluista taudeista

Päätös luvan antamisesta tapauskohtaisten toimenpiteiden täytäntöönpanoon rajoitetuksi ajaksi epidemiologiseen tilanteeseen soveltuvien ehtojen mukaisesti voidaan tehdä 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, kun

- a) todetaan, että tässä luvussa säädetyt toimenpiteet eivät sovellu epidemiologiseen tilanteeseen;
- tai
- b) tauti näyttää leviävän huolimatta toimenpiteistä, jotka on toteutettu tämän luvun mukaisesti.

43 artikla

Säännökset sellaisten tautien vaikutusten rajoittamiseksi joita ei ole lueteltu liitteessä IV olevassa II osassa

1. Kun tauti, jota ei ole lueteltu liitteessä IV olevassa II osassa, aiheuttaa merkittävän riskin vesiviljelyeläinten tai luonnonvaraisten vesieläinten terveystilanteelle jäsenvaltiossa, asianomainen jäsenvaltio voi toteuttaa toimenpiteitä kyseisen taudin ehkäisemiseksi tai torjumiseksi.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että näillä toimenpiteillä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen ja aiheellista taudin ehkäisemiseksi tai torjumiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet, jotka voivat vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Toimenpiteet vaativat hyväksynnän 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu hyväksyntä voidaan antaa vain siinä tapauksessa, että yhteisön sisäisen kaupan rajoitusten käyttöönotto on tarpeen taudin ehkäisemiseksi tai torjumiseksi, ja siinä on otettava huomioon II, III, IV ja V luvun säännökset.

VI LUKU

TORJUNTAOHJELMAT JA ROKOTUKSET

1 JAKSO

Seuranta- ja hävittämisohjelmat

44 artikla

Seuranta- ja hävittämisohjelmien laatiminen ja hyväksyminen

1. Jos jäsenvaltio, jota ei tiedetä taudin saastuttamaksi mutta jota ei ole julistettu vapaaksi (liitteessä III olevassa A osassa tarkoitettu luokka III) yhdestä tai useammasta liitteessä IV olevassa II osassa luetellusta muusta kuin eksoottisesta taudista, laatii seurantaohjelman saavuttaakseen yhdestä tai useammasta kyseessä olevasta taudista vapaan aseman, sen on toimitettava ohjelma hyväksyttäväksi 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Tällaisia ohjelmia voidaan myös muuttaa tai ne voidaan lopettaa mainittua menettelyä noudattaen.

Seuranta- ja näyttötoimia ja diagnostisia menetelmiä koskevista erityisvaatimuksista säädetään 49 artiklan 3 kohdassa.

Jos tässä kohdassa tarkoitettuna ohjelman on tarkoitus kattaa yksittäisiä osastoja tai vyöhykkeitä, jotka käsittävät alle 75 prosenttia jäsenvaltion alueesta, ja vyöhyke tai osasto koostuu vesistöalueesta, jota ei ole jaettu toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan

kanssa, tällaisen ohjelman hyväksymiseen, muuttamiseen tai lopettamiseen sovelletaan kuitenkin 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

2. Jos jäsenvaltio, joka tiedetään yhden tai useamman liitteessä IV olevassa II osassa luetellun muun kuin eksoottisen taudin saastuttamaksi (liitteessä III olevassa A osassa tarkoitettu luokka V), laatii yhtä tai useampaa kyseessä olevaa tautia koskevan hävittämisohjelman, sen on toimitettava ohjelma hyväksyttäväksi 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Tällaisia ohjelmia voidaan myös muuttaa tai ne voidaan lopettaa mainittua menettelyä noudattaen.

3. Yleiskatsaus tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti hyväksytyistä ohjelmista on annettava saataville yhteisön tasolla 51 artiklassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

4. Tässä artiklassa tarkoitettujen ohjelmien hyväksymispäivästä alkaen ohjelman kattamiin alueisiin sovelletaan 14 artiklassa, III luvun 2, 3, 4 ja 5 jaksossa, V luvun 2 jaksossa ja 38 artiklan 1 kohdassa säädettyjä vaatimuksia ja toimenpiteitä, jotka liittyvät taudista vapaaksi julistettuihin alueisiin.

45 artikla

Ohjelmien sisältö

Ohjelmia ei hyväksytä, elleivät ne sisällä vähintään seuraavaa:

- a) kuvaus taudin epidemiologisesta tilanteesta ennen ohjelman alkamispäivää;
 - b) erittely ohjelman arvioituista kustannuksista sekä ohjelmalta odotettavista hyödyistä;
 - c) ohjelman todennäköinen kesto sekä sen päättymispäivään mennessä saavutettava tavoite;
- ja
- d) sen maantieteellisen ja hallinnollisen alueen kuvaus ja rajojen määrittely, jolla ohjelmaa sovelletaan.

46 artikla

Ohjelmien soveltamisaika

1. Ohjelmia sovelletaan, kunnes
 - a) liitteessä V asetetut vaatimukset on täytetty, ja jäsenvaltio, vyöhyke tai osasto on julistettu taudista vapaaksi;
 tai
 - b) asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tai komissio peruuttaa ohjelman siinä tapauksessa, että se ei enää täytä tarkoitustaan.

2. Jos ohjelma peruutetaan siten kuin 1 kohdan b alakohdassa säädetään, asianomaisen jäsenvaltion on sovellettava 39 artiklan mukaisia rajoittavia toimenpiteitä ohjelman peruuttamispäivästä alkaen.

2 JAKSO

Valmiussuunnitelma uusia ja eksoottisia tauteja varten

47 artikla

Valmiussuunnitelma uusia ja eksoottisia tauteja varten

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava valmiussuunnitelma, jossa täsmennetään kansalliset toimenpiteet, joita tarvitaan laaja-alaisen taudista tiedottamisen ja korkean valmiusasteen ylläpitämiseksi sekä ympäristönsuojelun varmistamiseksi.

2. Valmiussuunnitelmassa on

- a) annettava toimivaltaiselle viranomaiselle valtuudet ja keinot saada käyttöön kaikki tilat, laitteet, henkilöstö ja muu soveltuva materiaali, joita tarvitaan taudinpurkauksen nopeaan ja tehokkaaseen hävittämiseen;
- b) varmistettava yhteensovittaminen ja toiminnan yhteensopi-
vuus naapurijäsenvaltioiden kanssa ja rohkaistava yhteistyötä naapurivaltioina olevien kolmansien maiden kanssa;

ja

- c) annettava tarvittaessa täsmälliset tiedot rokotteita koskevista vaatimuksista ja rokotusedellytyksistä, kun on kyse hätärokotuksesta.

3. Jäsenvaltioiden on valmiussuunnitelmia laatiessaan noudatettava liitteessä VII asetettuja perusteita ja vaatimuksia.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava valmiussuunnitelmat hyväksyttäväksi 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Joka viides vuosi kunkin jäsenvaltion on saatettava valmiussuunnitelmansa ajan tasalle ja toimitettava ajan tasalle saatettu suunnitelma hyväksyttäväksi mainittua menettelyä noudattaen.

5. Valmiussuunnitelma on pantava täytäntöön, kun ilmenee uusien tautien ja liitteessä IV olevassa II osassa lueteltujen eksoottisten tautien taudinpurkaus.

3 JAKSO

Rokotus

48 artikla

Rokotus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rokotus liitteessä IV olevassa II osassa lueteltuja eksoottisia tauteja vastaan on kielletty, jollei tällaista rokotusta ole hyväksytty 41, 42 tai 47 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rokotus liitteessä IV olevassa II osassa lueteltuja muita kuin eksoottisia tauteja vastaan on kielletty niissä osissa niiden aluetta, jotka on julistettu kyseisistä taudeista vapaiksi 49 tai 50 artiklan mukaisesti tai joita 44 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytty seurantaohjelma koskee.

Jäsenvaltiot voivat sallia tällaisen rokotuksen niissä osissa aluetta, joita ei ole julistettu kyseisistä taudeista vapaiksi tai joissa rokotus on osa 44 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksyttyä hävittämisohjelmaa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytettäville rokotteille on annettu lupa direktiivin 2001/82/EY ja asetuksen (EY) N:o 726/2004 mukaisesti.

4. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta tieteellisiin tutkimuksiin, joiden tarkoituksena on kehittää ja testata rokotteita kontrolloiduissa olosuhteissa.

Tällaisten tutkimusten aikana jäsenvaltioiden on varmistettava, että toteutetaan asianmukaiset toimenpiteet muiden vesieläinten suojelemiseksi mahdollisilta tutkimuksen yhteydessä suoritetun rokotuksen haittavaikutuksilta.

VII LUKU

TAUDISTA VAPAA ASEMA

49 artikla

Taudista vapaa jäsenvaltio

1. Jäsenvaltio julistetaan vapaaksi yhdestä tai useammasta liitteessä IV olevassa II osassa luetellusta muusta kuin eksoottisesta taudista 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä mukaisesti, jos tämän artiklan 2 kohtaa noudatetaan ja

- a) mitään kyseiselle yhdelle tai useammalle taudille alttiita lajeja ei ole sen alueella;

tai

- b) taudinaiheuttajasta tiedetään, että se ei kykene selviämään jäsenvaltiossa eikä sen vesilähteessä;

tai

- c) jäsenvaltio täyttää liitteessä V olevassa I osassa asetetut ehdot.

2. Kun naapurivaltioina olevia jäsenvaltioita tai naapurivaltioina olevien jäsenvaltioiden kanssa jaettuja vesistöalueita ei ole julistettu taudista vapaiksi, jäsenvaltion on perustettava asianmukaiset puskurivyöhykkeet alueelleen. Puskurivyöhykkeiden rajat on määriteltävä siten, että ne suojaavat taudista vapaata jäsenvaltiota taudin passiiviselta leviämislähteenä.

3. Erityisvaatimukset seurantaa, puskurivyöhykkeitä, näytteenottoa ja diagnostisia menetelmiä varten, joita jäsenvaltioiden on noudatettava taudista vapaan aseman julistamiseksi tämän artiklan mukaisesti, hyväksytään 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

50 artikla

Taudista vapaa vyöhyke tai osasto

1. Jäsenvaltio voi julistaa alueellaan sijaitsevan vyöhykkeen tai osaston vapaaksi yhdestä tai useammasta liitteessä IV olevassa II osassa mainitusta muusta kuin eksoottisesta taudista, kun

a) mitään kyseiselle yhdelle tai useammalle taudille alttiita lajeja ei ole asianomaisessa vyöhykkeessä tai osastossa eikä tapauksen mukaan sen vesilähteessä;

tai

b) taudinaiheuttajasta tiedetään, että se ei kykene selviämään vyöhykkeessä tai osastossa eikä tapauksen mukaan sen vesilähteessä;

tai

c) vyöhyke tai osasto on liitteessä V olevassa II osassa asetettujen ehtojen mukainen.

2. Jäsenvaltion on toimitettava 1 kohdassa tarkoitettu julistus elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevälle pysyvälle komitealle seuraavan menettelyn mukaisesti:

a) julistuksen tueksi on esitettävä näyttö, joka on 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määritetävissä muodossa, ja sen on oltava komission ja jäsenvaltioiden saatavilla sähköisesti 59 artiklan vaatimusten mukaisesti;

b) komissio lisää julistamista koskevan ilmoituksen 62 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komitean seuraavan kokouksen asialistalle ilmoitusasiana. Julistus tulee voimaan 60 päivää kokouspäivän jälkeen;

c) tänä aikana komissio ja jäsenvaltiot voivat pyytää julistuksen antavalta jäsenvaltiolta selvennyksen tai lisätietoja sitä tukevasta näytöstä;

d) jos vähintään yksi jäsenvaltio tai komissio antaa b alakohdassa tarkoitettua määräajan kuluessa kirjallisia huomautuksia, joissa esitetään asiaa tukevaan näyttöön liittyviä merkittäviä objektiivisia huolenaiheita, komissio ja asianomaiset jäsenvaltiot tutkivat toimitettua näyttöä yhdessä ongelmien ratkaisemiseksi. Tässä tapauksessa b alakohdassa tarkoitettua määräaikaa voidaan jatkaa 30 päivällä. Tällaiset huomautukset on toimitettava julistuksen antavalle jäsenvaltiolle ja komissiolle;

e) jos 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettu sovittelu epäonnistuu, komissio voi päättää toteuttaa paikan päällä tarkastuksen 58 artiklan mukaisesti tarkistaakseen, täyttääkö julistus 1 kohdassa esitetyt perusteet, paitsi jos vahvistuksen antava jäsenvaltio peruuttaa julistuksensa;

f) saatujen tulosten niin edellyttäessä on tehtävä 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päätös kyseisen vyöhykkeen tai osaston taudista vapaata asemaa koskevan omaehtoisen julistuksen voimassaolon väliaikaisesta keskeyttämisestä.

3. Jos 1 kohdassa tarkoitettu yksi tai useampi vyöhyke tai osasto käsittää yli 75 prosenttia jäsenvaltion alueesta, tai jos asianomainen vyöhyke tai osasto koostuu vesistöalueesta, joka on jaettu toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan kanssa, 2 kohdassa tarkoitettu menettely korvataan 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla menettelyllä.

4. Erityisvaatimukset seurantaa, näytteenottoa ja diagnostisia menetelmiä varten, joita jäsenvaltiot noudattavat taudista vapaan aseman saavuttamiseksi tämän artiklan mukaisesti, hyväksytään 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

51 artikla

Luettelot taudista vapaista jäsenvaltioista, vyöhykkeistä tai osastoista

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava ja pidettävä ajan tasalla luettelo vyöhykkeistä ja osastoista, jotka on julistettu taudista vapaiksi 50 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Nämä luettelot on asetettava julkisesti saataville.

2. Komissio laatii ja pitää ajan tasalla luettelon jäsenvaltioista, vyöhykkeistä ja osastoista, jotka on julistettu taudista vapaiksi 49 artiklan tai 50 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja asettaa luettelon julkisesti saataville.

52 artikla

Taudista vapaan aseman säilyttäminen

Jäsenvaltio, joka on julistettu vapaaksi yhdestä tai useammasta liitteessä IV olevassa II osassa mainitusta muusta kuin eksoottisesta taudista 49 artiklan mukaisesti, voi lopettaa kohdennetun seurannan ja säilyttää taudista vapaan asemansa edellyttäen, että kyseisen taudin kliinisen ilmentymän kannalta suotuisat olosuhteet ovat olemassa ja tämän direktiivin asiaankuuluvat säännökset pannaan täytäntöön.

Niiden taudista vapaiden vyöhykkeiden tai osastojen osalta, jotka sijaitsevat jäsenvaltioissa, joita ei ole julistettu taudista vapaiksi, ja kaikissa niissä tapauksissa, joissa olosuhteet eivät ole kyseisen taudin kliinisen ilmentymän kannalta suotuisat, kohdennettua seurantaan on kuitenkin jatkettava tapauksen mukaan 49 artiklan 3 kohdassa tai 50 artiklan 4 kohdassa säädettyjen menetelmien mukaisesti, mutta tasolla, joka on oikeassa suhteessa riskin suuruuteen.

53 artikla

Taudista vapaan aseman voimassaolon keskeyttäminen ja palauttaminen

1. Jos jäsenvaltiolla on syytä epäillä, että jotain sen taudista vapaan jäsenvaltion, vyöhykkeen tai osaston säilyttämisen edellytystä on rikottu, asianomaisen jäsenvaltion on välittömästi keskeytettävä taudille alttiiden lajien ja tartunnanlevittäjinä toimivien lajien kauppa muihin jäsenvaltioihin, vyöhykkeisiin tai osastoihin, joiden terveystilanne on kyseisen taudin osalta parempi siten kuin liitteessä III olevassa A osassa on säädetty, ja sovellettava V luvun 2 ja 4 jakson säännöksiä.

2. Jos 29 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu epidemiologinen tutkimus vahvistaa, että epäilyä rikkomista ei ole tapahtunut, kyseisen jäsenvaltion, vyöhykkeen tai osaston taudista vapaa asema palautetaan.

3. Jos epidemiologinen tutkimus vahvistaa tartunnan tapahtuneen merkittäväällä todennäköisyydellä, kyseisen jäsenvaltion, vyöhykkeen tai osaston taudista vapaa asema peruutetaan sen menettelyn mukaisesti, jolla tämä asema on julistettu. Liitteessä V säädettyjen vaatimusten on täyttyttävä ennen kuin taudista vapaa asema palautetaan.

VIII LUKU

TOIMIVALTAISET VIRANOMAISET JA LABORATORIOT

54 artikla

Yleiset velvollisuudet

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä toimivaltaiset viranomaisensa tämän direktiivin soveltamista varten ja ilmoitettava siitä komissiolle.

Toimivaltaisten viranomaisten on toimittava ja suoritettava velvollisuutensa asetuksen (EY) N:o 882/2004 mukaisesti.

2. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen tämän direktiivin soveltamista varten nimeämien toimivaltaisten viranomaisten ja sen mahdollisten muiden vesiviljelyä, vesieläimiä ja vesiviljelystä peräisin olevia elintarvikkeita ja rehuja sääntelevien viranomaisten välille luodaan tehokas ja jatkuva yhteistyösuhde, joka perustuu tämän direktiivin täytäntöönpanoon liittyvien tietojen vapaaseen vaihtamiseen.

Tietoja on tarpeen mukaan vaihdettava myös muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

3. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on mahdollisuus käyttää riittäviä laboratoriopalveluita sekä viimeisintä taitotietoa riskianalyyseihin ja epidemiologian alalla ja että kaikkia tämän direktiivin täytäntöönpanoon liittyviä tietoja voidaan vaihtaa vapaasti toimivaltaisten viranomaisten ja laboratorioiden välillä.

55 artikla

Yhteisön vertailulaboratoriot

1. Yhteisön vertailulaboratoriot tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia vesieläinten sairauksia varten nimitään 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen kaudelle, joka määritellään mainitun menettelyn mukaisesti.

2. Vesieläinten sairauksia käsittelevien yhteisön vertailulaboratorioiden on täytettävä liitteessä VI olevassa I osassa säädetty tehtävät ja velvollisuudet.

3. Komissio tarkastelee uudelleen yhteisön vertailulaboratorioiden nimeämistä viimeistään 1 kohdassa tarkoitettujen kauden päättyessä ottaen huomioon sen, miten ne ovat täyttäneet 2 kohdassa tarkoitettujen tehtävien ja velvollisuutensa.

56 artikla

Kansalliset vertailulaboratoriot

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä kansallinen vertailulaboratorio kutakin 55 artiklassa tarkoitettua yhteisön vertailulaboratoriota kohti.

Jäsenvaltiot voivat nimetä toisessa jäsenvaltiossa tai EFTAn jäsenvaltiossa sijaitsevan laboratorion, ja sama laboratorio voi olla useamman kuin yhden jäsenvaltion kansallinen vertailulaboratorio.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kunkin nimetyn kansallisen vertailulaboratorion nimi ja osoite sekä näihin tietoihin myöhemmin tehtävät ajan tasalle saattamiset komissiolle, asianomaiselle yhteisön vertailulaboratoriolle ja muille jäsenvaltioille.

3. Kansallisen vertailulaboratorion on toimittava yhteistyössä asianomaisen 55 artiklassa tarkoitettujen yhteisön vertailulaboratorioiden kanssa.

4. Jotta varmistetaan tehokas diagnostinen palvelu jäsenvaltion koko alueella tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti, kansallisen vertailulaboratorion on tehtävä yhteistyötä kaikkien saman jäsenvaltion alueella sijaitsevien, 57 artiklan mukaisesti nimettyjen laboratorioiden kanssa.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkien niiden alueella sijaitsevien kansallisten vertailulaboratorioiden varustelu on riittävä ja niissä on sopiva määrä koulutettua henkilöstöä suorittamaan tämän direktiivin mukaisesti vaaditut laboratoriotutkimukset ja täyttämään liitteessä VI olevassa II osassa säädetty tehtävät ja velvollisuudet.

57 artikla

Diagnostiset palvelut ja menetelmät

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että

- tämän direktiivin soveltamiseksi suoritettavat laboratoriotutkimukset tehdään toimivaltaisen viranomaisen tätä tarkoitusta varten nimeämässä laboratorioissa;
- kun on kyse liitteessä IV olevassa II osassa lueteltuja tauteja koskevasta epäilystä ja niiden esiintymisen vahvistamisesta, laboratoriotutkimukset tehdään diagnostisin menetelmin, jotka vahvistetaan 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen;

ja

- tämän artiklan mukaisia diagnostisia palveluja varten nimettyjen laboratorioiden on täytettävä liitteessä VI olevassa III osassa säädetty tehtävät ja velvollisuudet.

IX LUKU

TARKASTUKSET, SÄHKÖINEN HALLINNOINTI JA SEURAAMUKSET

58 artikla

Yhteisön tarkastukset ja auditoinnit

1. Komission asiantuntijat voivat yhteistyössä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa toteuttaa paikan päällä tarkastuksia ja auditointeja, jos ne ovat tarpeen tämän direktiivin soveltamiseksi yhtenäisellä tavalla.

Jäsenvaltioiden, joiden alueella tällaiset tarkastukset ja auditoinnit suoritetaan, on kaikin tarvittavin tavoin avustettava asiantuntijoita näille kuuluvien velvollisuuksien suorittamisessa.

Komissio tiedottaa toimivaltaiselle viranomaiselle tällaisten tarkastusten ja auditointien tuloksista.

2. Komission asiantuntijat voivat myös kolmansissa maissa toteuttaa paikan päällä tarkastuksia ja auditointeja yhteistyössä asianomaisen kolmannen maan toimivaltaisten viranomaisten kanssa tarkistaakseen vesieläinten terveyttä koskevien yhteisön sääntöjen mukaisuuden tai vastaavuuden.

3. Jos komission tarkastuksen yhteydessä todetaan vakava riski eläinten terveydelle, kyseisen jäsenvaltion on välittömästi toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet eläinten terveyden suojaamiseksi.

Jos tällaisia toimenpiteitä ei toteuteta tai niitä pidetään riittämättöminä, eläinten terveyden suojaamiseksi tarvittavat toimenpiteet hyväksytään 62 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, ja asianomaiselle jäsenvaltiolle ilmoitetaan siitä.

59 artikla

Sähköinen hallinnointi

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään 1 päivänä elokuuta 2008 varmistettava, että käytössä ovat kaikki menettelyt ja muodollisuudet, jotka liittyvät 6 artiklassa, 50 artiklan 2 kohdassa, 51 artiklan 1 kohdassa ja 56 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen antamiseen saataville sähköisesti.

2. Komissio hyväksyy 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen 1 kohdan täytäntöön panemista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, joilla edistetään tietojärjestelmien yhteentoimivuutta ja sähköisten menettelyjen käyttöä jäsenvaltioiden kesken.

60 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava nämä säännökset tiedoksi komissiolle viimeistään 65 artiklan 1 kohdassa tarkemmin säädettyinä päivänä ja kaikki niihin myöhemmin tehtävät muutokset viipymättä.

X LUKU

MUUTOKSET, YKSITYISKOHTAISET SÄÄNNÖT JA KOMITEAMENETTELY

61 artikla

Muutokset ja yksityiskohtaiset säännöt

1. Edellä olevaa 50 artiklan 2 kohtaa voidaan muuttaa 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Tämän direktiivin liitteitä voidaan muuttaa 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Tämän direktiivin täytäntöönpanoa varten tarvittavat toimenpiteet voidaan hyväksyä 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

62 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea, jäljempänä 'komitea'.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan 15 päiväksi.

4. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

XI LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

63 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan direktiivit 91/67/ETY, 93/53/ETY ja 95/70/EY 1 päivästä elokuuta 2008.

2. Viittausten kumottuihin direktiiveihin katsotaan koskevan tätä direktiiviä, ja ne on luettava liitteessä VIII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

3. Päätöksen 2004/453/EY soveltamista on kuitenkin jatkettava tämän direktiivin soveltamiseksi, kunnes on annettu tarvittavat säännökset tämän direktiivin 43 artiklan mukaisesti. Nämä säännökset on annettava viimeistään kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

64 artikla

Siirtymäsäännökset

Siirtymäsäännöksiä voidaan antaa 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen neljän vuoden ajaksi 14 päivästä joulukuuta 2006.

65 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään 1 päivänä toukokuuta 2008 hyväksyttävä ja julkaistava lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotka ovat tarpeen tämän direktiivin noudattamiseksi ennen 14 päivää joulukuuta 2008. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä elokuuta 2008.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuihin kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

66 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

67 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 24 päivänä lokakuuta 2006.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. KORKEAOJA

LIITE I

MÄÄRITELMÄT

Niiden määritelmien lisäksi, jotka ovat 3 artiklassa, sovelletaan seuraavia teknisiä määritelmiä:

- a) 'osastolla' tarkoitetaan yhtä tai useampaa yhteiseen bioturvallisuusjärjestelmään kuuluvaa viljelylaitosta, jolla pidettävällä vesieläinpopulaatiolla on tietyn taudin osalta muista erottuva terveystilanne;
- b) 'yhteisellä bioturvallisuusjärjestelmällä' tarkoitetaan, että sovelletaan samoja vesieläinten terveyden seurantaan, tautienhökäisyyn ja tautientorjuntaan liittyviä toimenpiteitä;
- c) 'rajoitusalueella' tarkoitetaan tartunnan saastuttaman viljelylaitoksen tai nilviäisten viljelyalueen ympärillä olevaa aluetta, jolla sovelletaan tautientorjuntatoimenpiteitä taudin leviämisen ehkäisemiseksi;
- d) 'taudilla' tarkoitetaan yhden tai useamman etiologisen tekijän aiheuttamaa kliinistä tai ei-kliinistä tartuntaa vesieläimissä;
- e) 'taudista vapaalla vyöhykkeellä tai osastolla' tarkoitetaan vyöhykkeitä tai osastoja, jotka on 49 tai 50 artiklan mukaisesti julistettu taudista vapaaksi;
- f) 'uudella taudilla' tarkoitetaan vastikään tunnistettua vakavaa tautia, jonka syytä ei ole välttämättä vielä vahvistettu ja joka voi levitä populaatioissa ja niiden välillä esimerkiksi vesieläinten ja/tai vesieläintuotteiden kaupan välityksellä. Sillä tarkoitetaan myös jotakin luettelossa olevaa tunnistettua tautia uudessa isäntälajissa, jota ei vielä ole sisällytetty liitteessä IV olevaan II osaan taudille alttiina lajina;
- g) 'epidemiologisella yksiköllä' tarkoitetaan vesieläinten muodostamaa ryhmää, jolla on suurin piirtein samanlainen riski altistua taudinaiheuttajalle määritellyssä paikassa. Tämä riski saattaa johtua siitä, että niillä on yhteinen vesiympäristö, tai siitä, että yhdessä eläinryhmässä esiintyvä taudinaiheuttaja voi epidemiologisen yksikön toimintakäytäntöjen vuoksi levitä nopeasti toiseen eläinryhmään;
- h) 'tyhjiillään pitämisellä' tarkoitetaan tautienhallinnassa toimenpidettä, jolla viljelylaitos tyhjenetään niistä vesiviljelyeläimistä, jotka ovat kyseiselle taudille alttiita tai joiden tiedetään pystyvän siirtämään taudinaiheuttajan, ja vedestä, silloin kun se on mahdollista;
- i) 'jatkojalostuksella' tarkoitetaan vesiviljelyeläinten jalostamista ennen ihmisravinnoksi käyttöä millaisilla tahansa niiden anatomiaan puuttuvilla toimenpiteillä ja menetelmillä, kuten veren laskeminen, perkaaminen/sisälmysten poistaminen, pään poistaminen, paloittelu ja fileeraus, joista syntyy jätettä tai sivutuotteita ja voi aiheutua tautien leviämisen riski;
- j) 'lisääntyneellä kuolleisuudella' tarkoitetaan selittämätöntä kuolleisuutta, joka on huomattavasti korkeammalla tasolla kuin mitä pidetään tavanomaisena kyseiselle viljelylaitokselle tai nilviäisten viljelyalueelle vallitseissa olosuhteissa. Viljelijän ja toimivaltaisen viranomaisen on yhteistyössä päätettävä se, mitä pidetään lisääntyneenä kuolleisuutena;
- k) 'tartunnalla' tarkoitetaan lisääntyvän tai muulla tavoin kehittyvän taikka piilevän taudinaiheuttajan esiintymistä isännässä tai sen pinnalla;
- l) 'tartunnan saastuttamalla vyöhykkeellä tai osastolla' tarkoitetaan vyöhykkeitä tai osastoja, joilla tartuntaa tiedetään esiintyvän;
- m) 'karanteenilla' tarkoitetaan vesieläinryhmän pitämistä eristyksissä ilman välitöntä tai välillistä kosketusta muihin vesieläimiin, jotta niitä voidaan tarkkailla määrätyn ajan ja jotta niille voidaan tarvittaessa tehdä testejä ja käsittelyjä, jätevesien asianmukainen käsittely mukaan luettuna;
- n) 'taudille alttiilla lajeilla' tarkoitetaan lajeja, joissa luonnolliset tapaukset tai luonnollisia reittejä jäljittelevä kokeellinen tartunta ovat osoittaneet taudinaiheuttajan aiheuttaman tartunnan;

- o) 'tartunnanlevittäjäillä' tarkoitetaan lajia, joka ei ole altis taudille mutta joka pystyy levittämään tartuntaa siirtämällä taudinaiheuttajia isännästä toiseen;
- p) 'vyöhykkeellä' tarkoitetaan maantieteellisesti täsmällisesti rajattua aluetta, joka muodostuu homogeenisesta hydrologisesta järjestelmästä; se sisältää osan vesistöalueesta yhdeltä tai useammalta alkulähteeltä sellaiselle luonnolliselle tai keinotekoiselle esteelle, joka estää vesieläinten vaeltamisen ylävirtaan vesistöalueen alajuoksulta, kokonaisen vesistöalueen yhdeltä tai useammalta alkulähteeltä suistoon asti tai useamman kuin yhden vesistöalueen suistoineen, jonka välityksellä näillä vesistöalueilla on epidemiologinen yhteys toisiinsa.
-

LIITE II

Vesiviljelyn tuotantoyritysten ja luvan saaneiden jalostuslaitosten virallisessa rekisterissä edellytettävät tiedot**I OSA****Luvan saaneet vesiviljelyn tuotantoyritykset**

1. Toimivaltaisen viranomaisen on säilytettävä 6 artiklassa tarkoitettussa rekisterissä seuraavat vähimmäistiedot kaikista vesiviljelyn tuotantoyrityksistä:
 - a) vesiviljelyn tuotantoyrityksen nimi ja osoite ja yhteystiedot (puhelin, telekopio, sähköpostiosoite);
 - b) annetun luvan rekisteröintinumero ja sitä koskevat muut tiedot (eli erityislupien päivämäärät, tunnistuskoodit tai -numerot, erikseen määritellyt tuotantoedellytykset ja muut luvan/lupien kannalta merkitykselliset seikat);
 - c) viljelylaitoksen maantieteellinen sijainti, joka on määritelty sopivalla kaikkia viljelypaikkoja koskevalla koordinaattijärjestelmällä (jos mahdollista paikkatietojärjestelmän (GIS) koordinaateilla);
 - d) tuotannon tarkoitus, tyyppi (eli viljelyjärjestelmän tyyppi tai tilat, kuten maalla olevat tilat, meressä olevat verkoaltaat, maalla olevat lammikot) ja enimmäismäärä, jos tätä säännellään;
 - e) mantereella sijaitsevien viljelylaitosten, lähettämöiden ja puhdistuslaitosten osalta: yksityiskohtaiset tiedot laitoksen tulo- ja poistovesityksestä;
 - f) viljelylaitoksessa kasvatettavat vesiviljelyeläinten lajit (jos viljelylaitoksessa kasvatetaan useita lajeja tai koristevesieläimiä, vähimmäisvaatimuksena on kirjattava se, tiedetäänkö minkään näistä lajeista olevan altis liitteessä IV olevassa II osassa luetelluille taudeille tai toimivan tällaisten tautien levittäjänä);
 - g) päivitetty tiedot terveystilanteesta (eli onko viljelylaitos taudista vapaa (sijaitseeko se taudista vapaassa jäsenvaltiossa, taudista vapaalla vyöhykkeellä tai osastossa), tai kuuluuko viljelylaitos ohjelmaan, jossa on tavoitteena tällaisen aseman saavuttaminen, tai jos viljelylaitos julistettu liitteessä IV tarkoitettun taudin saastuttamaksi).
2. Kun lupa annetaan nilviäisten viljelyalueelle 4 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, tämän osan 1 kohdan a alakohdassa vaadittavat tiedot on kirjattava kaikista nilviäisten viljelyalueen sisällä toimivista vesiviljelyn tuotantoyrityksistä. Tämän osan 1 kohdan b–g alakohdassa vaadittavat tiedot on kirjattava nilviäisten viljelyalueen tasolla.

II OSA**Luvan saaneet jalostuslaitokset**

Toimivaltaisen viranomaisen on säilytettävä 6 artiklassa tarkoitettussa rekisterissä seuraavat vähimmäistiedot kaikista luvan saaneista jalostuslaitoksista:

- a) luvan saaneen jalostuslaitoksen nimi ja osoite ja yhteystiedot (puhelin, telekopio, sähköpostiosoite);
- b) annetun luvan rekisteröintinumero ja sitä koskevat muut tiedot (eli erityislupien päivämäärät, tunnistuskoodit tai -numerot, erikseen määritellyt tuotantoedellytykset ja muut luvan/lupien kannalta merkitykselliset seikat);
- c) jalostuslaitoksen maantieteellinen sijainti, joka on määritelty sopivalla koordinaattijärjestelmällä (jos mahdollista paikkatietojärjestelmän (GIS) koordinaateilla);
- d) yksityiskohtaiset tiedot luvan saaneen jalostuslaitoksen jätevedenkäsittelyjärjestelmistä;
- e) luvan saaneessa jalostuslaitoksessa käsiteltyjen vesiviljelyeläinten lajit.

LIITE III

A OSA

Direktiivin 12 artiklan soveltamisessa huomioon otettava vesiviljelyvyöhykkeen tai -osaston terveystilanne

Viljeltäviksi ja istutusta varten tarkoitetut vesiviljelyeläimet

Luokka	Terveystilanne	Voidaan tuoda eläimiä	Terveystodistus		Voidaan lähettää eläimiä
			Tuonti	Lähtettäminen	
I	Taudista vapaa (49 artikla tai 50 artikla)	vain luokasta I	KYLLÄ	Ei lähetettäessä luokkiin III tai V KYLLÄ lähetettäessä luokkiin I, II tai IV	kaikkiin luokkiin
II	Seurantaohjelma (44 artiklan 1 kohta)	vain luokasta I	KYLLÄ	Ei	luokkiin III ja V
III	Ei määritelty (ei tiedetä tartunnan saastuttamaksi mutta ei taudista vapaan aseman saavuttamiseksi toteutettavan ohjelman kohteena)	luokasta I, II tai III	Ei	Ei	luokkiin III ja V
IV	Hävittämisohjelma (44 artiklan 2 kohta)	vain luokasta I	KYLLÄ	KYLLÄ	vain luokkaan V
V	Tartunnan saastuttama (39 artikla)	kaikista luokista	Ei	KYLLÄ	vain luokkaan V

B OSA

Suosittelun seuranta ja tarkastukset viljelylaitoksissa ja nilviäisten viljelyalueilla

Laitoksessa tai alueella olevat lajit	A osassa tarkoitettu terveystilanne	Riskin taso	Seuranta	Suosittelu toimivaltaisen viranomaisen tarkastusten tiheys (7 artikla)	Suosittelu vesieläinten terveydenhuollon pätevien toimijoiden tarkastusten tiheys (10 artikla)	Terveystilanteen säilyttämisen edellyttämät tarkastuksia, näytteidenottoa ja seuranta koskevat erityisvaatimukset	Huomautuksia
Ei yhtään liitteessä IV luetellulle taudille altista lajia	Luokka I Julistettu taudista vapaaksi 49 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdan tai 50 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdan mukaisesti.	Alhainen	Passiivinen	Kerran neljässä vuodessa	Kerran neljässä vuodessa	Taudista vapaan aseman säilyttämistä koskevat erityisvaatimukset 52 artiklan mukaisesti.	Sovelletaan tarkastusten suositeltua toistumistiheyttä rajoittamatta kunkin terveystilanteen osalta mainittujen erityisvaatimusten soveltamista.
Yksi tai useampi liitteessä IV luetellulle taudille altis laji	Luokka I Julistettu taudista vapaaksi 49 artiklan 1 kohdan c alakohdan tai 50 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.	Korkea	Aktiivinen, kohdennettu tai passiivinen	Kerran vuodessa	Kerran vuodessa		Nämä tarkastukset ja näytteenotto olisi kuitenkin mahdollisuuksien mukaan yhdistettävä 7 ja 10 artiklan nojalla vaadittuihin.
		Keskitasoinen		Kerran kahdessa vuodessa	Kerran kahdessa vuodessa		
		Alhainen		Kerran neljässä vuodessa	Kerran kahdessa vuodessa		
	Luokka II Ei ole julistettu taudista vapaaksi, mutta sovelletaan 44 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksyttyä seurantaohjelmaa.	Korkea	Kohdennettu	Kerran vuodessa	Kerran vuodessa	Erityisvaatimukset 44 artiklan 1 kohdan mukaisesti.	Toimivaltaisen viranomaisen tekemien tarkastusten tavoitteena on 7 artiklan mukaisesti tarkistaa, että tätä direktiiviä noudatetaan.
		Keskitasoinen		Kerran kahdessa vuodessa	Kerran kahdessa vuodessa		
		Alhainen		Kerran neljässä vuodessa	Kerran kahdessa vuodessa		
	Luokka III Ei tiedetä tartunnan saastuttamaksi, mutta ei sovelleta seurantaohjelmaa taudista vapaan aseman saavuttamiseksi.	Korkea	Aktiivinen	Kerran vuodessa	Kolme kertaa vuodessa		Vesieläinten terveydenhuollon pätevien toimijoiden tekemien tarkastusten tavoitteena on tarkistaa eläinten terveystilanne, neuvoo vesiviljelytuotannon harjoittajaa vesieläinten terveyteen liittyvissä kysymyksissä ja toteuttaa tarvittaessa eläinlääkintötoimenpiteitä.
		Keskitasoinen		Kerran vuodessa	Kaksi kertaa vuodessa		
		Alhainen		Kerran kahdessa vuodessa	Kerran vuodessa		
	Luokka IV Tiedetään tartunnan saastuttamaksi, mutta sovelletaan hävittämishjelmaa 44 artiklan 2 kohdan mukaisesti.	Korkea	Kohdennettu	Kerran vuodessa	Kerran vuodessa	Erityisvaatimukset 44 artiklan 2 kohdan mukaisesti.	
		Keskitasoinen		Kerran kahdessa vuodessa	Kerran kahdessa vuodessa		
		Alhainen		Kerran neljässä vuodessa	Kerran kahdessa vuodessa		
	Luokka V Tiedetään tartunnan saastuttamaksi. Sovelletaan V luvussa säädettyjä vähimmäistorjuntatoimenpiteitä.	Korkea	Passiivinen	Kerran neljässä vuodessa	Kerran vuodessa	Erityisvaatimukset V luvun mukaisesti.	
		Keskitasoinen		Kerran neljässä vuodessa	Kerran kahdessa vuodessa		
		Alhainen		Kerran neljässä vuodessa	Kerran neljässä vuodessa		

Riskin tasot

Riskiltään korkea viljelylaitos tai nilviäisten viljelyalue on laitos tai alue,

- a) jolla on korkea riski saada tauteja muista viljelylaitoksista tai luonnonvaraisista kannoista tai levittää tauteja niihin;
- b) joka toimii sellaisissa viljelyolosuhteissa, jotka saattavat lisätä taudinpurkausten riskiä (suuri biomassa, huono veden laatu) ottaen huomioon laitoksessa tai alueella olevat lajit;
- c) joka myy eläviä vesieläimiä jatkoviljelyyn tai istutuksiin.

Riskiltään keskitasoinen viljelylaitos tai nilviäisten viljelyalue on laitos tai alue,

- a) jolla on keskitasoinen riski saada tauteja muista viljelylaitoksista tai luonnonvaraisista kannoista tai levittää tauteja niihin;
- b) joka toimii sellaisissa viljelyolosuhteissa, jotka eivät välttämättä lisää taudinpurkausten riskiä (keskisuuri biomassa ja keskinkertainen veden laatu) ottaen huomioon laitoksessa tai alueella olevat lajit;
- c) joka myy eläviä vesieläimiä lähinnä ihmisravinnoksi.

Riskiltään alhainen viljelylaitos tai nilviäisten viljelyalue on laitos tai alue,

- a) jolla on pieni riski saada tauteja muista viljelylaitoksista tai luonnonvaraisista kannoista tai levittää tauteja niihin;
- b) joka toimii sellaisissa viljelyolosuhteissa, jotka eivät lisää taudinpurkausten riskiä (pieni biomassa, hyvä veden laatu) ottaen huomioon laitoksessa tai alueella olevat lajit;
- c) joka myy eläviä vesieläimiä yksinomaan ihmisravinnoksi.

Terveyden seurannan tyypit

Passiiviseen seurantaan sisältyy se, että tiettyjen tautien tai lisääntyneen kuolleisuuden ilmetessä tai niitä epäiltäessä asiasta on välittömästi tehtävä ilmoitus. Tällöin on tehtävä tutkimus V luvun 2 jakson mukaisesti.

Aktiiviseen seurantaan on sisällyttävä:

- a) toimivaltaisen viranomaisen tai muun pätevän terveysalan toimijan toimivaltaisen viranomaisen puolesta tekemä rutiinitarkastus;
- b) vesiviljelyeläinten populaation tutkiminen viljelylaitoksessa tai nilviäisten viljelyalueella kliinisen taudin varalta;
- c) diagnosoitavien näytteiden kerääminen, jos epäillään jotakin luettelossa mainittua tautia tai jos tarkastuksen yhteydessä havaitaan lisääntyneitä kuolleisuutta;
- d) välittömästi tehtävä pakollinen ilmoitus tiettyjen tautien tai lisääntyneen kuolleisuuden ilmetessä tai niitä epäiltäessä.

Kohdennettuun seurantaan on sisällyttävä:

- a) toimivaltaisen viranomaisen tai muun pätevän terveysalan toimijan toimivaltaisen viranomaisen puolesta tekemä rutiinitarkastus;
- b) määrättyjen näytteiden ottaminen vesiviljelyeläimistä ja näytteiden testaaminen spesifisillä menetelmillä tiettyjen patogeenien varalta;
- c) välittömästi tehtävä pakollinen ilmoitus tiettyjen tautien tai lisääntyneen kuolleisuuden ilmetessä tai niitä epäiltäessä.

LIITE IV

Tautien luettelo

I OSA

Tautien luetteloimista koskevat perusteet

- A. Eksoottisten tautien on täytettävä seuraavat 1 sekä joko 2 tai 3 kohdassa asetetut vaatimukset.
1. Tauti on yhteisössä eksoottinen, eli sen esiintymistä ei ole osoitettu yhteisön vesiviljelyssä eikä taudinaiheuttajaa tiedetä esiintyvän yhteisön vesissä.
 2. Jos tauti kulkeutuu yhteisöön, siitä voi aiheutua merkittäviä taloudellisia vaikutuksia joko yhteisön vesiviljelyalan tuotannon menetyksinä tai vesiviljelyeläimillä ja niistä saatavilla tuotteilla käytävän kaupan mahdollisuuksien rajoituksina.
 3. Jos tauti kulkeutuu yhteisöön, sillä voi olla haitallinen ympäristövaikutus sellaisten vesieläinlajien luonnonvaraisiin populaatioihin, jotka ovat niin arvokas luonnonvara, että niitä on suojeltava yhteisön lainsäädännöllä tai kansainvälisillä säännöksillä.
- B. Muiden kuin eksoottisten tautien on täytettävä seuraavat 1, 4, 5, 6, 7 ja 2 tai 3 kohdassa asetetut vaatimukset.
1. Useat jäsenvaltiot tai useiden jäsenvaltioiden alueet ovat tietystä taudista vapaita.
 2. Jos tauti kulkeutuu kyseisestä taudista vapaaseen jäsenvaltioon, siitä voi aiheutua merkittäviä taloudellisia vaikutuksia. Näitä voi aiheutua joko tuotannon menetyksinä – tautiin ja sen torjuntaan liittyvät vuotuiset kustannukset ylittävät 5 prosenttia taudille alttiiden vesiviljeltyjen eläinlajien tuotannon arvosta alueella – tai vesiviljelyeläimillä ja niistä saatavilla tuotteilla käytävän kansainvälisen kaupan mahdollisuuksien rajoituksina.
 3. Taudilla on esiintyessään osoitettu olevan – siinä tapauksessa, että se kulkeutuu taudista vapaaseen jäsenvaltioon – haitallinen ympäristövaikutus sellaisten vesieläinlajien luonnonvaraisiin populaatioihin, jotka ovat niin arvokas luonnonvara, että niitä on suojeltava yhteisön lainsäädännöllä tai kansainvälisillä säännöksillä.
 4. Tautia on vaikea torjua ja hallita viljelylaitoksissa tai nilviäisten viljelyalueilla ilman tiukkoja torjuntatoimenpiteitä ja kaupan rajoituksia.
 5. Tautia voidaan torjua jäsenvaltiotasolla, sillä kokemus on osoittanut, että on mahdollista perustaa ja pitää yllä taudista vapaita vyöhykkeitä tai osastoja ja että niiden ylläpitäminen on kustannustehokasta.
 6. Vesiviljelyeläinten markkinoille saattamisen aikana on olemassa riski siitä, että tauti levittäytyy pysyvästi alueelle, joka ei aiemmin ollut tartunnan saastuttama.
 7. Tartunnan saaneille vesieläimille on saatavilla luotettavia ja yksinkertaisia testejä. Testien on oltava spesifisiä ja herkkiä, ja testausmenetelmien on oltava yhteisön tasolla yhdenmukaistettuja.

II OSA

Luettelut taudit

EKSOOTTISET TAUDIT

	TAUTI	TAUDILLE ALTTIIT LAJIT
KALAT	Epitsoottinen vertamuodostavan kudoksen kuolio (EHN)	Kirjolohi (<i>Oncorhynchus mykiss</i>) ja ahven (<i>Perca fluviatilis</i>)
	Epitsoottinen ulseratiivinen syndrooma (EUS)	Genera: <i>Catla</i> , <i>Channa</i> , <i>Labeo</i> , <i>Mastacembelus</i> , <i>Mugil</i> , <i>Puntius</i> ja <i>Trichogaster</i>
NILVIÄISET	<i>Bonamia exitiosa</i> -loisen aiheuttama tartunta	Australianosteri (<i>Ostrea angasi</i>) ja chilenosteri (<i>Ostrea chilensis</i>)
	<i>Perkinsus marinus</i> -loisen aiheuttama tartunta	Tyynenmerenosteri (<i>Crassostrea gigas</i>) ja amerikanosteri (<i>Crassostrea virginica</i>)
	<i>Microcytos mackini</i> -loisen aiheuttama tartunta	Tyynenmerenosteri (<i>Crassostrea gigas</i>), amerikanosteri (<i>Crassostrea virginica</i>), olympiaosteri (<i>Ostrea conchaphila</i>) ja osteri (<i>Ostrea edulis</i>)
ÄYRIÄISET	Taura-syndrooma	Seuraavat katkaravut: <i>Penaeus setiferus</i> , <i>Penaeus stylirostris</i> ja <i>Penaeus vannamei</i>
	Yellowhead-tauti	Seuraavat katkaravut: <i>P. aztecus</i> , <i>P. duorarum</i> , <i>P. japonicus</i> , <i>Penaeus monodon</i> , <i>P. setiferus</i> , <i>P. stylirostris</i> ja <i>P. vannamei</i>

MUUT KUIN EKSOOTTISET TAUDIT

	TAUTI	TAUDILLE ALTTIIT LAJIT
KALAT	Karpin kevätviremia (SVC)	Marmoripaksuotsa (<i>Aristichthys nobilis</i>), kultakala (<i>Carassius auratus</i>), ruutana (<i>Carassius carassius</i>), ruohokarppi (<i>Ctenopharyngodon idellus</i>), karppi ja koikarppi (<i>Cyprinus carpio</i>), hopeapaksuotsa (<i>Hypophthalmichthys molitrix</i>), monni (<i>Silurus glanis</i>) ja suutari (<i>Tinca tinca</i>)
	Virusperäinen verenvuotoseptikemia (VHS-tauti)	Silli (<i>Clupea</i> spp.), siika (<i>Coregonus</i> spp.), hauki (<i>Esox lucius</i>), kolja (<i>Gadus aeglefinus</i>), tyynenmerenturska (<i>Gadus macrocephalus</i>), turska (<i>Gadus morhua</i>), tyynenmerenlohset (<i>Oncorhynchus</i> spp.), kirjolohi (<i>Oncorhynchus mykiss</i>), made (<i>Onos mustelus</i>), taimen (<i>Salmo trutta</i>), piikkikampela (<i>Scophthalmus maximus</i>), kilohaili (<i>Sprattus sprattus</i>) ja harjus (<i>Thymallus thymallus</i>)
	Tarttuva vertamuodostavan kudoksen kuolio (IHN)	Koiralohi (<i>Oncorhynchus keta</i>), hopealohi (<i>O. kisutch</i>), kirsikkalohi (<i>O. masou</i>), kirjolohi (<i>O. mykiss</i>), punalohi (<i>O. nerka</i>), kyttyrälohi (<i>O. rhodurus</i>), kuningaslohi (<i>O. tshawytscha</i>) ja lohi (<i>Salmo salar</i>)
	Koikarpin herpesvirus (KHV-tauti)	Karppi ja koikarppi (<i>Cyprinus carpio</i>)
	Tarttuva lohen anemia (ISA-tauti)	Kirjolohi (<i>Oncorhynchus mykiss</i>), lohi (<i>Salmo salar</i>) ja taimen (<i>Salmo trutta</i>)
NILVIÄISET	Marteilioosi-nilviäistauti (<i>Marteilia refringens</i>)	Australianosteri (<i>Ostrea angasi</i>), chilenosteri (<i>O. chilensis</i>), osteri (<i>O. edulis</i>), argentiinanosteri (<i>O. puelchana</i>), sinisimpukka (<i>Mytilus edulis</i>), välimerensimpukka (<i>M. galloprovincialis</i>)
	Bonamioosi-nilviäistauti (<i>Bonamia ostreae</i>)	Australianosteri (<i>Ostrea angasi</i>), chilenosteri (<i>O. chilensis</i>), olympiaosteri (<i>O. conchaphila</i>), aasianosteri (<i>O. denselammellosa</i>), osteri (<i>O. edulis</i>) ja argentiinanosteri (<i>O. puelchana</i>)
ÄYRIÄISET	Valkopilkkutauti (White spot disease)	Kaikki <i>Decapoda</i> -lahkoon kuuluvat äyriäiset

LITE V

Vaatimukset jäsenvaltion, vyöhykkeen tai osaston julistamiselle taudista vapaaksi**I OSA****Taudista vapaa jäsenvaltio**

1. Historiallisilla perusteilla

1.1 Jäsenvaltiota, jossa esiintyy taudille alttiita lajeja mutta jossa ei vähintään 10 vuoteen ennen taudista vapaan aseman hakemista ole havaittu kyseistä tautia kertaakaan huolimatta taudin kliinisen ilmentymän kannalta suotuisista olosuhteista, voidaan pitää taudista vapaana, jos

- a) bioturvallisuutta koskevia perustoimenpiteitä on sovellettu keskeytyksettä vähintään kymmenen vuoden ajan ennen taudista vapaan aseman hakemista;
- b) luonnonvaraisissa kannoissa ei tiedetä esiintyvän tartuntaa;
- c) toteutetaan tehokkaasti kauppaa ja tuontia koskevia ehtoja, joiden tarkoituksena on estää taudin kulkeutuminen jäsenvaltioon.

Jäsenvaltion, joka haluaa saada itselleen tämän kohdan mukaisen taudista vapaan aseman, on toimitettava 49 artiklan mukaisesti hakemus ennen 1 päivää marraskuuta 2008. Tämän päivän jälkeen taudista vapaan asema voidaan myöntää ainoastaan I osan 2 kohdan mukaisesti.

1.2 Edellä olevassa 1.1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin bioturvallisuutta koskeviin perustoimenpiteisiin on kuuluttava vähintään seuraavat osatekijät:

- a) on pakollista ilmoittaa taudista ja myös sen epäilystä toimivaltaiselle viranomaiselle;
- b) kaikkialla kyseisessä jäsenvaltiossa on käytössä varhaishavaintojärjestelmä, jonka ansiosta toimivaltainen viranomainen voi tehokkaasti tehdä tautia koskevia selvityksiä ja raportoida asiasta ja jolla varmistetaan erityisesti:
 - i) tautiepäilyä, uutta tautia tai selittämätöntä kuolleisuutta vastaavien mahdollisten kliinisten oireiden nopea tunnistaminen viljelylaitoksilla tai nilviäisten viljelyalueilla tai luonnonssa;
 - ii) nopea tiedottaminen tilanteesta toimivaltaiselle viranomaiselle, jotta diagnostiset tutkimukset voidaan aloittaa mahdollisimman pian.

1.3 Edellä olevassa 1.2 kohdan b alakohdassa mainittuun varhaishavaintojärjestelmään on sisällyttävä ainakin seuraavat osatekijät:

- a) vesiviljelyalan yritysten henkilöstön tai vesiviljelyeläinten jalostuksessa mukana olevien henkilöiden on laajalti tunnettava taudin esiintymistä vastaavat oireet, ja eläinlääkärit tai vesieläinten terveyden asiantuntijat on koulutettu havaitsemaan tautien epätavallinen esiintyminen ja raportoimaan asiasta;
- b) eläinlääkärit tai vesieläinten terveyden asiantuntijat on koulutettu tunnistamaan epäilyttävät tautitapaukset ja raportoimaan niistä;
- c) toimivaltaisella viranomaisella on käytettävissään laboratorioita, jotka pystyvät diagnosoimaan ja erottamaan toisistaan luettelossa mainitut ja uudet taudit.

2. Kohdennetun seurannan perusteella

Jäsenvaltiota, jossa viimeisin tiedossa oleva kliininen havainto taudista on tehty taudista vapaan aseman hakemista edeltäneiden 10 vuoden aikana tai jossa tartuntatilanne ennen kohdennettua seuranta on tuntematon esimerkiksi siksi, että taudin kliinisen ilmentymän kannalta suotuisia olosuhteita ei ole esiintynyt, voidaan pitää tietystä taudista vapaana, jos

- a) jäsenvaltio täyttää 1.2 kohdassa vahvistetut tautien torjunnan perusedellytykset;

ja

- b) 49 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyjen menetelmien mukainen kohdennettu seuranta on ollut käytössä vähintään kaksi vuotta ilman, että taudinaiheuttajaa on havaittu viljelylaitoksissa tai nilviäisten viljelyalueilla, joilla kasvatetaan taudille alttiita lajeja.

Jos jäsenvaltiossa on alueita, joilla viljelylaitosten tai nilviäisten viljelyalueiden määrä on rajallinen eikä kohdennetulla seurannalla näin ollen saada niiltä riittävästi epidemiologisia tietoja, mutta näillä alueilla on joidenkin taudille alttiiden lajien luonnonvaraisia kantoja, mainitut luonnonvaraiset kannat on otettava mukaan kohdennettuun seurantaan.

II OSA

Taudista vapaa vyöhyke tai osasto

1. Vyöhykkeet

1.1 Vyöhykkeeseen voi sisältyä

- a) kokonainen vesistöalue alkulähteeltä suistoon asti;

tai

- b) osa vesistöalueesta yhdeltä tai useammalta alkulähteeltä sellaiselle luonnolliselle tai keinotekoiselle esteelle, joka estää vesieläinten vaeltamisen ylävirtaan vesistöalueen alajuoksulta;

tai

- c) useampi kuin yksi vesistöalue suistoineen, jonka välityksellä näillä vesistöalueilla on epidemiologinen yhteys toisiinsa.

Vyöhykkeen maantieteelliset rajat on esitettävä selkeästi kartalla.

- 1.2 Jos vyöhyke sijaitsee useamman kuin yhden jäsenvaltion alueella, sitä ei voida julistaa taudista vapaaksi vyöhykkeeksi, jolleivät 1.3, 1.4 ja 1.5 kohdassa esitetyt edellytykset täyty vyöhykkeen kaikilla alueilla. Tällöin on kumminkin kyseeseen tulevan jäsenvaltion haettava hyväksyntää omalla alueellaan olevalle vyöhykkeen osalle.

- 1.3 Vyöhyke, jolla esiintyy taudille alttiita lajeja mutta jolla ei vähintään 10 vuoteen ennen taudista vapaan aseman hakemista ole havaittu kyseistä tautia kertaakaan huolimatta taudin kliinisen ilmentymän kannalta suotuisista olosuhteista, voidaan katsoa taudista vapaaksi, jos se tarpeellisin muutoksin täyttää I osan 1 kohdassa säädetyt vaatimukset.

Jäsenvaltion, joka haluaa saada itselleen tämän kohdan mukaisen taudista vapaan aseman, on ilmoitettava aikomuksestaan 50 artiklan 2 kohdan mukaisesti ennen 1 päivää marraskuuta 2008. Tämän päivän jälkeen taudista vapaan asema voidaan myöntää ainoastaan I osan 2 kohdan mukaisesti.

- 1.4 Vyöhyke, jolla viimeisin tiedossa oleva kliininen havainto taudista on tehty taudista vapaan aseman hakemista edeltäneiden 10 vuoden aikana tai jolla tartuntatilanne ennen kohdennettua seuranta on tuntematon esimerkiksi siksi, että taudin kliinisen ilmentymän kannalta suotuisia olosuhteita ei ole esiintynyt, voidaan katsoa taudista vapaaksi, jos se tarpeellisin muutoksin täyttää I osan 2 kohdassa säädetyt vaatimukset.

- 1.5 Tarvittaessa on perustettava puskurivyöhyke, jolla otetaan käyttöön seurantaohjelma. Puskurivyöhykkeen rajat on määriteltävä siten, että se suojaaa taudilta vapaata vyöhykettä taudin passiiviselta kulkeutumiselta.

2. Osastot, jotka muodostuvat yhdestä tai useammasta viljelylaitoksesta tai nilviäisten viljelyalueesta, joiden tiettyä tautia koskeva terveystilanne riippuu ympäröivien luonnonvesien kyseistä tautia koskevasta terveystilanteesta
 - 2.1 Osasto voi koostua yhdestä tai useammasta viljelylaitoksesta tai viljelylaitosten tai nilviäisten viljelyalueiden ryhmästä tai rypäästä, jota voidaan pitää yhtenä epidemiologisena yksikkönä maantieteellisen sijaintinsa ja muihin viljelylaitosten tai nilviäisten viljelyalueiden ryhmiin tai rypäisiin olevan etäisyyden vuoksi edellyttäen, että kaikki osaston muodostavat viljelylaitokset kuuluvat yhteiseen bioturvallisuusjärjestelmään. Osaston maantieteelliset rajat on esitettävä selkeästi kartalla.
 - 2.2 Osasto, jossa esiintyy taudille alttiita lajeja mutta jossa ei vähintään 10 vuoteen ennen taudista vapaan aseman hakemista ole havaittu kyseistä tautia kertaakaan huolimatta taudin kliinisen ilmentymän kannalta suotuisista olosuhteista, voidaan katsoa taudista vapaaksi, jos se tarpeellisin muutoksin täyttää tämän liitteen I osan 1 kohdassa säädetty vaatimukset.

Jäsenvaltioiden, jotka haluavat, että tätä säännöstä sovelletaan niihin, on ilmoitettava tästä aikomuksestaan 50 artiklan 2 kohdan mukaisesti ennen 1 päivää marraskuuta 2008. Tämän päivän jälkeen taudista vapaa asema voidaan myöntää ainoastaan I osan 2 kohdan mukaisesti.
 - 2.3 Osasto, jossa viimeisin tiedossa oleva kliininen havainto taudista on tehty taudista vapaan aseman hakemista edeltäneiden 10 vuoden aikana tai jossa tartuntatilanne osastossa tai osastoa ympäröivissä vesissä ennen kohdennettua seurantaa on tuntematon, esimerkiksi koska taudin kliinisen ilmentymän kannalta suotuisia olosuhteita ei ole esiintynyt, voidaan katsoa taudista vapaaksi, jos se tarpeellisin muutoksin täyttää I osan 2 kohdassa säädetty vaatimukset.
 - 2.4 Kuhunkin osastoon kuuluvaan viljelylaitokseen tai nilviäisten viljelyalueeseen sovelletaan toimivaltaisen viranomaisen määräämiä lisätoimenpiteitä, jos tämän katsotaan olevan tarpeen tautien kulkeutumisen ehkäisemiseksi. Näihin toimenpiteisiin voi sisältyä osaston ympärille perustettava puskurivyöhyke, jonka alueella otetaan käyttöön seurantaohjelma, samoin kuin lisätoimet, joilla suojaudutaan mahdollisten taudinaiheuttajan kantajien tai taudinvälittäjien kulkeutumista vastaan.
3. Osastot, jotka muodostuvat yhdestä tai useammasta yksittäisestä viljelylaitoksesta, joiden tiettyä tautia koskeva terveystilanne ei riipu ympäröivien luonnonvesien kyseistä tautia koskevasta terveystilanteesta
 - 3.1 Osasto voi koostua
 - a) yksittäisestä viljelylaitoksesta, jota voidaan pitää yhtenä epidemiologisena yksikkönä, koska eläinten terveydentila ympäröivissä vesissä ei vaikuta siihen;

tai

 - b) useammasta kuin yhdestä viljelylaitoksesta, joista kukin osastoon kuuluva viljelylaitos täyttää 3.1 kohdan a alakohdassa ja 3.2–3.6 kohdassa vahvistetut perusteet, mutta joita on pidettävä yhtenä epidemiologisena yksikkönä, koska eläinten siirtäminen viljelylaitoksesta toiseen on laajamittaista, edellyttäen, että kaikki viljelylaitokset kuuluvat yhteiseen bioturvallisuusjärjestelmään.
 - 3.2 Osastoon on johdettava vettä
 - a) sellaisen vedenkäsittelyjärjestelmän kautta, joka inaktivoi kyseisen taudinaiheuttajan taudin kulkeutumisriskin vähentämiseksi hyväksyttävälle tasolle;

tai

 - b) suoraan kaivosta, porakaivosta tai lähteestä. Jos tällainen vesilähde on viljelylaitoksen alueen ulkopuolella, vesi on johdettava suoraan viljelylaitokseen ja ohjattava putkea pitkin.
 - 3.3 Vedessä on oltava sellaiset luonnolliset tai keinotekoiset esteet, jotka estävät ympäröivissä vesistöissä olevia vesieläimiä tulemasta osaston viljelylaitoksiin.
 - 3.4 Osastoa on tarvittaessa suojattava tulvilta ja ympäröivistä vesistöistä peräisin olevan veden virtaamiselta osastoon.
 - 3.5 Osaston on tarpeellisin muutoksin täytettävä I osan 2 kohdassa säädetty vaatimukset.

- 3.6 Osastoon sovelletaan toimivaltaisen viranomaisen määräämiä lisätoimenpiteitä, jos tämän katsotaan olevan tarpeen tautien kulkeutumisen ehkäisemiseksi. Tällaisiin toimenpiteisiin saattavat kuulua lisätoimet, jotka suojaavat mahdollisten taudinaiheuttajan kantajien tai taudinvälittäjien kulkeutumiselta.
- 3.7 Edellä olevaa 3.2 kohdan a alakohtaa koskevista täytäntöönpanotoimenpiteistä säädetään 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.
4. Yksittäisiä viljelylaitoksia, jotka käynnistävät toimintansa tai aloittavat sen uudelleen, koskevat erityissäännökset
- 4.1 Uusi viljelylaitos, joka täyttää 3.1 kohdan a alakohdassa ja 3.2–3.6 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia mutta joka aloittaa toimintansa taudista vapaaksi julistetusta osastosta peräisin olevilla vesiviljelyeläimillä, voidaan katsoa taudista vapaaksi ilman hyväksynnän edellytyksenä olevaa näytteenottoa.
- 4.2. Viljelylaitos, joka tauon jälkeen aloittaa uudelleen toimintansa taudista vapaaksi julistetusta osastosta peräisin olevilla vesiviljelyeläimillä ja joka täyttää 3.1 kohdan a alakohdassa ja 3.2–3.6 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, voidaan katsoa taudista vapaaksi ilman hyväksynnän edellytyksenä olevaa näytteenottoa edellyttäen, että
- toimivaltainen viranomainen tuntee viljelylaitoksen terveystilannetta koskevat tiedot sen neljän viimeisen toimintavuoden ajalta; jos kyseinen viljelylaitos on ollut toiminnassa alle neljä vuotta, otetaan kuitenkin huomioon sen todellinen toiminta-aika;
 - viljelylaitoksella ei ole toteutettu eläinten terveyteen liittyviä toimenpiteitä liitteessä IV olevan II osan luettelossa mainittujen tautien osalta eikä näitä tauteja ole aiemmin esiintynyt tällä viljelylaitoksella;
 - laitos puhdistetaan ja desinfioidaan ennen vesiviljelyeläinten, mätimunien tai sukusolujen tuomista viljelylaitokseen, minkä jälkeen sitä pidetään tarpeen mukaan tyhjiällä tietyn ajan.
-

LIITE VI

Laboratorioiden tehtävät ja velvollisuudet**I OSA****Yhteisön vertailulaboratoriot**

1. Voidakseen tulla nimetyksi yhteisön vertailulaboratorioksi 55 artiklan mukaisesti laboratorioiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:
 - a) niillä on oltava riittävän pätevää henkilöstöä, joka on saanut toimialallaan sovellettavia diagnoosi- ja analyysimenetelmiä koskevan asianmukaisen koulutuksen, sekä myös yhteisössä esiintyviin hätätilanteisiin käytettävissä oleva koulutettu henkilöstö;
 - b) niillä on oltava niille osoitettujen tehtävien suorittamisessa tarvittavat välineet ja tuotteet;
 - c) niillä on oltava asianmukainen hallinnollinen infrastruktuuri;
 - d) niiden on varmistettava, että niiden henkilöstö noudattaa luottamuksellisuutta tiettyjen aiheiden, tulosten tai tiedonantojen suhteen;
 - e) niillä on riittävä kansainvälisten standardien ja käytäntöjen tuntemus;
 - f) niillä on tarvittaessa oltava käytettävissään ajan tasalla oleva luettelo saatavilla olevista vertailuaineista ja reagensseista sekä ajan tasalla oleva luettelo tällaisten aineiden ja reagenssien valmistajista ja toimittajista;
 - g) niiden on otettava huomioon kansallinen ja yhteisön tason tutkimustoiminta.
2. Komissio voi kuitenkin nimetä ainoastaan sellaisia laboratorioita, jotka toimivat ja jotka on arvioitu ja akkreditoitu seuraavien eurooppalaisten standardien mukaisesti ottaen huomioon tässä direktiivissä eri testausmenetelmille vahvistetut perusteet:
 - a) EN ISO/IEC 17025: Testaus- ja kalibrointilaboratorioiden pätevyys. Yleiset vaatimukset;
 - b) EN 45002: Testauslaboratorioiden arviointi. Yleiset ohjeet;
 - c) EN 45003: Kalibrointi- ja testauslaboratorioiden akkreditointijärjestelmä. Toimintaa ja tunnustamista koskevat yleiset vaatimukset.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu testauslaboratorioiden akkreditointi ja arviointi voi käsittää yksittäisiä testejä tai testisarjoja.
4. Yhteisön vertailulaboratoriot voivat yhden tai useamman vastuulle kuuluvan taudin osalta hyödyntää toisissa jäsenvaltioissa tai EFTAn jäsenvaltioissa sijaitsevien laboratorioiden ammattitaitoa ja valmiuksia edellyttäen, että kyseiset laboratoriot täyttävät tämän liitteen 1, 2 ja 3 kohdassa säädetyt vaatimukset. Aikomuksesta hyödyntää tällaista yhteistyötä on ilmoitettava niiden tietojen yhteydessä, jotka toimitetaan 55 artiklan 1 kohdan mukaisesti tapahtuvan nimeämisen perustaksi. Yhteisön vertailulaboratorio säilyy kuitenkin jäsenvaltioissa sijaitsevien kansallisten vertailulaboratorioiden ja komission välisenä yhteyspisteenä.
5. Yhteisön vertailulaboratorioiden on
 - a) sovitettava tietyn taudin diagnosoimiseksi jäsenvaltioissa käytettäviä menetelmiä yhteen komissiota kuullen, erityisesti seuraavien toimenpiteiden avulla:
 - i) kyseisen taudin patogeenikantojen tyypittäminen, säilyttäminen ja tarvittaessa toimittaminen yhteisön diagnosipalvelun helpottamiseksi;
 - ii) standardiseerumien ja muiden vertailureagenssien toimittaminen kansallisille vertailulaboratorioille jäsenvaltioissa käytettyjen testien ja reagenssien standardoimiseksi, silloin kun edellytetään serologisia testejä;

- iii) yhteisön diagnostisia menetelmiä vertailevien määräajoin suoritettavien testien järjestäminen jäsenvaltioiden nimeämien kansallisten vertailulaboratorioiden kanssa tiedon hankkimiseksi yhteisössä käytetyistä diagnostisista menetelmistä ja yhteisössä tehtyjen testien tuloksista;
- iv) kyseisen taudin aiheuttajaa ja muita olennaisia taudinaiheuttajia koskevan asiantuntemuksen ylläpitäminen nopean erotusdiagnoosin mahdollistamiseksi;
- b) avustettava aktiivisesti kyseisen taudin taudinpurkausten diagnosoimisessa jäsenvaltioissa tutkimalla sille taudinmäärityksen vahvistamista, luonnehdintaa ja epidemiologisia tutkimuksia varten lähetettyjä taudinaiheuttajien isolaatteja;
- c) helpotettava laboriodiagnostiikan asiantuntijoiden koulutusta tai jatkokoulutusta diagnostisten menetelmien yhdenmukaistamiseksi koko yhteisössä;
- d) tehtävä yhteistyötä toimialaansa kuuluvien eläintautien diagnostisten menetelmien osalta niiden kolmansien maiden toimivaltaisten laboratorioiden kanssa, joissa näitä tauteja esiintyy;
- e) tehtävä yhteistyötä asiaan liittyvien OIE:n vertailulaboratorioiden kanssa vastuulleen kuuluvien, liitteessä IV olevassa II osassa lueteltujen eksoottisten tautien osalta;
- f) koottava ja toimitettava eteenpäin tietoa niistä eksoottisista ja kotoperäisistä taudeista, joita on mahdollisesti kehittämissä yhteisön vesiviljelyalalla.

II OSA

Kansalliset vertailulaboratoriot

1. Direktiivin 56 artiklan nojalla nimetyt kansalliset vertailulaboratoriot ovat vastuussa diagnostisten standardien ja menetelmien yhteensovittamisesta vastuualueillaan kyseisessä jäsenvaltiossa. Kansallisten vertailulaboratorioiden on
 - a) sitouduttava ilmoittamaan viivytystä toimivaltaiselle viranomaiselle tietoonsa tulleesta jotakin liitteessä IV tarkoitettua tautia koskevasta epäilystä;
 - b) sovitettava, asianomaista yhteisön vertailulaboratoriota kuullen, yhteen vastuulleen kuuluvien tautien määrittämiseksi jäsenvaltioissa käytettäviä menetelmiä;
 - c) avustettava aktiivisesti kyseisen taudin taudinpurkausten diagnosoimisessa tutkimalla sille taudinmäärityksen vahvistamista, luonnehdintaa ja epidemiologisia tutkimuksia varten lähetettyjä taudinaiheuttajien isolaatteja;
 - d) helpotettava laboriodiagnostiikan asiantuntijoiden koulutusta tai jatkokoulutusta diagnostisten menetelmien yhdenmukaistamiseksi koko yhteisössä;
 - e) huolehdittava liitteessä IV olevassa II osassa lueteltujen eksoottisten tautien kaikkien taudinpurkausten ja kyseisessä liitteessä lueteltujen muiden kuin eksoottisten tautien primääritaudinpurkausten positiivisten tulosten vahvistamisesta;
 - f) järjestettävä kansallisen tason diagnostisia menetelmiä vertailevia määräajoin suoritettavia testejä jäsenvaltioiden 57 artiklan mukaisesti nimeämien laboratorioiden kanssa tiedon hankkimiseksi jäsenvaltioissa käytetyistä diagnostisista menetelmistä ja yhteisössä tehtyjen testien tuloksista;
 - g) tehtävä yhteistyötä 55 artiklassa tarkoitettun yhteisön vertailulaboratorion kanssa ja osallistuttava yhteisön vertailulaboratorioiden järjestämiin vertaileviin testeihin;
 - h) varmistettava säännöllinen ja avoin vuoropuhelu kotimaansa toimivaltaisten viranomaisten kanssa;
 - i) toimittava sekä oltava arvioituja ja akkreditoituja seuraavien eurooppalaisten standardien mukaisesti ottaen huomioon tässä direktiivissä vahvistetut perusteet eri testausmenetelmille:
 - i) EN ISO/IEC 17025: Testaus- ja kalibrointilaboratorioiden pätevyys. Yleiset vaatimukset;
 - ii) EN 45002: Testauslaboratorioiden arviointi. Yleiset ohjeet;
 - iii) EN 45003: Kalibrointi- ja testauslaboratorioiden akkreditointijärjestelmä. Toimintaa ja tunnustamista koskevat yleiset vaatimukset.

2. Edellä 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettu testauslaboratorioiden akkreditointi ja arviointi voi käsittää yksittäisiä testejä tai testisarjoja.
3. Jäsenvaltiot voivat nimetä kansallisia vertailulaboratorioita, jotka eivät täytä tämän osan 1 kohdan i alakohdan vaatimuksia, jos toiminta standardin EN ISO/IEC 17025 nojalla on käytännössä vaikeaa, edellyttäen että laboratorio toimii laadunvarmistusta noudattaen standardissa ISO 9001 esitettyjen suuntaviivojen mukaisesti.
4. Jäsenvaltiot voivat antaa alueellaan sijaitsevalle kansalliselle vertailulaboratoriolle luvan hyödyntää yhden tai useamman vastuulleen kuuluvan taudin osalta muiden 57 artiklan mukaisesti nimettyjen laboratorioiden ammattitaitoa ja valmiuksia edellyttäen, että kyseiset laboratoriot täyttävät tämän osan asiaankuuluvat vaatimukset. Kansallinen vertailulaboratorio säilyy kuitenkin jäsenvaltion toimivaltaisen keskusviranomaisen ja yhteisön vertailulaboratorion välisenä yhteyspisteenä.

III OSA

Jäsenvaltioissa nimetyt laboratoriot

1. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi nimetä laboratorioita diagnoosien tekemiseen 57 artiklan mukaisesti ainoastaan, jos ne täyttävät seuraavat vaatimukset: Näiden laboratorioiden on
 - a) sitouduttava ilmoittamaan viivytyksettä toimivaltaiselle viranomaiselle tietoonsa tulleesta jotakin liitteessä IV tarkoitettua tautia koskevasta epäilystä;
 - b) sitouduttava osallistumaan kansallisen vertailulaboratorion järjestämiin diagnostisia menetelmiä vertaileviin testeihin;
 - c) toimittava sekä oltava arvioituja ja akkreditoituja seuraavien eurooppalaisten standardien mukaisesti ottaen huomioon tässä direktiivissä vahvistetut perusteet eri testausmenetelmille:
 - i) EN ISO/IEC 17025: Testaus- ja kalibrointilaboratorioiden pätevyys. Yleiset vaatimukset;
 - ii) EN 45002: Testauslaboratorioiden arviointi. Yleiset ohjeet;
 - iii) EN 45003: Kalibrointi- ja testauslaboratorioiden akkreditointijärjestelmä. Toimintaa ja tunnustamista koskevat yleiset vaatimukset.
2. Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu testauslaboratorioiden akkreditointi ja arviointi voi käsittää yksittäisiä testejä tai testisarjoja.
3. Jäsenvaltiot voivat nimetä laboratorioita, jotka eivät täytä tämän osan 1 kohdan c alakohdan i alakohdan vaatimuksia, jos toiminta standardin EN ISO/IEC 17025 nojalla on käytännössä vaikeaa, edellyttäen että laboratorio toimii laadunvarmistusta noudattaen standardissa ISO 9001 esitettyjen suuntaviivojen mukaisesti.
4. Toimivaltaisen viranomaisen on peruutettava nimeäminen, jos tässä liitteessä tarkoitettujen edellytykset eivät enää täyty.

LIITE VII

VALMIUSSUUNNITELMIA KOSKEVAT PERUSTEET JA VAATIMUKSET

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden valmiussuunnitelmat täyttävät ainakin seuraavat vaatimukset:

1. Huolehditaan siitä, että valmiussuunnitelman täytäntöönpanoon on tarvittava oikeudellinen toimivalta ja että voidaan toteuttaa nopea ja toimiva hävittämisohjelma.
2. Huolehditaan siitä, että käytettävissä on hätärahoja ja taloudellisia resursseja, jotta voidaan kattaa kaikki liitteessä IV olevassa II osassa lueteltujen eksoottisten tautien torjuntaan liittyvät näkökohdat.
3. Luodaan komentoketju, jotta taataan nopea ja tehokas päätöksenteko liitteessä IV lueteltujen eksoottisten tautien tai uusien tautien käsittelyssä. Keskustasolla toimivan päätöksentekoyksikön on vastattava torjuntastrategioiden yleisestä johtamisesta.
4. Jäsenvaltioilla on yksityiskohtaiset suunnitelmat, joiden avulla voidaan liitteessä IV olevassa II osassa lueteltujen eksoottisten tautien tai uusien tautien taudinpurkausten ilmetessä perustaa viipymättä paikallisia taudintorjuntakeskuksia ja toteuttaa taudintorjunta- ja ympäristönsuojelutoimenpiteitä paikallistasolla.
5. Jäsenvaltiot varmistavat yhteistyön toimivaltaisten viranomaisten ja toimivaltaisten ympäristöviranomaisten ja -elinten välillä siten, että varmistetaan eläinlääkintätoimien ja ympäristön turvallisuuteen liittyvien näkökohtien asianmukainen yhteensovittaminen.
6. Huolehditaan siitä, että käytettävissä on riittävät resurssit nopean ja tehokkaan ohjelman toteuttamiseksi, henkilöstö-, väline- ja laboratoriokapasiteetti mukaan luettuna.
7. Käytettävissä on ajan tasalla oleva toimintakäsikirja, joka sisältää yksityiskohtaisen, kattavan ja käytännöllisen kuvauksen kaikista toimista, menettelyistä, ohjeista ja torjuntatoimenpiteistä, jotka on toteutettava käsiteltävässä liitteessä IV olevassa II osassa lueteltuja eksoottisia tauteja tai uusia tauteja.
8. Tarvittaessa on käytössä yksityiskohtaiset suunnitelmat hätärokotusten suorittamiseksi.
9. Henkilöstölle annetaan säännöllisesti eläinkulkuautien kliinisiä oireita, epidemiologia selvityksiä ja torjuntaa sekä reaaliaikaisia hälytysharjoituksia koskevaa koulutusta sekä viestintätaitoihin liittyvää koulutusta, jotta henkilöstön jäsenet voivat järjestää kulloinkin esiintyvää tautia koskevia valistuskampanjoita viranomaisille, viljelijöille ja eläinlääkäreille.
10. Valmiussuunnitelmissa varaudutaan siihen, että käytettävissä on oltava resurssit lyhyellä aikavälillä ilmenevien lukuisien taudinpurkausten torjumiseksi.
11. Rajoittamatta asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 säädettyjen eläinlääkintää koskevien vaatimusten soveltamista valmiussuunnitelmat on laadittava siten, että taudinpurkauksen ilmetessä varmistetaan, että kuolleiden vesieläinten ja vesieläinjätteen laajamittainen hävittäminen tehdään vaarantamatta eläinten ja ihmisten terveyttä sekä käyttäen käsittelyjä ja menetelmiä, joilla estetään ympäristön vahingoittuminen ja joilla varmistetaan erityisesti
 - i) mahdollisimman alhainen riski maaperälle, ilmalle, pinta- ja pohjavesille, kasveille ja eläimille;
 - ii) mahdollisimman vähäiset melu- tai hajuhaitat;
 - iii) mahdollisimman vähäiset haittavaikutukset luontoon tai erityisalueisiin.
12. Suunnitelmissa on määritettävä ne paikat ja yritykset, joissa kuolleet eläimet ja eläinjäte voidaan taudinpurkauksen ilmetessä käsitellä tai hävittää asetuksen (EY) N:o 1774/2002 mukaisesti.

LIITE VIII

VASTAAVUUSTAULUKKO

Tämä direktiivi	Kumotut direktiivit		
	91/67/ETY	93/53/ETY	95/70/EY
1 artiklan 1 kohdan a alakohta	1 artiklan ensimmäinen alakohta	—	—
1 artiklan 1 kohdan b alakohta	—	—	—
1 artiklan 1 kohdan c alakohta	—	1 artikla	1 artikla
1 artiklan 2 kohta	—	20 artiklan 2 kohta	12 artiklan 2 kohta
2 artiklan 1 kohta	—	—	—
2 artiklan 2 kohta	—	—	—
2 artiklan 3 kohta	1 artiklan toinen kohta	—	—
3 artikla	2 artikla	2 artikla	2 artikla
4 artikla	—	—	—
5 artikla	—	—	—
6 artikla	—	—	—
7 artikla	—	—	—
8 artiklan 1 kohta	—	3 artiklan 2 kohta	3 artiklan 2 kohta
8 artiklan 2 kohta	—	—	—
8 artiklan 3 kohta	—	—	—
8 artiklan 4 kohta	—	—	—
9 artikla	—	—	—
10 artikla	—	—	4 artikla
11 artikla	—	—	—
12 artikla	—	—	—
13 artiklan 1 kohta	4 artiklan ensimmäinen kohta	—	—
13 artiklan 2 kohta	4 artiklan toinen kohta	—	—
14 artiklan 1 kohdan a alakohta	7 artiklan 1 kohta, 8 artiklan 1 kohta	—	—
14 artikla 1 kohdan b alakohta	—	—	—
14 artiklan 2 kohta	16 artiklan 1 kohta	—	—
14 artiklan 3 kohta	16 artiklan 1 kohta	—	—
14 artiklan 4 kohta	—	—	—
15 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 2 kohta	—	—
15 artiklan 2 kohta	—	—	—
15 artiklan 3 kohta	3 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 2 kohta	—	—
15 artiklan 4 kohta	—	—	—

Tämä direktiivi	Kumotut direktiivit		
	91/67/ETY	93/53/ETY	95/70/EY
16 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäinen virke 7 artiklan 1 kohdan b alakohta 8 artiklan 1 kohdan a alakohta 8 artiklan 1 kohdan b alakohta	—	—
16 artiklan 2 kohta	—	—	—
17 artikla	—	—	—
18 artiklan 1 kohta	9 artikla	—	—
18 artiklan 2 kohta	—	—	—
19 artiklan 1 kohta	—	—	—
19 artiklan 2 kohta	9 artiklan 2 kohta	—	—
20 artikla	14 artiklan 3 kohta	—	—
21 artikla	—	—	—
22 artikla	19 artiklan 1 kohta	—	—
23 artiklan 1 kohta	—	—	—
23 artiklan 2 kohta	22 artikla	—	—
23 artiklan 3 kohta	19 artiklan 2 kohta	—	—
23 artiklan 4 kohta	19 artiklan 3 kohta	—	—
23 artiklan 5 kohta	—	—	—
24 artikla	21 artikla	—	—
25 artiklan a alakohta	20 artikla	—	—
25 artiklan b alakohta	—	—	—
25 artiklan c alakohta	—	—	—
25 artiklan d alakohta	21 artiklan 2 kohta	—	—
25 artiklan e alakohta	—	—	—
26 artikla	—	4 artikla	5 artiklan 1 kohta
27 artikla	—	—	5 artiklan 5 kohta
28 artiklan a alakohta	—	5 artiklan 1 kohta 10 artiklan 1 kohdan a alakohta	5 artiklan 2 kohdan a alakohta
28 artiklan b alakohta	—	5 artiklan 2 kohdan b alakohta 10 artiklan 1 kohdan c alakohta	5 artiklan 2 kohdan b alakohta
29 artiklan 1 kohta	—	5 artiklan 2 kohdan h alakohta 6 artiklan a alakohdan seitsemäs luetelmakohta 8 artiklan 1 kohta 9 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke 10 artiklan 1 kohdan b alakohta	4 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan kolmas luetelmakohta 5 artiklan 4 kohdan ensimmäinen ja neljäs alakohta

Tämä direktiivi	Kumotut direktiivit		
	91/67/ETY	93/53/ETY	95/70/EY
29 artiklan 2 kohta	—	5 artiklan 2 kohdan i alakohta	5 artiklan 4 kohdan toinen ja neljäs alakohta
29 artiklan 3 kohta	—	6 artiklan b alakohta 6 artiklan d alakohta 8 artiklan 2 kohta 8 artiklan 3 kohta 9 artiklan 2 kohta	—
29 artiklan 4 kohta	—	5 artiklan 2 kohdan i alakohdan toinen luettel-makohta	—
30 artikla	—	5 artiklan 4 kohta	5 artiklan 3 kohta
31 artikla	—	—	—
32 artikla	—	5 artiklan 2 kohta, 6 artikla	4 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan toinen luettel-makohta, 5 artiklan 2 kohdan b alakohta, 5 artiklan 4 kohdan kolmas ja neljäs alakohta
33 artiklan 1 kohta	3 artiklan 3 kohta	6 artiklan a alakohdan neljäs luettel-makohta	—
33 artiklan 2 kohta	—	6 artiklan a alakohdan neljäs luettel-makohta	—
33 artiklan 3 kohta	—	—	—
33 artiklan 4 kohta	—	—	—
34 artiklan 1 kohta	—	5 artiklan 2 kohdan c alakohta 6 artiklan a alakohdan ensimmäinen ja kolmas luettel-makohta	—
34 artiklan 2 kohta	—	6 artiklan a alakohdan neljäs luettel-makohta	—
35 artikla	—	6 artiklan a alakohdan toinen, viides ja kuudes luettel-makohta	—
36 artikla	—	—	—
37 artiklan a alakohta	—	—	—
37 artiklan b alakohta	—	—	5 artiklan 3 kohta
38 artiklan 1 kohta	—	9 artiklan 1 kohdan toinen virke	—
38 artiklan 2 kohta	—	9 artiklan 3 kohta	—
38 artiklan 3 kohta	—	—	—
39 artiklan a alakohta	—	10 artiklan 1 kohdan c alakohta	4 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan ensimmäinen luettel-makohta
39 artiklan b alakohta	—	—	—
39 artiklan c alakohta	—	10 artiklan 1 kohdan c alakohta	—
39 artiklan d alakohta	—	—	—
40 artikla	—	7 artikla	—

Tämä direktiivi	Kumotut direktiivit		
	91/67/ETY	93/53/ETY	95/70/EY
41 artikla	—	—	—
42 artikla	—	—	—
43 artikla	—	—	—
44 artiklan 1 kohta	10 artikla	10 artiklan 2 kohta	—
44 artiklan 2 kohta	10 artikla	10 artiklan 2 kohta	—
45 artikla	10 artiklan 1 kohta	—	—
46 artikla	—	—	—
47 artikla	—	6 artiklan a alakohdan ensimmäinen luettelma-kohta 15 artikla	—
48 artiklan 1 kohta	—	14 artiklan 1 kohta	—
48 artiklan 2 kohta	—	14 artiklan 1 kohta	—
48 artiklan 3 kohta	—	—	—
48 artiklan 4 kohta	—	—	—
49 artiklan 1 kohta	5 artiklan 1 kohta	—	—
49 artiklan 2 kohta	—	—	—
49 artiklan 3 kohta	15 artikla	—	—
50 artiklan 1 kohta	5 artiklan 1 kohta 6 artiklan 1 kohta	—	—
50 artiklan 2 kohta	—	—	—
50 artiklan 3 kohta	5 artiklan 1 kohta	—	—
50 artiklan 4 kohta	15 artikla	—	—
51 artiklan 1 kohta	—	—	—
51 artiklan 2 kohta	5 artiklan 2 kohta	—	—
52 artikla	—	—	—
53 artiklan 1 kohta	—	—	—
53 artiklan 2 kohta	—	—	—
53 artiklan 3 kohta	—	9 artiklan 1 kohdan toinen virke	—
54 artiklan 1 kohta	—	—	—
54 artiklan 2 kohta	—	6 artiklan d alakohta 8 artiklan 3 kohta	—
54 artiklan 3 kohta	—	—	—
55 artiklan 1 kohta	—	13 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohta
55 artiklan 2 kohta	—	13 artiklan 2 kohta	7 artiklan 2 kohta
55 artiklan 3 kohta	—	—	—
56 artiklan 1 kohta	—	12 artiklan 1 kohta 12 artiklan 4 kohta	6 artiklan 2 kohta 6 artiklan 3 kohta
56 artiklan 2 kohta	—	—	—
56 artiklan 3 kohta	—	12 artiklan 6 kohta	6 artiklan 5 kohta
56 artiklan 4 kohta	—	—	—
56 artiklan 5 kohta	—	12 artiklan 1 kohta 12 artiklan 3 kohta	6 artiklan 2 kohta

Tämä direktiivi	Kumotut direktiivit		
	91/67/ETY	93/53/ETY	95/70/EY
57 artiklan a alakohta	—	11 artiklan 2 kohta	—
57 artiklan b alakohta	—	11 artiklan 1 kohta	6 artiklan 1 kohta
57 artiklan c alakohta	—	—	—
58 artiklan 1 kohta	17 artikla	16 artikla	8 artikla
58 artiklan 2 kohta	22 artikla	—	—
58 artiklan 3 kohta	17 artikla	—	—
59 artikla	—	—	—
60 artikla	—	—	—
61 artiklan 1 kohta	—	—	—
61 artiklan 2 kohta	25 artikla	18 artikla	9 artikla
61 artiklan 3 kohta	9 artiklan 3 kohta, 17 artiklan 2 kohta	18 a artikla	4 artiklan 2 kohta 5 artiklan 4 kohdan neljäs alakohta 8 artiklan 4 kohta
62 artikla	26 artikla 27 artikla	19 artikla	10 artikla
63 artikla	—	—	—
64 artikla	—	—	—
65 artikla	29 artikla	20 artikla	12 artikla
66 artikla	—	—	13 artikla
67 artikla	30 artikla	21 artikla	14 artikla

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 24 päivänä lokakuuta 2006,

tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista tehdyn päätöksen 90/424/ETY muuttamisesta

(2006/782/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyssä neuvoston päätöksessä 90/424/ETY ⁽³⁾ säädetään mahdollisuudesta myöntää yhteisön rahoitustukea jäsenvaltioille tiettyjen eläintautien hävittämistä varten. Mainitussa päätöksessä annetaan nykyisellään mahdollisuus myöntää yhteisön rahoitusta myös lohen tarttuvan anemian (ISA) ja tarttuvan verta muodostavan kudoksen kuolion (IHN) hävittämiseen; molemmat taudit koskevat lohikalaja.
- (2) ISA:ta ja IHN:ää koskeville taudintorjuntatoimille voidaan myöntää yhteisön rahoitustukea ainoastaan kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevasta yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä 17 päivänä joulukuuta 1999 annettun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2792/1999 ⁽⁴⁾ nojalla.
- (3) Kun otetaan huomioon vesiviljelyeläimiin ja niistä saataviin tuotteisiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista sekä vesieläinten tiettyjen tautien ehkäisemisestä ja torjunnasta 24 päivänä lokakuuta 2006 annettun

neuvoston direktiivin 2006/88/EY ⁽⁵⁾ antaminen, on aiheellista muuttaa päätöstä 90/424/ETY niin, että yhteisön rahoitustukea voidaan myöntää myös sellaisiin hävittämistoimenpiteisiin, joita jäsenvaltiot toteuttavat torjuakseen vesiviljeltyjen eläinten muita tauteja, joita yhteisön torjuntasäännökset koskevat.

- (4) Jäsenvaltiot voivat saada rahoitusosuuksia kansallisten kalatalous- ja vesiviljelyalojensa tukemiseen Euroopan kalatalousrahastosta 27 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006 ⁽⁶⁾ nojalla. Mainitun asetuksen 32 artiklassa annetaan jäsenvaltioille oikeus myöntää varoja vesiviljelyssä ilmenevien tautien hävittämiseen päätöksen 90/424/ETY mukaisesti.
- (5) Varat vesiviljeltyjen eläinten tautien hävittämiseen olisi myönnettävä niiden asetuksen (EY) N:o 1198/2006 nojalla perustettujen toimenpideohjelmien puitteissa, joiden talousarvio vahvistetaan ohjelmakauden alussa.
- (6) Yhteisön myöntämää rahoitustukea vesiviljeltyjen eläinten tautien torjuntaan olisi sen osalta, onko se direktiivissä 2006/88/EY säädettyjen torjuntasäännösten mukaista, tarkasteltava samojen menettelyjen mukaisesti, joita sovelletaan maaeläinten tiettyjen tautien tarkasteluun ja torjuntaan.
- (7) Sen vuoksi on aiheellista soveltaa päätöksessä 90/424/ETY säädettyjä rahoitustukeen sovellettavia menettelyjä myös asetuksen (EY) N:o 1198/2006 mukaisesti tapahtuvaan rahoitustuen myöntämiseen vesiviljeltyjen eläinten tautien torjuntaan.
- (8) On aiheellista, että tämä päätöstä aletaan soveltaa samaan aikaan kuin direktiiviä 2006/88/EY.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 27. huhtikuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EUVL C 88, 11.4.2006, s. 13. Lausunto annettu muun kuin pakollisen kuulemisen johdosta.

⁽³⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 19, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2006/53/EY (EUVL L 29, 2.2.2006, s. 37).

⁽⁴⁾ EYVL L 337, 30.12.1999, s. 10, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 485/2005 (EUVL L 81, 30.3.2005, s. 1).

⁽⁵⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 14.

⁽⁶⁾ EUVL L 223, 15.8.2006, s. 1.

- (9) Päätös 90/424/ETY olisi sen vuoksi muutettava tämän mukaisesti,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös 90/424/ETY seuraavasti:

- 1) Lisätään 3 artiklan 1 kohtaan luetelmakohdat seuraavasti:
- ”epitsoottinen vertamuodostavan kudoksen kuolio (EHN) kaloissa,
 - epitsoottinen ulseratiivinen syndrooma (EUS) kaloissa,
 - Bonamia exitiosa -loisen aiheuttama tartunta,
 - Perkinsus marinus -loisen aiheuttama tartunta,
 - Microcytos mackini -loisen aiheuttama tartunta,
 - Taura-syndrooma äyriäisissä,
 - Yellowhead-tauti äyriäisissä.”
- 2) Lisätään artikla seuraavasti:

”3 b artikla

Jäsenvaltiot voivat myöntää varoja Euroopan kalatalousrahastosta 27 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006 (*) 17 artiklan mukaisesti perustettujen toimenpideohjelmien puitteissa tämän päätöksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vesiviljeltyjen eläinten eksoottisten tautien hävittämiseen tämän päätöksen 3 artiklan 3, 4 ja 5 kohdassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti edellyttäen, että noudatetaan vesiviljelyeläimiin ja niistä saataviin tuotteisiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista 24 päivänä lokakuuta 2006 annetun direktiivin 2006/88/EY (**) V luvun 3 jaksossa säädettyjä taudin torjuntaa ja hävittämistä koskevia vähimmäistoimenpiteitä.

(*) EUVL L 223, 15.8.2006, s. 1.

(**) EUVL L 328, 24.11.2006, s. 14.”

- 3) Korvataan 5 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 3 artiklan 1 kohdassa olevaa luetteloa voidaan tilanteen kehittymisen mukaan täydentää 41 artiklassa säädetyn menettelyä noudattaen taudeilla, jotka on ilmoitettava eläintaudeista ilmoittamisesta yhteisössä 21 päivänä joulukuuta 1982 annetun neuvoston direktiivin 82/894/ETY (*) mukaisesti sekä vesiviljeltyihin eläimiin tarttuvilla taudeilla. Luetteloa voidaan myös muuttaa tai karsia sen huomioon

ottamiseksi, miten tiettyjen tautien torjumiseksi yhteisön tasolla päätettyjen toimien toteuttamisessa on edistytty.

(*) EYVL L 378, 31.12.1982, s. 58, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 2004/216/EY (EUVL L 67, 5.3.2004, s. 27).”

- 4) Lisätään 24 artiklaan kohta seuraavasti:

”13. Jäsenvaltiot voivat myöntää varoja asetuksen (EY) N:o 1198/2006 17 artiklan mukaisesti perustettujen toimenpideohjelmien puitteissa vesiviljeltyjen eläinten sellaisten tautien hävittämiseksi, joita tarkoitetaan liitteessä.

Varat myönnetään tässä artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti seuraavin mukautuksin:

- a) tuen määrän on oltava asetuksessa (EY) N:o 1198/2006 säädetyn mukainen;
- b) tämän artiklan 8 ja 9 kohtaa ei sovelleta.

Hävittäminen on suoritettava direktiivin 2006/88/EY 38 artiklan 1 kohdan mukaisesti tai sellaisen hävittämisohjelman mukaisesti, joka on laadittu, hyväksytty ja toteutettu mainitun direktiivin 44 artiklan mukaisesti.”

- 5) Lisätään liitteeseen ryhmän I kohdalle luetelmakohdat seuraavasti:

- ”karpin kevätviremia (SVC)
- kirjolohen verenvuotoseptikemia (VHS-tauti)
- koikarpin herpesvirus
- bonamioosi-nilviäistäuti (*Bonamia ostreae*)
- marteilioosi-nilviäistäuti (*Marteilia refringens*)
- valkopilkkutauti (White spot disease) äyriäisissä.”.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä elokuuta 2008.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 24 päivänä lokakuuta 2006.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
J. KORKEAOJA

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osastoa soveltamalla annetut säädökset)

NEUVOSTON PUITEPÄÄTÖS 2006/783/YOS,

tehty 6 päivänä lokakuuta 2006,

vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta menetetyksi tuomitsemista koskeviin päätöksiin

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 31 artiklan 1 kohdan a alakohdan sekä 34 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

ottaa huomioon Tanskan kuningaskunnan aloitteen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto korosti, että vastavuoroisen tunnustamisen periaatteesta olisi tultava oikeudellisen yhteistyön kulmakivi unionissa sekä siviili- että rikosoikeudellisissa asioissa.
- (2) Tampereen Eurooppa-neuvoston päätelmien 51 kohdan mukaan rahanpesu on keskeisellä sijalla järjestäytyneessä rikollisuudessa ja se olisi kitkettävä kaikkialta, missä sitä esiintyy; Eurooppa-neuvosto on päättänyt pitää huolen siitä, että ryhdytään konkreettisiin toimiin rikoksen tuottaman hyödyn jäljittämiseksi, jäädyttämiseksi, takavarikoimiseksi ja menetetyksi tuomitsemiseksi. Tältä osin Eurooppa-neuvosto kehottaa päätelmiensä 55 kohdassa lähentämään rahanpesun torjuntaa koskevia rikosoikeudellisia säännöksiä ja menettelyjä (esimerkiksi varojen jäljittäminen, jäädyttäminen ja menetetyksi tuomitseminen).
- (3) Kaikki jäsenvaltiot ovat ratifioineet rikoksen tuottaman hyödyn rahanpesusta, etsinnästä, takavarikosta ja menetetyksi tuomitsemisesta 8 päivänä marraskuuta 1990 tehdyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen ("vuoden 1990 yleissopimus"). Yleissopimus velvoittaa sen allekirjoittaneita sopimuspuolia tunnustamaan ja panemaan täytäntöön toisen sopimuspuolen päätökset menetetyksi tuomitsemisesta tai saattamaan pyynnön omien toimivalttaisten viranomaistensa käsittelyyn menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tekemiseksi ja sen täytäntöön

panemiseksi. Sopimuspuolet voivat evätä menetetyksi tuomitsemista koskevan pyynnön muun muassa silloin, jos rikos, jota pyyntö koskee, ei olisi rikos pyynnön vastaanottaneen sopimuspuolen lainsäädännön mukaan, tai jos rikos, jota pyyntö koskee, ei voi olla perusteena menetetyksi tuomitsemiselle pyynnön vastaanottaneen sopimuspuolen lainsäädännön mukaan.

- (4) Neuvosto hyväksyi 30 päivänä marraskuuta 2000 toimenpideohjelman rikosasioissa annettujen päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen täytäntöönpanemiseksi pitäen ensisijaisena painopistealueena (toimenpiteet 6 ja 7) sellaisen välineen hyväksymistä, jonka nojalla vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta sovelletaan todistusaineiston ja omaisuuden jäädyttämiseen. Ohjelman 3.3 kohdan mukaan toimenpideohjelman on vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen mukaisesti määrä parantaa jäsenvaltiossa tehdyn, menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanoa toisessa jäsenvaltiossa muun muassa rikoksen uhrille palautettavan omaisuuden osalta, ottaen huomioon vuoden 1990 yleissopimus. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi tällä puitepäätöksellä vähennetään sen soveltamisalalla perusteita täytäntöönpanosta kieltäytymiselle ja sillä lakkautetaan kaikki jäsenvaltioiden väliset järjestelmät, joilla menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös muunnetaan kansalliseksi päätökseksi.
- (5) Neuvoston puitepäätöksessä 2001/500/YOS ⁽³⁾ vahvistetaan rahanpesua ja rikoksentekevälaineiden ja rikoksen tuottaman hyödyn tunnistamista, jäljittämistä, jäädyttämistä, takavarikoimista ja menetetyksi tuomitsemista koskevat säännökset. Puitepäätöksen mukaan jäsenvaltiot eivät saa tehdä tai pitää voimassa varauksia vuoden 1990 yleissopimuksen menetetyksi tuomitsemista koskevan 2 artiklan osalta siltä osin kuin rikoksesta voi enimmäkseen seurata yli yhden vuoden pituinen vankeusrangaistus tai vapaudenrajoituksen käsittävä turvaamistoimenpide.
- (6) Neuvosto hyväksyi 22 päivänä heinäkuuta 2003 puitepäätöksen 2003/577/YOS omaisuuden tai todistusaineiston jäädyttämistä koskevien päätösten täytäntöönpanosta Euroopan unionissa ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EYVL C 184, 2.8.2002, s. 8.

⁽²⁾ Lausunto annettu 20. marraskuuta 2002 (EUVL C 25 E, 29.1.2004, s. 205).

⁽³⁾ EYVL L 182, 5.7.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 196, 2.8.2003, s. 45.

- (7) Järjestäytyneen rikollisuuden päävaikuttimena on taloudellinen hyöty. Järjestäytyneen rikollisuuden tehokas ennaltaehkäisy ja torjunta edellyttävät siten toimien suuntaamista rikoksen tuottaman hyödyn jäljittämiseen, jäädyttämiseen, takavarikoimiseen ja menetetyksi tuomitsemiseen. Väliaikaisten oikeudellisten toimenpiteiden, kuten jäädyttämisen ja takavarikon, vastavuoroisen tunnustamisen varmistaminen Euroopan unionissa ei yksin riitä, vaan tehokas talousrikollisuuden torjunta edellyttää myös rikoksen tuottaman hyödyn menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroista tunnustamista.
- (8) Tämän puitepäätöksen tavoitteena on helpottaa jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä omaisuuden menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten keskinäisessä tunnustamisessa ja täytäntöönpanossa, niin että jäsenvaltion on tunnustettava ja pantava täytäntöön omalla alueellaan toisen jäsenvaltion rikosasioissa toimivaltaisen tuomioistuimen tekemä päätös menetetyksi tuomitsemisesta. Tämä puitepäätös liittyy rikoksen tuottaman hyödyn, rikosentekovälineiden ja rikoksella saadun omaisuuden menetetyksi tuomitsemisesta 24 päivänä helmikuuta 2005 tehtyyn puitepäätökseen 2005/212/YOS⁽¹⁾. Viimeksi mainitun puitepäätöksen tarkoituksena on varmistaa, että kaikilla jäsenvaltioilla on tehokkaat säännöt siitä, milloin rikoksen tuottama hyöty voidaan tuomita menetetyksi, muun muassa säännöt todistustaakasta järjestäytyneeseen rikollisuuteen liittyvästä rikoksesta tuomitun henkilön hallussa olevien varojen alkuperän suhteen.
- (9) Oikeuden päätösten vastavuoroiseen tunnustamiseen ja välittömään täytäntöönpanoon perustuva jäsenvaltioiden välinen yhteistyö edellyttää luottamusta siihen, että tunnustettavat ja täytäntöön pantavat päätökset tehdään aina laillisuus-, toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita noudattaen. Samoin edellytetään, että asianosaisten tai vilpittömässä mielessä toimivien kolmansien osapuolten oikeudet turvataan. Tässä yhteydessä olisi kiinnitettävä asianmukaista huomiota siihen, että estetään oikeushenkilöiden tai luonnollisten henkilöiden epärehellisten vaatimusten menestyminen.
- (10) Tämän puitepäätöksen asianmukainen käytännön soveltaminen edellyttää asianosaisten toimivaltaisten kansallisten viranomaisten tiivistä yhteistyötä erityisesti niissä tapauksissa, jotka koskevat menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen samanaikaista täytäntöönpanoa useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa.
- (11) Tässä puitepäätöksessä käytetyt ilmaisut ”rikoksen tuottama hyöty” ja ”rikosentekovälineet” on määritelty riittävän väljästi, jotta ne kattavat tarvittaessa rikoksen kohteet.
- (12) Jos menetetyksi tuomitsemista koskevassa päätöksessä tarkoitettua omaisuuden sijainti on epäselvä, jäsenvaltioiden olisi pyrittävä selvittämään kaikin käytettävissä olevin keinoin, myös kaikkia käytettävissä olevia tietojärjestelmiä käyttäen, missä tämä omaisuus tosiasiallisesti sijaitsee.
- (13) Tässä puitepäätöksessä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa tunnustettuja ja Euroopan unionin perusoikeuskirjasta, erityisesti sen VI luvusta, ilmeneviä periaatteita. Tässä puitepäätöksessä ei ole mitään sellaista, minkä voidaan katsoa estävän kieltäytymästä menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanosta, jos on objektiivisia perusteita olettaa, että päätös menetetyksi tuomitsemisesta on tehty jonkun henkilön asettamiseksi syytteen tai rankaisemiseksi hänen sukupuolensa, rotunsa, uskontonsa, etnisen alkuperänsä, kansallisuutensa, kielen, poliittisen mielipiteensä tai sukupuolisen suuntautumisen perusteella tai että jokin kyseisistä syistä voi vahingoittaa hänen asemaansa.
- (14) Tämä puitepäätös ei estä jäsenvaltioita soveltamasta valtiosääntönsä sisältyviä, oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä, yhdistymisvapautta, lehdistönvapautta ja ilmaisunvapautta muissa viestintävälineissä koskevia säännöksiä.
- (15) Tässä puitepäätöksessä ei käsitellä omaisuuden palauttamista lailliselle omistajalleen.
- (16) Tämä puitepäätös ei vaikuta siihen, mihin tarkoitukseen jäsenvaltio käyttää päätöksen soveltamisen seurauksena saatuja varoja.
- (17) Tällä puitepäätöksellä ei rajoiteta niitä velvollisuuksia, joita jäsenvaltioilla on yleisen järjestyksen ylläpitämiseksi sekä sisäisen turvallisuuden suojaamiseksi Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 33 artiklan mukaisesti,

ON TEHNYT TÄMÄN PUITEPÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tavoite

1. Tämän puitepäätöksen tarkoituksena on vahvistaa säännöt, joiden nojalla jäsenvaltioiden on omalla alueellaan tunnustettava ja pantava täytäntöön toisen jäsenvaltion rikosasioissa toimivaltaisen tuomioistuimen tekemä päätös menetetyksi tuomitsemisesta.

2. Tämä puitepäätös ei vaikuta velvoitteeseen kunnioittaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa taattuja perusoikeuksia ja keskeisiä oikeusperiaatteita eikä niitä koskeviin oikeusviranomaisten velvoitteisiin.

⁽¹⁾ EUVL L 68, 15.3.2005, s. 49.

2 artikla

Määritelmät

Tässä puitepäätöksessä tarkoitetaan:

- a) 'päätöksen tehneellä valtiolla' jäsenvaltiota, jossa tuomioistuimien on tehnyt menetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen rikosoikeudellisessa menettelyssä;
- b) 'täytäntöönpanovaltiolla' jäsenvaltiota, jolle päätös menetyksi tuomitsemisesta on toimitettu täytäntöönpanoa varten;
- c) 'menetyksi tuomitsemista koskevalla päätöksellä' ja 'päätöksellä menetyksi tuomitsemisesta' tuomioistuimen oikeudenkäynnissä rikoksen tai rikosten perusteella määräämää lopullista seuraamusta tai toimenpidettä, jolla omaisuus otetaan lopullisesti pois;
- d) 'omaisuudella' kaikenlaista aineellista tai aineetonta, irtainta tai kiinteää omaisuutta sekä oikeudellisia asiakirjoja ja todistuksia omistus- tai muusta oikeudesta tällaiseen omaisuuteen, jonka päätöksen tehneen valtion tuomioistuin on päättänyt:
- i) olevan rikoksen tuottamaa hyötyä tai tällaisen hyödyn arvoa kokonaan tai osittain vastaavaa omaisuutta,
- tai
- ii) muodostavan tällaisen rikoksen tekovälineen,
- tai
- iii) olevan menetyksi tuomittavaa, koska päätöksen tehneessä jäsenvaltiossa sovelletaan puitepäätöksen 2005/212/YOS 3 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja laajempia valtuuksia menetyksi tuomitsemiseen,
- tai
- iv) olevan menetyksi tuomittavaa päätöksen tehneen valtion lainsäädännön mukaisten, laajempia valtuuksia menetyksi tuomitsemiseen koskevien muiden säännösten nojalla.
- e) 'rikoksen tuottamalla hyödyllä' rikoksista koituvaa taloudellista etuutta. Se voi olla mitä tahansa omaisuutta;
- f) 'rikosentekovälineillä' omaisuutta, jota osaksi tai kokonaan käytetään tai aiotaan käyttää millä tavalla tahansa rikoksen tai rikosten tekemiseen;
- g) 'kansalliseen kulttuuriperintöön kuuluvat kulttuuriesineet' määritellään jäsenvaltion alueelta laittomasti vietyjen kulttuuriesineiden palauttamisesta 15 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/7/ETY⁽¹⁾ 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

(1) EYVL L 74, 27.3.1993, s. 74, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/38/EY (EYVL L 187, 10.7.2001, s. 43).

- h) jos menetyksi tuomitsemista koskevaan päätökseen johtava rikosoikeudellinen menettely sisältää esirikoksen sekä rahanpesua, 8 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettu rikos tarkoittaa esirikosta.

3 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten määrittäminen

1. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava neuvoston pääsihteeristölle, mikä viranomainen tai mitkä viranomaiset ovat sen lainsäädännön mukaisesti toimivaltaisia toimimaan tämän puitepäätöksen mukaisesti, kun kyseinen jäsenvaltio on

— päätöksen tehnyt valtio

tai

— täytäntöönpanovaltio.

2. Sen estämättä, mitä 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, kukin jäsenvaltio voi, jos sen sisäinen järjestelmä sitä edellyttää, nimetä yhden tai useamman keskusviranomaisen, jonka tehtävänä on menetyksi tuomitsemista koskevien päätösten hallinnollinen lähettäminen ja vastaanottaminen ja toimivaltaisten viranomaisten avustaminen.

3. Neuvoston pääsihteeristö toimittaa kyseiset tiedot kaikkien jäsenvaltioiden ja komission saataville.

4 artikla

Menetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen lähettäminen

1. Jos kyseessä on rahamäärän menetyksi tuomitsemista koskeva päätös, menetyksi tuomitsemista koskeva päätös ja 2 kohdassa edellytetty todistus, jonka malli on liitteessä, voidaan lähettää sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa päätöksen tehneen valtion toimivaltaisella viranomaisella on perustellut syyt uskoa sillä luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä, jota vastaan päätös menetyksi tuomitsemisesta on tehty, olevan omaisuutta tai tuloja.

Jos kyseessä on tietyn omaisuuden menetyksi tuomitsemista koskeva päätös, menetyksi tuomitsemista koskeva päätös ja todistus voidaan lähettää sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa päätöksen tehneen valtion toimivaltaisella viranomaisella on perustellut syyt uskoa menetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen kohteena olevaa omaisuutta olevan.

Jos ei ole olemassa perusteita, joiden nojalla päätöksen tehnyt valtio voisi määrittää, mihin jäsenvaltioon päätös menetyksi tuomitsemisesta voidaan lähettää, menetyksi tuomitsemista koskeva päätös voidaan lähettää sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa on sen luonnollisen henkilön asuinpaikka tai sen oikeushenkilön rekisteröity kotipaikka, jota vastaan menetyksi tuomitsemista koskeva päätös on tehty.

2. Päätöksen tehneen valtion toimivaltaisen viranomaisen on lähetettävä menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös tai sen oikeaksi todistettu jäljennös ja todistus suoraan sen täytäntöönpanemiseen toimivaltaiselle täytäntöönpanovaltion viranomaiselle jollakin sellaisella tavalla, josta voidaan esittää kirjallinen todiste, niin että täytäntöönpanovaltio voi todeta aitouden. Alkuperäinen päätös menetetyksi tuomitsemisesta tai sen oikeaksi todistettu jäljennös ja alkuperäinen todistus on täytäntöönpanovaltion pyynnöstä lähetettävä tälle. Kaiken virallisen yhteydenpidon on tapahduttava suoraan mainittujen toimivaltaisten viranomaisten välillä.

3. Päätöksen tehneen valtion toimivaltaisen viranomaisen on allekirjoitettava todistus ja todistettava se sisällöltään oikeaksi.

4. Jos viranomainen, joka on toimivaltainen panemaan menetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöön, ei ole päätöksen tehneen valtion toimivaltaisen viranomaisen tiedossa, viimeksi mainitun on suoritettava kaikki tarpeelliset tiedustelut, myös Euroopan oikeudellisen verkoston yhteyspisteiden kautta, saadakseen tietoja täytäntöönpanovaltiolta.

5. Jos menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen vastaanottavalla täytäntöönpanovaltion viranomaisella ei ole toimivaltaa tunnustaa päätöstä ja toteuttaa sen täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä, sen on viran puolesta lähetettävä päätös viranomaiselle, joka on toimivaltainen panemaan päätöksen täytäntöön, ja ilmoitettava siitä päätöksen tehneen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle.

5 artikla

Menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen lähettäminen yhdelle tai useammalle täytäntöönpanovaltiolle

1. Päätös menetetyksi tuomitsemisesta voidaan lähettää 4 artiklan mukaisesti vain yhdelle täytäntöönpanovaltiolle kerrallaan, ellei 2 ja 3 kohdasta muuta johdu.

2. Tietyn omaisuuden menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös voidaan lähettää useampaan täytäntöönpanovaltioon samanaikaisesti, jos:

— päätöksen tehneen valtion toimivaltaisella viranomaisella on perustellut syyt uskoa, että menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen kohteena olevaa omaisuutta on eri täytäntöönpanovaltioissa,

tai

— tietyn menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen kohteena olevan omaisuuden täytäntöönpano edellyttää toimia useammassa täytäntöönpanovaltiossa,

tai

— päätöksen tehneen valtion toimivaltaisella viranomaisella on perustellut syyt uskoa, että tietty menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen kohteena oleva omaisuus on yhdessä kahdesta tai useammasta nimetyistä täytäntöönpanovaltiosta.

3. Rahamäärän menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös voidaan lähettää samanaikaisesti useampaan täytäntöönpanovaltioon, jos päätöksen tehneen valtion toimivaltainen viranomainen katsoo, että siihen on erityinen tarve, esimerkiksi, jos:

— asianomaista omaisuutta ei ole jäädytetty neuvoston puitepäätöksen 2003/577/YOS mukaisesti,

tai

— sen omaisuuden arvo, joka voidaan saada menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanosta päätöksen tehneessä valtiossa ja jossakin täytäntöönpanovaltiossa, ei todennäköisesti riitä päätöksen panemiseksi täytäntöön sen koko määrän osalta.

6 artikla

Rikokset

1. Menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on pantava täytäntöön ilman teon kaksoisrangaistavuuden tutkimista, jos teko, joka johti menetetyksi tuomitsemista koskevaan päätökseen, muodostaa jonkin tai joitakin seuraavista rikoksista päätöksen tehneen valtion lainsäädännössä määriteltyinä ja jos siitä voidaan päätöksen tehneessä valtiossa määrätä vapausrangaistus, joka on enimmillään vähintään kolme vuotta:

— rikollisjärjestöön osallistuminen

— terrorismi

— ihmiskauppa

— lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ja lapsipornografia

— huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laitton kauppa

— aseiden, ampumatarvikkeiden ja räjähteiden laitton kauppa

— lahjonta

— petos, mukaan lukien Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 26 päivänä heinäkuuta 1995 tehdyssä yleissopimuksessa tarkoitettu Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuva petos

— rahanpesu

— rahan, mukaan lukien euron, väärentäminen

— tietoverkkorikollisuus

— ympäristörikollisuus, mukaan lukien uhanalaisten eläinlajien laitton kauppa ja uhanalaisten kasvilajien ja -lajikkeiden laitton kauppa

— laittomassa maahantulossa ja maassa oleskelussa avustaminen

— tahallinen henkirikos, vakava pahoinpitely ja vakavan ruumiinvamman aiheuttaminen

— ihmisen elinten ja kudosten laitton kauppa

- ihmisryöstö, vapaudenriisto ja panttivangiksi ottaminen
- rasismi ja muukalaisviha
- järjestäytynyt varkausrikollisuus tai aseellinen ryöstö
- kulttuuriomaisuuden, mukaan lukien antiikki- ja taidesineiden, laitton kauppa
- petollinen menettely
- ryöstöntapainen kiristys ja kiristys
- tuotteiden laitton väärentäminen ja jäljentäminen
- hallinnollisten asiakirjojen väärentäminen ja kaupankäynti väärennöksillä
- maksuvälineväärennykset
- hormonivalmisteiden ja muiden kasvua edistävien aineiden laitton kauppa
- ydin- ja radioaktiivisten aineiden laitton kauppa
- varastettujen ajoneuvojen kauppa
- raiskaus
- murhapoltto
- Kansainvälisen rikostuomioistuimen tuomiovaltaan kuuluvat rikokset
- ilma-aluksen tai aluksen kaappaus
- tuhotyö.

2. Neuvosto voi yksimielisesti ja kuultuaan Euroopan parlamenttia Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 39 artiklan 1 kohdan edellytyksin päättää milloin vain lisätä muita rikoslajeja 1 kohdassa olevaan luetteloon. Neuvosto tarkastelee komission sille 22 artiklan mukaisesti antaman kertomuksen perusteella, onko tätä luetteloa aiheellista laajentaa tai muuttaa.

3. Rikosten osalta, jotka eivät kuulu 1 kohdan piiriin, täytäntöönpanovaltio voi asettaa menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tunnustamisen ja täytäntöönpanon edellytykseksi, että teko, joka johti menetetyksi tuomitsemista koskevaan päätökseen, on rikos, joka täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaan mahdollistaa menetetyksi tuomitsemisen, riippumatta rikoksen tunnusmerkistöstä tai luokittelusta päätöksen tehneen valtion lainsäädännössä.

7 artikla

Tunnustaminen ja täytäntöönpano

1. Täytäntöönpanovaltion toimivaltaiset viranomaiset tunnustavat 4 ja 5 artiklan mukaisesti lähetetyn päätöksen menetetyksi tuomitsemisesta vaatimatta muita muodollisuuksia ja toteuttavat viipymättä kaikki tarvittavat toimet sen täytäntöönpanemiseksi, paitsi jos toimivaltaiset viranomaiset päättävät johonkin 8 artiklan mukaiseen perusteeseen olla tunnustamatta päätöstä

tai panematta sitä täytäntöön tai johonkin 10 artiklan mukaiseen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämisperusteeseen.

2. Mikäli täytäntöönpanopyyntö koskee tiettyä omaisuutta, päätöksen tehneen valtion ja täytäntöönpanovaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat, jos se on kyseisten valtioiden lainsäädännön mukaista, sopia, että menetetyksi tuomitseminen voidaan täytäntöönpanovaltiossa panna täytäntöön määräämällä maksettavaksi omaisuuden arvoa vastaava rahamäärä.

3. Jos menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös koskee rahamäärää ja jos maksua ei saada, täytäntöönpanovaltion toimivaltaiset viranomaiset panevat menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöön 1 kohdan mukaisesti kohdistamalla täytäntöönpanon mihin tahansa kyseiseen tarkoitukseen saatavilla olevaan omaisuuteen.

4. Jos menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös koskee rahamäärää, täytäntöönpanovaltion toimivaltaiset viranomaiset muuttavat tarvittaessa täytäntöönpanotavan määrän täytäntöönpanovaltion valuutaksi menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tekemisajankohdan valuuttakurssia käyttäen.

5. Kukin jäsenvaltio voi neuvoston pääsihteeristöön talletettavalla ilmoituksella ilmoittaa, että sen toimivaltaiset viranomaiset eivät tunnusta eivätkä pane täytäntöön päätöksiä menetetyksi tuomitsemisesta tilanteessa, jossa omaisuus tuomittiin menetyksi 2 artiklan d alakohdan iv alakohdassa tarkoitettujen laajempien menetetyksi tuomitsemisvaltuuksien nojalla. Tällainen ilmoitus voidaan peruuttaa milloin tahansa.

8 artikla

Perusteet olla tunnustamatta tai panematta täytäntöön

1. Täytäntöönpanovaltion toimivaltainen viranomainen voi kieltäytyä tunnustamasta ja panemasta täytäntöön päätöstä menetetyksi tuomitsemisesta, jos 4 artiklassa edellytettyä todistusta ei esitetä, se on puutteellinen tai se ei selvästikään vastaa päätöstä.

2. Täytäntöönpanovaltion toimivaltainen oikeusviranomainen, joka määrittää kyseisen valtion lainsäädännössä, voi myös kieltäytyä tunnustamasta ja panemasta täytäntöön päätöstä menetetyksi tuomitsemisesta, jos todetaan, että:

- a) menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpano olisi vastoin *ne bis in idem* -periaatetta;
- b) jossakin 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista tapauksista menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen perusteena oleva teko ei ole menetetyksi tuomitsemisen mahdollistava rikos täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaan. Veron, maksun, tullin tai valuuttatoimen osalta menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanosta ei kuitenkaan voida kieltäytyä sen perusteella, että täytäntöönpanovaltion lainsäädäntö ei määrää samantyyppisiä veroja tai maksuja tai se ei sisällä veroja, maksuja, tulleja tai valuuttatoimia koskevia samantyyppisiä säännöksiä kuin päätöksen tehneen valtion lainsäädäntö;

c) on olemassa täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukainen koskemattomuus tai erioikeus, joka estäisi asianomaisen omaisuuden menetetyksi tuomitsemista koskevan kansallisen päätöksen täytäntöönpanon;

d) täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaiset asianosaisen, mukaan lukien vilpittömässä mielessä toimivien kolmansien osapuolten, oikeudet tekevät menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöön panemisen mahdottomaksi, myös jos tämä johtuu 9 artiklan mukaisten oikeussuojakeinojen käyttämisestä;

e) asianomainen henkilö ei 4 artiklan 2 kohdassa edellytetyn todistuksen mukaan ollut henkilökohtaisesti läsnä eikä hänellä ollut edustajanaan lainoppinutta asiamiestä menetyksi tuomitsemista koskevaan päätökseen johtaneessa oikeudenkäynnissä, ellei todistuksesta käy ilmi, että oikeudenkäynnistä annettiin hänelle henkilökohtaisesti tai hänen kansallisen lainsäädännön mukaisesti toimivaltaisen edustajansa kautta tieto päätöksen tehneen valtion lainsäädännön mukaisesti tai että henkilö on ilmoittanut, ettei hän riitautu menetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä;

f) päätös menetetyksi tuomitsemista perustuu sellaisia rikoksia koskevaan rikosoikeudelliseen menettelyyn, jotka

— katsotaan täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaan tehdyiksi kokonaan tai osittain sen alueella tai sen alueeseen rinnastettavassa paikassa,

tai

— on tehty päätöksen tehneen valtion alueen ulkopuolella eikä täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaan ole mahdollista ryhtyä oikeudenkäyntiin kyseisistä rikoksista, jos ne on tehty täytäntöönpanovaltion alueen ulkopuolella;

g) päätös menetetyksi tuomitsemista tehtiin kyseisen viranomaisen mielestä tilanteessa, jossa omaisuus tuomittiin menetyksi 2 artiklan d alakohdan iv alakohdassa tarkoitettujen laajempien menetyksi tuomitsemisvaltuuksien nojalla;

h) menetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpano-oikeus on täytäntöönpanovaltion vanhentumissäännösten mukaan vanhentunut, edellyttäen, että teot kuuluvat kyseisen valtion lainkäyttövallan piiriin sen oman rikoslainsäädännön mukaan.

3. Jos täytäntöönpanovaltion toimivaltainen viranomainen katsoo, että:

— päätös menetetyksi tuomitsemista tehtiin tilanteessa, jossa omaisuus tuomittiin menetyksi 2 artiklan d alakohdan iii alakohdassa tarkoitettujen laajempien menetyksi tuomitsemisvaltuuksien nojalla,

ja

— päätös menetetyksi tuomitsemista jää sen vaihtoehdon soveltamisalan ulkopuolelle, jonka täytäntöönpanovaltio on valinnut puitepäätöksen 2005/212/YOS 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti,

sen on pantava päätös menetyksi tuomitsemista täytäntöön vähintään samassa laajuudessa kuin mitä kansallisessa lainsäädännössä säädetään samanlaisten kansallisten tapausten osalta.

4. Täytäntöönpanovaltion toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti harkittava päätöksen tehneen valtion toimivaltaisten viranomaisten kuulemista kaikin asianmukaisin keinoin ennen kuin ne päättävät olla tunnustamatta ja panematta täytäntöön menetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä 2 kohdan nojalla tai ennen kuin ne päättävät rajata täytäntöönpanon 3 kohdan nojalla. Kuuleminen on pakollista tapauksissa, joissa päätös todennäköisesti perustuu:

— 1 kohtaan,

tai

— 2 kohdan a, e, f tai g alakohtaan,

tai

— 2 kohdan d alakohtaan, jos tietoja ei toimiteta 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti,

tai

— 3 kohtaan.

5. Jos päätöstä menetyksi tuomitsemista on mahdotonta panna täytäntöön siitä syystä, että menetyksi tuomittu omaisuus on jo tuomittu menetyksi, kadonnut tai tuhoutunut tai sitä ei pystytä löytämään todistuksessa mainitusta paikasta tai omaisuuden sijaintipaikkaa ei ole riittävän tarkasti ilmoitettu, edes päätöksen tehneen valtion kanssa käytyjen neuvottelujen jälkeen, siitä on ilmoitettava viipymättä päätöksen tehneen valtion toimivaltaisille viranomaisille.

9 artikla

Oikeussuojakeinot tunnustamista ja täytäntöönpanoa vastaan täytäntöönpanovaltiossa

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat järjestelyt sen varmistamiseksi, että kaikilla asianosaisilla, mukaan lukien vilpittömässä mielessä toimivilla kolmansilla osapuolilla, on oikeuksiensa suojelemiseksi käytettävissään oikeussuojakeinot menetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen 7 artiklan mukaista tunnustamista ja täytäntöönpanoa vastaan. Kanne nostetaan täytäntöönpanovaltion tuomioistuimessa kyseisen valtion lainsäädännön mukaisesti. Kanteella voi olla lykkäävä vaikutus täytäntöönpanovaltion lainsäädännön nojalla.

2. Menetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tekemisen aineellisia perusteita ei voi riitauttaa täytäntöönpanovaltion tuomioistuimessa.

3. Jos kanne nostetaan täytäntöönpanovaltion tuomioistuimessa, siitä on ilmoitettava päätöksen tehneen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle.

10 artikla

Täytäntöpanon lykkäminen

1. Täytäntöpanovaltion toimivaltainen viranomainen voi lykätä 4 ja 5 artiklan mukaisesti lähetetyn menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöpanoa:

- a) jos se rahamäärän menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen osalta katsoo, että päätöksen täytäntöpanon johdosta saatavan omaisuuden kokonaisarvo on vaarassa ylittää menetetyksi tuomitsemista koskevassa päätöksessä määrätyn määrän sen vuoksi, että päätös menetetyksi tuomitsemista pannaan samanaikaisesti täytäntöön useammassa jäsenvaltiossa;

tai

- b) 9 artiklassa tarkoitetuissa oikeussuojakeinotapauksissa;

tai

- c) jos menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöpano saattaisi haitata parhaillaan suoritettavaa rikostutkintaa tai rikosoikeudellista menettelyä, siihen saakka kun se katsoo tämän olevan asianmukaista;

tai

- d) jos katsotaan olevan tarpeen käännättää täytäntöpanovaltion kustannuksella menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös tai osia siitä, kunnes päätöksestä tehty käännös saadaan käyttöön;

tai

- e) jos omaisuus on jo menetetyksi tuomitsemista koskevan menettelyn kohteena täytäntöpanovaltiossa.

2. Täytäntöpanovaltion toimivaltaisen viranomaisen on ryhdyttävä lykkäyksen aikana kaikkiin toimenpiteisiin, joihin se ryhtyisi samanlaisessa kansallisessa tapauksessa sen estämiseksi, ettei omaisuus olisikaan enää saatavilla menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöpanoa varten.

3. Jos täytäntöpanoa on lykätty 1 kohdan a alakohdan nojalla, täytäntöpanovaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava välittömästi asiasta päätöksen tehneen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle jollakin sellaisella tavalla, josta voidaan esittää kirjallinen todiste, ja päätöksen tehneen valtion toimivaltaisen viranomaisen on noudatettava 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja velvoitteita.

4. Edellä 1 kohdan b, c, d ja e alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa täytäntöpanovaltion toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä toimitettava päätöksen tehneen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle selvitys lykkäämisestä, mukaan lukien lykkäämisen perusteet ja jos mahdollista sen oletettu kesto, jollakin sellaisella tavalla, josta voidaan esittää kirjallinen todiste.

Kun perustetta lykkäämiselle ei enää ole, täytäntöpanovaltion toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava viipymättä tarpeelliset toimenpiteet menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöpanemiseksi ja ilmoitettava siitä päätöksen tehneen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle jollakin sellaisella tavalla, josta voidaan esittää kirjallinen todiste.

11 artikla

Useita menetetyksi tuomitsemista koskevia päätöksiä

Jos täytäntöpanovaltion toimivaltaiset viranomaiset käsittelevät:

- kahta tai useampaa rahamäärän menetetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä, jotka on tehty samaa luonnollista tai oikeushenkilöä vastaan, ja asianomaisella henkilöllä ei ole täytäntöpanovaltiossa tarpeeksi varoja kaikkien päätösten täytäntöpanoon,

tai

- kahta tai useampaa tietyn saman omaisuuden menetetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä,

täytäntöpanovaltion toimivaltainen viranomainen päättää täytäntöpanovaltion lainsäädännön mukaisesti, mikä tai mitkä menetetyksi tuomitsemista koskevista päätöksistä pannaan täytäntöön, ottaen asianmukaisesti huomioon kaikki asiaan liittyvät seikat, joihin voivat kuulua se, liittyykö tapaukseen jäädytetyjä varoja, rikoksen suhteellinen vakavuus ja sen tekopaikka sekä kunkin päätöksen tekemisajankohta ja kunkin päätöksen lähettämisajankohta.

12 artikla

Täytäntöpanoon sovellettava lainsäädäntö

1. Menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöpanoon sovelletaan täytäntöpanovaltion lainsäädäntöä, ja tämän valtion viranomaisilla on yksin toimivalta päättää täytäntöpanomenettelyistä ja määrätä kaikista niihin liittyvistä toimenpiteistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan soveltamista.

2. Jos asianomainen henkilö pystyy esittämään todisteen menetetyksi tuomitsemisen täytäntöpanosta joko kokonaan tai osittain missä tahansa valtiossa, täytäntöpanovaltion toimivaltaisen viranomaisen on kuultava päätöksen tehneen valtion toimivaltaista viranomaisista millä tahansa asianmukaisella tavalla. Mikäli rikoksen tuottaman hyödyn menetetyksi tuomitsemistapauksessa osa varoista peritään menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen mukaisesti muussa kuin täytäntöpanovaltiossa, tämä määrä on kokonaisuudessaan vähennettävä täytäntöpanovaltiossa täytäntöpanantavasta määrästä.

3. Oikeushenkilöä vastaan tehty päätös menetetyksi tuomitsemisesta on pantava täytäntöön, vaikka täytäntöpanovaltio ei tunnustaisikaan oikeushenkilöiden rikosoikeudellisen vastuun periaatetta.

4. Täytäntöpanovaltio ei voi määrätä 4 ja 5 artiklan mukaisesti lähetetyn menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen vaihtoehtona toimenpiteitä, esimerkiksi vapausrangaistusta tai muuta henkilön vapautta rajoittavaa toimenpidettä, ellei päätöksen tehnyt valtio ole antanut tähän suostumustaan.

13 artikla

Amnestia, armahdus, menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen uudelleen käsittely

1. Sekä päätöksen tehnyt valtio että täytäntöpanovaltio voivat myöntää yleisen armahduksen tai armahduksen.

2. Ainoastaan päätöksen tehnyt valtio voi ratkaista menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen uudelleen käsittelyä koskevat hakemukset.

14 artikla

Menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen lähettämisen seuraukset

1. Menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen lähettämisen yhdelle tai useammalle täytäntöönpanovaltiolle 4 ja 5 artiklan mukaisesti ei rajoita päätöksen tehneen valtion oikeutta panna itse täytäntöön päätös menetetyksi tuomitsemisesta;
2. Jos päätös rahamäärän menetetyksi tuomitsemisesta on lähetetty yhdelle tai useammalle täytäntöönpanovaltiolle, päätöksen täytäntöönpanon johdosta saatavan omaisuuden kokonaisarvo ei saa ylittää menetetyksi tuomitsemista koskevassa päätöksessä määrättyä enimmäismäärää;
3. Päätöksen tehneen valtion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asiasta välittömästi asianomaisen täytäntöönpanovaltion toimivaltaiselle viranomaiselle jollakin sellaisella tavalla, josta voidaan esittää kirjallinen todiste:
 - a) jos se esimerkiksi täytäntöönpanovaltion sille 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimittaman tiedon perusteella katsoo täytäntöönpanon olevan vaarassa ylittää enimmäismäärän. Jos sovelletaan 10 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, päätöksen tehneen valtion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava täytäntöönpanovaltion toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisimman pian, että tämä vaara on lakanut olemasta.
 - b) jos menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on pantu kokonaan tai osittain täytäntöön päätöksen tehneessä valtiossa tai muussa täytäntöönpanovaltiossa. Se määrä, jonka osalta menetetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä ei ole vielä pantu täytäntöön, on ilmoitettava tarkasti.
 - c) jos päätöksen tehneen valtion viranomaisen, sen jälkeen kun päätös menetetyksi tuomitsemisesta on 4 ja 5 artiklan mukaisesti lähetetty, ottaa vastaan rahasumman, jonka asianomainen henkilö on päätöksen johdosta vapaaehtoisesti maksanut. Tällöin sovelletaan 12 artiklan 2 kohtaa.

15 artikla

Täytäntöönpanon lopettaminen

Päätöksen tehneen valtion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava välittömästi täytäntöönpanovaltion toimivaltaiselle viranomaiselle jollakin sellaisella tavalla, josta voidaan esittää kirjallinen todiste, ratkaisusta tai toimenpiteestä, jonka seurauksena päätös menetetyksi tuomitsemisesta ei enää ole täytäntöönpanokelpoinen tai se vedetään jostain muusta syystä pois täytäntöönpanovaltiosta. Täytäntöönpanovaltion on lopetettava menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpano heti kun se saa päätöksen tehneen valtion toimivaltaisen viranomaisen ilmoituksen tällaisesta ratkaisusta tai toimenpiteestä.

16 artikla

Menettely menetetyksi tuomitun omaisuuden suhteen

1. Täytäntöönpanovaltion on meneteltävä menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon johdosta saatujen rahamäärien suhteen seuraavasti:
 - a) jos menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon johdosta saatu määrä on alle 10 000 euroa tai sitä vastaava määrä, se kuuluu täytäntöönpanovaltiolle;

- b) kaikissa muissa tapauksissa täytäntöönpanovaltion on siirrettävä 50 prosenttia menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon johdosta saadusta määrästä päätöksen tehneelle valtiolle.
2. Menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon johdosta saadun muun omaisuuden kuin rahan suhteen on meneteltävä jollakin seuraavista tavoista täytäntöönpanovaltion valinnan mukaan:
 - a) omaisuus voidaan myydä, jolloin myynnin tuoton suhteen menetellään 1 kohdan mukaisesti;
 - b) omaisuus voidaan siirtää päätöksen tehneelle valtiolle. Jos päätös menetetyksi tuomitsemisesta koskee rahamäärää, omaisuus voidaan siirtää päätöksen tehneelle valtiolle vasta sitten, kun kyseinen valtio on antanut tähän suostumuksensa;
 - c) kun ei voida soveltaa a eikä b kohtaa, omaisuuden suhteen voidaan menetellä jollain muulla tavalla täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaisesti.
3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, täytäntöönpanovaltion ei tarvitse myydä tai palauttaa menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen kohteena olevia yksittäisiä esineitä, jotka ovat kyseisen valtion kansalliseen perintöön kuuluvia kulttuuriesineitä.
4. Edellä 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan, jos päätöksen tehneen valtion ja täytäntöönpanovaltion välillä ei ole muuta sovittu.

17 artikla

Täytäntöönpanon tuloksista tiedottaminen

Täytäntöönpanovaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava viipymättä päätöksen tehneen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle jollakin sellaisella tavalla, josta voidaan esittää kirjallinen todiste:

- a) menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen lähettämisestä toimivaltaiselle viranomaiselle 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti;
- b) päätöksestä olla tunnustamatta päätöstä menetetyksi tuomitsemisesta sekä tällaisen päätöksen perustelut;
- c) menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen jättämisestä täytäntöönpanematta kokonaan tai osittain 11 artiklassa, 12 artiklan 1 ja 2 kohdassa tai 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista syistä;
- d) menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanosta heti kun se on suoritettu loppuun;
- e) vaihtoehtoisten toimenpiteiden soveltamisesta 12 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

18 artikla

Korvaaminen

1. Jos täytäntöönpanovaltio on lainsäädäntönsä nojalla vastuussa vahingosta, jonka sille 4 ja 5 artiklan mukaisesti toimitettuna, menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpano on aiheuttanut jollekin 9 artiklassa mainitulle asianosaiselle osapuolelle, päätöksen tehnyt valtio korvaa täytäntöönpanovaltiolle kyseisen vastuun nojalla mainitulle osapuolelle maksetut vahingonkorvaukset, paitsi jos ja siltä osin kuin vahinko tai sen osa on aiheutunut yksinomaan täytäntöönpanovaltion menettelystä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 9 artiklan 2 kohdan soveltamista.

2. Edellä 1 kohta ei rajoita luonnollisten tai oikeushenkilöiden vahingonkorvausvaatimuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön soveltamista.

19 artikla

Kielet

1. Todistus on käännettävä täytäntöönpanovaltion viralliselle kielelle tai jollekin niistä.

2. Jäsenvaltio voi tätä puitepäätöstä tehtäessä tai myöhemmin ilmoittaa neuvoston pääsihteeristöön talletettavassa ilmoituksessa, että se hyväksyy käännoksen yhdellä tai usealla muulla Euroopan yhteisöjen toimielinten virallisella kielellä.

20 artikla

Kulut

1. Jäsenvaltiot eivät voi vaatia toisiltaan korvausta tämän puitepäätöksen soveltamisesta aiheutuvista kuluista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 16 artiklan soveltamista.

2. Jos täytäntöönpanovaltiolla on ollut mielestään suuria tai poikkeuksellisia kuluja, se voi ehdottaa päätöksen tehneelle valtiolle, että kulut jaetaan. Päätöksen tehnyt valtio ottaa tällaisen ehdotuksen huomioon täytäntöönpanovaltion toimittamien yksityiskohtaisten erittelyjen pohjalta.

21 artikla

Suhde muihin sopimuksiin ja järjestelyihin

Tämä puitepäätös ei vaikuta jäsenvaltioiden välisten kahden- tai monenvälisen sopimusten tai järjestelyjen soveltamiseen, sikäli

kuin ne entisestään yksinkertaistavat tai helpottavat menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten täytäntöönpanomenettelyjä.

22 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tämän puitepäätöksen säännösten noudattamiseksi viimeistään 24. päivänä marraskuuta 2008.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava neuvoston pääsihteeristölle ja komissiolle kirjallisina säännökset, joilla jäsenvaltioiden tästä puitepäätöksestä aiheutuvat velvoitteet saatetaan osaksi niiden kansallista lainsäädäntöä. Neuvosto arvioi komission näiden tietojen avulla laatiman kertomuksen perusteella viimeistään 24. päivänä marraskuuta 2009, missä määrin jäsenvaltiot ovat toteuttaneet tämän puitepäätöksen noudattamisen edellyttämät toimenpiteet.

3. Neuvoston pääsihteeristö antaa 7 artiklan 5 kohdan ja 19 artiklan 2 kohdan nojalla tehdyt ilmoitukset tiedoksi jäsenvaltioille ja komissiolle.

4. Jäsenvaltio, joka on kokenut toistuvia ongelmia tai toisen jäsenvaltion toimimattomuutta menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten vastavuoroisissa tunnustamisessa ja täytäntöönpanossa voi, jos kyseisiä ongelmia ei ole saatu ratkaistua kahdenvälisissä neuvotteluissa, ilmoittaa asiasta neuvostolle tämän puitepäätöksen täytäntöönpanon arvioimiseksi jäsenvaltioiden tasolla.

5. Täytäntöönpanovaltioina toimivien jäsenvaltioiden on toimitettava neuvostolle ja komissiolle kalenterivuoden alussa ilmoitus niiden tapausten lukumäärästä, joissa 17 artiklan b alakohtaa on sovellettu, sekä tiivistelmä päätösten perusteluista.

Komissio laatii viimeistään 24. päivänä marraskuuta 2013 selvityksen vastaanottamiensa tietojen pohjalta ja esittää asianmukaisesti katsomansa aloitteet.

23 artikla

Voimaantulo

Tämä puitepäätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Luxemburgissa 6 päivänä lokakuuta 2006.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

K. RAJAMÄKI

LIITE

**Vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta menetetyksi tuomitsemista koskeviin päätöksiin
tehdyin neuvoston puitepäätöksen 2006/783/YOS 4 artiklassa tarkoitettu**

TODISTUS

a) Päätöksen tehnyt valtio ja täytäntöönpanovaltio

Päätöksen tehnyt valtio:

Täytäntöönpanovaltio:

b) Tuomioistuin, joka on tehnyt päätöksen menetetyksi tuomitsemisesta:

Virallinen nimi:

Osoite:

.....

Asiakirjan viitetiedot:

Puhelinnumero (maan numero) (suuntanumero):

Faksinumero (maan numero) (suuntanumero):

Sähköposti (jos on):

Kielet, joilla tuomioistuimen kanssa voi olla yhteydessä:

.....

Niiden henkilöiden yhteystiedot, joilta saa lisätietoja menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanoa varten tai, tarvittaessa, kahteen tai useampaan täytäntöönpanovaltioon toimitetun menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon koordinoimiseksi taikka täytäntöönpanosta kertyneiden varojen tai omaisuuden siirtämiseksi päätöksen tehneeseen valtioon (nimi, virkanimike tai -asema, puhelinnumero, faksinumero ja sähköposti, jos on):

.....

.....

.....

- c) Viranomainen, joka on toimivaltainen panemaan menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöön päätöksen tehneessä valtiossa (jos eri kuin b kohdassa mainittu tuomioistuin):

Virallinen nimi:

.....

Osoite:

.....

Puhelinnumero (maan numero) (suuntanumero):

Faksinumero (maan numero) (suuntanumero):

Sähköposti (jos on):

.....

Kielet, joilla päätöksen täytäntöönpanoon toimivaltaisen viranomaisen kanssa voi olla yhteydessä:

.....

.....

Niiden henkilöiden yhteystiedot, joilta saa lisätietoja menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanoa varten tai, tarvittaessa, kahteen tai useampaan täytäntöönpanovaltioon toimitetun menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon koordinoimiseksi taikka täytäntöönpanosta kertyneiden varojen tai omaisuuden siirtämiseksi päätöksen tehneeseen valtioon (nimi, virkanimike tai -asema, puhelinnumero, faksinumero ja sähköposti, jos on):

.....

.....

- d) Jos on nimetty keskusviranomainen vastaamaan menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten hallinnollisesta lähettämisestä ja vastaanottamisesta päätöksen tehneessä valtiossa:

Keskusviranomaisen nimi:

.....

.....

Mahdollinen yhteyshenkilö (virkanimike tai -asema sekä nimi):

.....

Osoite:

.....

Asiakirjan viitetiedot:

Puhelinnumero (maan numero) (suuntanumero):

Faksinumero (maan numero) (suuntanumero):

Sähköposti (jos on):

.....

e) Viranomainen tai viranomaiset, johon tai joihin voidaan ottaa yhteyttä (jos c kohta ja/tai d kohta on täytetty):

b kohdassa mainittu viranomainen

Yhteyttä voidaan ottaa seuraavissa asioissa:

c kohdassa mainittu viranomainen

Yhteyttä voidaan ottaa seuraavissa asioissa:

d kohdassa mainittu viranomainen

Yhteyttä voidaan ottaa seuraavissa asioissa:

f) Jos menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on jatkoa täytäntöönpanovaltiolle omaisuuden tai todistusaineiston jäädyttämistä koskevien päätösten täytäntöönpanosta Euroopan unionissa 22 päivänä heinäkuuta 2003 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2003/577/YOS⁽¹⁾ mukaisesti lähetetylle jäädyttämispäätökselle, asiaankuuluvat tunnistetiedot jäädyttämispäätöksestä (jäädyttämispäätöksen tekemis- ja lähettämispäivämäärä, viranomainen, jolle jäädyttämispäätös on lähetetty, ja mahdollinen viitenumero):

.....

.....

g) Jos menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on lähetetty useampaan kuin yhteen täytäntöönpanovaltioon, annetaan seuraavat tiedot:

1. Täytäntöönpanovaltiot, joille päätös on lähetetty (valtio ja viranomainen):

.....

.....

2. Menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös on lähetetty useampaan kuin yhteen täytäntöönpanovaltioon seuraavasta syystä (rasti asiaankuuluvaan ruutuun):

2.1 Jos menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös koskee tiettyä omaisuutta:

Menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen kohteena olevaa omaisuutta uskotaan olevan eri täytäntöönpanovaltioissa.

Tietyn omaisuuden osalta täytäntöönpano edellyttää toimia useammassa täytäntöönpanovaltiossa.

Tietyn menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen kohteena olevan omaisuuden uskotaan olevan yhdessä kahdesta tai useammasta nimetystä täytäntöönpanovaltiosta.

2.2 Jos menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös koskee rahamäärää:

Asianomaista omaisuutta ei ole jäädytetty omaisuuden tai todistusaineiston jäädyttämistä koskevien päätösten täytäntöönpanoa Euroopan unionissa koskevan, 22 päivänä heinäkuuta 2003 tehdyn puitepäätöksen 2003/577/YOS mukaisesti.

Sen omaisuuden arvo, joka voidaan saada menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanosta päätöksen tehneessä valtiossa ja jossakin täytäntöönpanovaltiossa, ei todennäköisesti riitä päätöksen panemiseksi täytäntöön sen koko määrän osalta.

Muu syy tai muut syyt (mikä tai mitkä):

.....

.....

(¹) EUVL L 196, 2.8.2003, s. 45.

h) Sitä luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä koskevat tiedot, jota päätös menetetyksi tuomitsemisesta koskee:

1. **Luonnollinen henkilö:**

Nimi:

Etunimi (-nimet):

Mahdollinen tyttönimi:

Mahdolliset peitenimet:

Sukupuoli:

Kansalaisuus:

Henkilötunnus tai sosiaaliturvatunnus (jos mahdollista):

Syntymäaika:

Syntymäpaikka:

Viimeinen tunnettu osoite:

.....

Henkilön ymmärtämä kieli tai ymmärtämät kielet (jos tiedossa):

.....

1.1 Jos menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös koskee rahamäärää:

Päätös lähetetään täytäntöönpanovaltioon, koska (rasti asiaankuuluvaan ruutuun):

- a) päätöksen antaneella valtiolla on perustellut syyt uskoa, että henkilöllä, jota menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös koskee, on omaisuutta tai tuloja täytäntöönpanovaltiossa. Lisätään seuraavat tiedot:

Syyt uskoa, että henkilöllä on omaisuutta tai tuloja:

.....

Kuvaus henkilön omaisuudesta tai tulolähteestä:

.....

Henkilön omaisuuden tai tulolähteen sijaintipaikka (jos ei tiedossa, viimeisin tiedossa oleva sijaintipaikka):

.....

- b) ei ole olemassa a kohdassa tarkoitettuja perusteltuja syitä, joiden nojalla päätöksen tehnyt valtio voisi määrittää jäsenvaltion, johon menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös voidaan lähettää, mutta henkilön, jota menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös koskee, asuinpaikka on täytäntöönpanovaltiossa. Lisätään seuraavat tiedot:

Asuinpaikka täytäntöönpanovaltiossa:

.....

.....

1.2 Jos menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös koskee tiettyä omaisuutta:

Päätös lähetetään täytäntöönpanovaltioon, koska (rasti asiaankuuluvaan ruutuun):

- a) tietty omaisuus sijaitsee täytäntöönpanovaltiossa. (ks. i kohta)
- b) päätöksen tehneellä valtiolla on perustellut syyt uskoa, että tietty menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen kohteena oleva omaisuus tai osa siitä sijaitsee täytäntöönpanovaltiossa. Lisätään seuraavat tiedot:

Syyt uskoa, että omaisuus sijaitsee täytäntöönpanovaltiossa:

.....

- c) ei ole olemassa b kohdassa tarkoitettuja perusteltuja syitä, joiden nojalla päätöksen tehnyt valtio voisi määrittää jäsenvaltion, johon menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös voidaan lähettää, mutta henkilön, jota menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös koskee, asuinpaikka on täytäntöönpanovaltiossa.

Asuinpaikka täytäntöönpanovaltiossa:

.....

.....

2. Oikeushenkilö:

Nimi:

Oikeushenkilön muoto:

Kaupparekisterinumero (jos saatavilla) ⁽¹⁾:

Rekisteröity kotipaikka (jos saatavilla) ⁽¹⁾:

Oikeushenkilön osoite:

2.1 Jos menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös koskee rahamäärää:

päätös lähetetään täytäntöönpanovaltioon, koska (rasti asiaankuuluvaan ruutuun):

- a) päätöksen tehneellä valtiolla on perustellut syyt uskoa, että oikeushenkilöllä, jota menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös koskee, on omaisuutta tai tuloja täytäntöönpanovaltiossa. Lisätään seuraavat tiedot:

Syyt uskoa, että oikeushenkilöllä on omaisuutta tai tuloja:

.....

Kuvaus oikeushenkilön omaisuudesta tai tulolähteestä:

.....

Oikeushenkilön omaisuuden tai tulolähteen sijaintipaikka (jos ei tiedossa, viimeinen tunnettu sijaintipaikka):

.....

⁽¹⁾ Jos menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös lähetetään täytäntöönpanovaltioon siitä syystä, että oikeushenkilön, jota menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös koskee, rekisteröity kotipaikka on kyseisessä valtiossa, kohdat "kaupparekisterinumero" ja "rekisteröity kotipaikka" on täytettävä.

- b) ei ole olemassa a kohdassa tarkoitettuja perusteltuja syitä, joiden nojalla päätöksen tehnyt valtio voisi määrittää jäsenvaltion, johon menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös voidaan lähettää, mutta oikeushenkilön, jota menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös koskee, rekisteröity kotipaikka on täytäntöönpanovaltiossa. Lisätään seuraavat tiedot:

Rekisteröity kotipaikka täytäntöönpanovaltiossa:

.....

2.2 Jos menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös koskee tiettyä omaisuutta:

päätös lähetetään täytäntöönpanovaltioon, koska (rasti asiaankuuluvaan ruutuun)

- a) tietty omaisuus sijaitsee täytäntöönpanovaltiossa. (Ks. i kohta)
- b) päätöksen tehneellä valtiolla on perustellut syyt uskoa, että tietty menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen kohteena oleva omaisuus tai osa siitä sijaitsee täytäntöönpanovaltiossa. Lisätään seuraavat tiedot:

Syyt uskoa, että tietty omaisuus sijaitsee täytäntöönpanovaltiossa:

.....

- c) ei ole olemassa b kohdassa tarkoitettuja perusteltuja syitä, joiden nojalla päätöksen tehnyt valtio voisi määrittää jäsenvaltion, johon menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös voidaan lähettää, mutta oikeushenkilön, jota menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös koskee, rekisteröity kotipaikka on täytäntöönpanovaltiossa. Lisätään seuraavat tiedot:

Rekisteröity kotipaikka täytäntöönpanovaltiossa:

.....

i) Menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös:

Menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös tehtiin (päivämäärä):

.....

Menetetyksi tuomitsemista koskevasta päätöksestä tuli lainvoimainen (päivämäärä):

Menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen numero (jos saatavilla):

1. Menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen luonne

1.1 Päätös menetetyksi tuomitsemisesta koskee (rasti asiaankuuluvaan ruutuun):

rahamäärää

Täytäntöönpanovaltiossa täytäntöön pantavana oleva määrä ja valuutta (numeroin ja kirjoitettuna):

.....

Menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen kokonaismäärä ja valuutta (numeroin ja kirjoitettuna):

.....

tiettyä omaisuutta

Tietyn omaisuuden kuvaus:

.....

Tietyn omaisuuden sijaintipaikka (jos ei tiedossa, viimeisin tiedossa oleva sijaintipaikka):

.....

Jos tietyn omaisuuden osalta täytäntöönpano edellyttää toimia useammassa täytäntöönpanovaltiossa, kuvaus vaadittavista toimista:

.....

1.2 Tuomioistuin on päättänyt, että omaisuus (rasti asiaankuuluvaan ruutuun):

i) on rikoksen tuottamaa hyötyä tai tällaisen hyödyn arvoa kokonaan tai osittain vastaavaa omaisuutta,

ii) muodostaa rikoksen tekovälineen,

iii) on menetetyksi tuomittavaa, koska päätöksen tehneessä valtiossa sovelletaan laajempia a, b ja c kohdassa eriteltyjä valtuuksia menetetyksi tuomitsemiseen. Päätös perustuu siihen, että tuomioistuin on täsmällisten tosiseikkojen perusteella täysin vakuuttunut, että kyseinen omaisuus on peräisin

a) tuomitun henkilön rikollisesta toiminnasta kyseisestä rikoksesta tuomitsemista edeltävänä aikana, jonka tuomioistuin arvioi kohtuulliseksi tapaukseen liittyvien olosuhteiden perusteella, tai

b) tuomitun henkilön vastaavanlaisesta rikollisesta toiminnasta kyseisestä rikoksesta tuomitsemista edeltävänä aikana, jonka tuomioistuin arvioi kohtuulliseksi tapaukseen liittyvien olosuhteiden perusteella, tai

c) tuomitun henkilön rikollisesta toiminnasta, ja on osoitettu, että omaisuuden arvo on suhteeton verrattuna kyseisen henkilön laillisiin tuloihin,

- iv) on menetetyksi tuomittavaa jonkin muun laajempia valtuuksia menetetyksi tuomitsemiseen koskevan, päätöksen tehneen valtion lainsäädännön mukaisen säännöksen nojalla.

Jos on tuomittu menetetyksi kahteen tai useampaan luokkaan kuuluvaa omaisuutta, yksilöidään, mikä omaisuus kuuluu mihinkin luokkaan:

.....

2. Menetetyksi tuomitsemista koskevaan päätökseen johtanutta rikosta tai johtaneita rikoksia koskevat tiedot

2.1 Yhteenveto tosiseikoista ja kuvaus olosuhteista, joissa menetetyksi tuomitsemista koskevaan päätökseen johtanut rikos tai johtaneet rikokset tehtiin, mukaan lukien aika ja paikka:

.....

2.2 Menetetyksi tuomitsemista koskevaan päätökseen johtaneen rikoksen tai johtaneiden rikosten luonne ja oikeudellinen luokittelu sekä sovellettavat säännökset/lait, joiden perusteella päätös tehtiin:

.....

2.3 Soveltuvissa tapauksissa merkitään rastilla yksi tai useampi seuraavista rikoslajeista, joihin 2.2 kohdassa mainittu rikos kuuluu tai mainitut rikokset kuuluvat, jos rikoksesta tai rikoksista voidaan päätöksen tehneessä valtiossa määrätä vapausrangaistus, joka on enimmillään vähintään kolme vuotta (rasti asiaankuuluvaan ruutuun):

- rikollisjärjestöön osallistuminen
- terrorismi
- ihmiskauppa
- lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ja lapsipornografia
- huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laitton kauppa
- aseiden, ampumatarvikkeiden ja räjähteiden laitton kauppa
- lahjonta
- petos, mukaan lukien Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 26 päivänä heinäkuuta 1995 tehdystä yleissopimuksessa tarkoitettu Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuva petos

- rahanpesu
- rahan, myös euron, väärentäminen
- tietoverkkorikollisuus
- ympäristörikollisuus, myös uhanalaisten eläinlajien laiton kauppa ja uhanalaisten kasvilajien ja -lajikkeiden laiton kauppa
- laittomassa maahantulossa ja maassa oleskelussa avustaminen
- tahallinen henkirikos, vakava pahoinpitely ja vakavan ruumiinvamman aiheuttaminen
- ihmisen elinten ja kudosten laiton kauppa
- ihmisryöstö, vapaudenriisto ja panttivangiksi ottaminen
- rasismi ja muukalaisviha
- järjestäytynyt varkausrikollisuus tai aseellinen ryöstö
- kulttuuriomaisuuden, myös antiikki- ja taide-esineiden, laiton kauppa
- pevrollinen menettely
- ryöstöntapainen kiristys ja kiristys
- tuotteiden laiton väärentäminen ja jäljentäminen
- hallinnollisten asiakirjojen väärentäminen ja kaupankäynti väärennöksillä
- maksuvälineväärennykset
- hormonivalmisteiden ja muiden kasvua edistävien aineiden laiton kauppa
- ydin- ja radioaktiivisten aineiden laiton kauppa
- varastettujen ajoneuvojen kauppa
- raiskaus
- murhapoltt
- Kansainvälisen rikostuomioistuimen tuomiovaltaan kuuluvat rikokset
- ilma-aluksen tai aluksen kaappaus
- tuhotyö

- 2.4 Jos 2.2 kohdassa tarkoitettu menetetyksi tuomitsemista koskevaan päätökseen johtanut rikos ei kuulu (tai rikokset eivät kuulu) 2.3 kohdassa tarkoitettuihin tapauksiin, on siitä (niistä) annettava täydellinen kuvaus (kuvaus tosiasiallisesta rikollisesta toiminnasta eikä esimerkiksi oikeudellinen luokittelu):

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

j) Menetetyksi tuomitsemista koskevaan päätökseen johtanut oikeudenkäynti

Annetaan seuraavat tiedot menetetyksi tuomitsemista koskevaan päätökseen johtaneesta oikeudenkäynnistä (rasti asiaankuuluvaan ruutuun):

- a) asianomainen henkilö oli henkilökohtaisesti läsnä oikeudenkäynnissä
- b) asianomainen henkilö ei ollut henkilökohtaisesti läsnä oikeudenkäynnissä mutta häntä edusti lainopillinen asiamies
- c) asianomainen henkilö ei ollut henkilökohtaisesti läsnä oikeudenkäynnissä eikä häntä edustanut lainopillinen asiamies. Vahvistetaan, että:
- asianomainen henkilö sai henkilökohtaisesti tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti toimivaltaisen edustajansa kautta tiedon oikeudenkäynnistä päätöksen tehneen valtion lainsäädännön mukaisesti, tai
- henkilö on ilmoittanut, ettei hän riitautaa menetetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä.

k) Omaisuuden muuntaminen ja siirtäminen

1. Jos menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös koskee tiettyä omaisuutta, salliiko päätöksen tehnyt valtio, että menetetyksi tuomitseminen pannaan täytäntöönpanovaltiossa täytäntöön määräämällä maksettavaksi omaisuuden arvoa vastaava rahamäärä?

Kyllä

Ei

2. Jos menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös koskee rahamäärää, voidaanko menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon johdosta saatu muu omaisuus kuin raha siirtää päätöksen tehneelle valtiolle?

Kyllä

Ei

l) Vaihtoehtoiset toimenpiteet, mukaan lukien vapausrangaistukset

1. Salliiko päätöksen tehnyt valtio täytäntöönpanovaltion soveltaa vaihtoehtoisia toimenpiteitä siinä tapauksessa, että menetetyksi tuomitsemista koskevaa päätöstä ei voida lainkaan tai osittain panna täytäntöön?

Kyllä

Ei

2. Jos sallii, mitä seuraamuksia voidaan soveltaa (seuraamusten luonne ja enimmäistaso):

Vankeus (enimmäisaika):

Yhdyskuntapalvelu (tai vastaava) (enimmäisaika):

Muut seuraamukset (niiden kuvaus):

.....

m) Muita tapaukseen liittyviä seikkoja (mahdollisia lisätietoja):

.....

.....

n) Menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös liitetään todistukseen.

Todistuksen antavan viranomaisen ja/tai sen edustajan allekirjoitus, jolla todistuksen sisältö vahvistetaan oikeaksi:

.....

Nimi:

Tehtävät (virkanimike tai -asema):

Päivämäärä:

Virallinen leima (jos saatavilla):